

Domine Deus

[Faint, illegible handwritten text]

[Faint, illegible handwritten text]

[Faint handwritten text on the adjacent page, including a triangle symbol]

Ten ktorz nic nie jara
nie sie niechaj ze sie
pizelji adie

Domine

Deo

Johannes & Mikul
Domine Amen

In Nomine Domini et
Anno Dni 7879

Boii inv. F. Allen. sc.

P. ALBERTI INES Soc. Je. LYRICORUM.
 Centuria
 Politicis, Ethicis, Poeticis, axiomaticis ac Problematis
 instructa
 DANT LSCI
 Sumptibus GEORGII FÖRSTERI S.R.M. Bibliop.
 cum Privilegio 1718

Ex libris M. Michaelis
P. 15

Sacra Poëta est, neque canere prius
potest, quam DEO plenus.
Plato. Dial. 2. de Repub.

50897

Tunc se homines ostendunt DEI
sobolem, cum dignum Poëtæ
nomine carmen emittunt.

Socrates apud Plat. in Ione.

*Collegij Cracoviensis
Societatis post
incendium 1719*

DEI MATRI VIRGINI
MAGNÆ,
SEMPER AUGUSTÆ,
SUO VIVÆ
VOCIS ORACULO
POLONIARUM
REGINÆ.

Se, & quidquid suum est, Auctor.

AM cui alteri *TUA*
nisi *TIBI*? Impalluit
quidem ad tanti Patroci-
nii ambitionem pagina,
& veluti Majestatis rea,
ipso se atramento condemnavit. Igno-
scas *TU* tamen, si nihil humilitate
mea deterritus, in *TUUM*, tantæ
Majestatis nomen irrumpo. Scis quæ
servorum sunt, ad Dominum pertinere
omnia. Cum Mancipium me *TUUM*
Pro Collegio S. Pe pro-
teti Soc. ICM

profitear; furtum me facere putarem;
si quidquam meum non ad TE de-
stinarem. Quod si Auroram Musis
amicam non immeritò orbis in TE
adorat universus: an ego Tyrocinium
calami mei non apud TE depone-
rem? hanc vocis seu infantiam, seu
balbutiem, non in TUO nomine con-
sumerem? Jam verò in Polonico Par-
nasso natam Poësim, TU etiam prior
TUAM esse voluisti, cùm REGI-
NAM POLONIÆ TUA TE
ipsius voce initiasti. Age Polonia.
communem cum cælis Reginam ha-
bes. Ejus auspiciis erectior, facile con-
tempseris hostilem Lunam, quam illa
jam ad pedes dejecit. Ne in plenum
orbem reductis cornibus coëat; non
tu tantum manu ac ferro; sed illa
etiam sui objectu prohibebit.

Ad Augustos igitur pedes TUOS,
O POLONIÆ REGINA carmi-
na

na mea unà mecum supplex depono.
Satis intelligo quam vile pavimen-
tum illis subjiciam; cùm digni sint
quibus se astra calcanda substernant:
sed & illud memini, non insolitum
esse **TIBI**, super *Aspidem* & *Ba-
siliscum* ambulare; si non dignatione,
ut in servos Dominae, certè per justam
in subactos contumeliam, ut monstro-
rum *Domitrici*. At ego mihi hanc à
TE contumeliam magis omnibus
honoribus ambiendam puto. Quo ro-
mine id factura sis, **TU** pro **TUA**
potestate decernes: ego id tantum
peto, ne me ab istis **TUIS** pedibus
rejicias.

Majestatis **TUÆ**

Æternùm is, quem esse voles

ALBERTUS INES
SOC. JESU.

PRO O E M I U M

A D

LECTOREM.

HUMANISSIME LECTOR.

Nimium audax fuero, si omnia hęc tibi placitura sperem; si nihil, nimium timidus. In feracissimo hoc optimorum ingeniorum sæculo, ut paucos vidimus, quibus non aliquod Censorium NISI limata aliorum appingerent iudicia: ita plerisque ab ipsa invidia literariam Laurum vel ideò porrectam plausimus; quod aliquã saltem sui parte eruditorum ingeniis sese approbassent. Mihimet-ipsi ut pauca ex meis arident; ita ille, quem subito quodam calore aliquando effuderam, versiculus, ipsius commendatione veritatis non omninò displicet:

Nullus pænè nihil, nemo scit omnia.

Primitiæ hæc sunt adolescentis ingenii. Porrò quis à floribus fructum, omnemque maturitatem, plus æquo

M
æquo rigidus Censor, exigat? si alia
deessent, suffragante Fabio, ætatis
veniam pro laude habent. Ut incul-^{lib. 12.}
tos aliàs, plebeiosque flores eousque^{Instit.}
nulli non grata novitas commendare
folet; ut illis primo vere apparenti-
bus, inter ipsas Divorum Aras, pri-
mum locum concedamus: ita &
primum florem suum evolventibus
ingeniis rigidissimi etiam Catones,
& superciliosi aliàs Aristarchi ap-
plauserunt.

Inter asperas severiorum discipli-
narum spinas, multâ sui parte lucu-
bratiuncula hæc nata; mirum erat
nisi aliquem inde horrorem traheret.
nam & alieno sub cælo plantata ar-
bor rarò soli natalis ingenium exiit.
Ut tamen acerbam immaturorum
fructuum cruditatem diuturniore
situ emollimus: ita & opusculum
hoc, cùm in obsoleto aliquot jam
annorum pulvere delituisse, suum
credo acorem aliquomodo tempera-
vit. Profectò ad unguem hîc planè,
imò supra hunc, illius seu præceptum
seu consilium expletum, qui cecinit

nonumque prematur in annum. Horat.

Et latuisse opella hæc forsitan *de Art.*
diutius, nisi amicorum suffragia, & *Poët.*

eruditorum judicia, quâ humanitate rudi libello patrocinantur; eâdem morosâ procraftinantis Auctoris ignaviâ succenserent. Fuere ex his nonnulli, qui, dum ulteriori limæ pertinaciter incumbō, inter eos me computarent, *Quibus* (teste Quinctiliano Instit. lib. 10) *nihil satis est, qui omnia mutare, omnia aliter dicere quam occurrunt, velint: increduli quidam, & de ingenio pessimè meriti; qui diligentiam putant, facere sibi scribendi difficultatem.* Quid ergo? amænum floridæ exercitationis tyrocinium, in extremam senecturem rejicerem? Nam quotidie (ut ait ille) *metus crescit, majusque fit semper quod ausuri sumus: & dùm deliberramus, quando incipiendum sit, incipere jam serum est.* Porro, si Fabio credimus, *Fructum studiorum viridem, & adhuc dulcem promi decet; dum & venia & spes est; & paratus favor; & audere non dedecet: & si quid desit operi, supplet ætas: & si quæ dicta sunt juveniliter, pro indole accipiuntur.* Quid dicam? His multisque aliis auditis, nimium temerariè pertinax audire potueram, nisi paruissem. Pareo igitur, & tandem è tenebris meis paulatim in lucem prorepere ausus, unico hoc libello

lo famam publicam periclitor.

Titulum tot jam calamis & ingenii nobilitatum opellæ meæ præfixi; maluique in CENTURIAS Lyricorum, quàm in 4 Lyricorum libros, & quintum Epodon Odas meas compingere: tum ut ita longius ab invidiosa præfidentis æmulationis suspicione abessem; tum ne viam mihi præcluderem ad ea, quæ adhuc supremam manum expectant Lyrica, tuæ humanitati, si hæc non improbaveris, postmodum afferenda. Imò toto Regno, dum hæc typis aptantur; bellicis delectibus circumsonante; ne ipsa quidem Poësis, nili militari nomine Centuriata, tutò prodiret in lucem.

Ad stylum quod attinet; fateor, Horatium, Sarbievium, Poëtasque alios Classicos, imitari volui, non expilare.

Ne, cum forte suas repetitum venerit Horat.
olim Satyr.

Grex avium pennas, moveat corni-
cula visum

Furtivis nudata coloribus.

Didici ego Poëtas Apollini sacra
facere, non Mercurio. Non placent
ea capita, quæ Cisalpinorum latrun-
culo-

colorum more, laudem ingenii ex
solerti furto quærunt. Si Dîs placet,
ego quoque *librum*, imò libellum, *fa-*
cere volui, non Bibliothecam. Nam si Elo-

Serm. de Fac. quentissimus Zeno, *Stabularios* eos
Auctores nominat, *in quorum libris*
aliena diversantur ingenia, quis tituli
hujus ignominiam, tantis licitetur
impensis? vis & alium? O quot, in-
Cel. ex mente S. Ma. xim. quit, *sutores librorum, non auctores videas,*
qui consuunt sapientiam alienam, non texunt
suam. Quid plura?

Mart. lib. 1. ep. 46. Stat contra, dicitque tibi tua pagina,
fur es.

At ipse, inquit aliqui, ipse ille
Sarbievius noster, ex Horatio, Sene-
câ, Statio, Claudiano &c. non pauca
in suum traxit colorem? Fateor, sed
ut exornaret, aut superaret. Aliàs
pauciores hodie numeraremur, qui
Sarbievium Horatio, primisque illis
Lyricorum numinibus, committere
auderemus. Non est animus imita-
tionem damnare; quam præcipuam
Eloquentiæ partem non nescio. Nos
quoque (Macrobius audis) *quidquid*
diversa lectione quæsvimus, commitemus
stylo. Velut grandis aquila prævolavit
(Ruperti de Augustino verbis insi-
sto) Sarbievius: nos eâdem quidem viâ,
sed

sed non omninò iisdem, (addo ego ex
meæ tenuitatis conscientia, omninò
non iisdem) *vestigis subsequi enitemur.*

At neque hæc de illis dicta sunt, quibus, eò magis tenax, quò minus fidelis memoria, ita illudit; ut quandoque aliena pro suis afferant. imò neque de illis, quibus idem entheus, & quædam venæ ac materiæ affinitas, eadem planè carmina suggerit in quibus aliena desudavit industria.

Scimus & hanc veniam petimusque ^{Horata}
damusque vicissim.

Ego ipse in paucis hisce versiculis aliqua effudi, quæ postea in aliis Auditoribus, multò postquam scripseram lectis, de verbo ad verbum reperi. Tale illud:

Virgo bisseis redimita stellis. quod à me antè annos plus decem scriptum, in cultissimis Patris Balde Lyricis, & alterius non vulgaris Lyristæ strophis, non ita pridem inveni.

In Odis Panegyricis, & quibusdam aliis, quæ luxuriantis styli nitore floridum commendant ingenium, sententiarum parcior fui. tum quia Horatius & Sarbievius idem fecerunt: tum quia nimis rigidum severi Catonis supercilium sapere,
per

per ætatem non decuit. Cæterùm scias velim literate lector, me quoque inter eos censerì velle, qui inter præcipua Odarum decora, & quosdam veluti Lyricorum nervos, sententias aliaque Politica axiomata numerant. Non sapit stylus ille, quem, si arctius presseris, nihil ex eo præter verba, & aliquos elegantiorum phrasium cincinnos exprimes. Jam verò, si Stoicorum disertissimo credimus, *Turpe est viro flores*

Senec. ep. 33. captare; & memoriâ stare.

At nescio quis è Momorum turba aurem vellicat. Quorsum tot librorum auctoramenta? Aquam Oceano, stellas cælo addimus. Quot Poëtarum, quot Lyricorum myriades? in publicum nulla non die prodeunt? Ita planè. Si tamen Senecam

Ep. 6. audis, multum adhuc restat operis, multumque restabit: nec ulli nato post mille secula præcludetur occasio aliquid adjiciendi. Quod de cælo & Oceano attuleras, pro nobis militat. Quam multas nostrates Astronomi stellas cælo addiderunt; dum ignotas antiquis nobis vulgaverunt? Quot flumina quotidie in Oceanum influunt, & tamen sacri vatis testimonio, *mare*

non redundat. Nihil generosum sapit,
cui illud Plinii non sapit: *Sum ex his Ep. 1. 6.*
qui mirer antiquos; non tamen ut quidam,
temporum nostrorum ingenia despiciam.
Neque enim (hinc te attentioem volo)
quasi lassæ & effæta natura nihil jam
laudabile parit. Quod olim de veritate,
Cordubense Oraculum; idem ego
de Poësi edico. *Paret omnibus. nondum Senec.*
est occupata. multum ex illa etiam futuris ep. 6.
relictum est.

Sed quorsum hæc ego in primo
exilis operæ vestibulo, tanto verbo-
rum ambitu? Sanè, qui in hunc librum ^{Mart.}
inciderint, jure mihi indignabuntur, ⁱⁿ
quod ad primam paginam nonnisi lassæ per- ^{Praf.}
venient. Nimirum, tot Syrtibus sco- ^{lib. 2.}
pulisque, imò tot ingeniorum nau- ^{Epig.}
fragiis fatali Oceano, me, meaque
committens, ita undequaque, ne sic
quidem satis securus, cymbam præ-
munio, & nonnisi violentâ manu ab
amico portu revellendus ultro in lit-
tore moras necto. Quia tamen mo-
lestus patientiæ tuæ, optime Le-
ctor, abusus, in immensum crescentis
Procemii filum præscindens,

è littore funem

Deripere, excussosque jubet laxare
rudentes;

Tendo

Tendo vela,
Qua cursum ventique, gubernatorque
vocabat.

Cic. 2.
Phil.

Fruere hoc qualiquali conatu
meo. Crebrum Euge, aliasque Poëti-
cas acclamationes, à te non expecto.
Nam ipse quoque non sine debita
reverentia, Sancti vatis aliquantu-
lum mihi acclinato sensu, Poëtica
hæc opuscula mea, *Delicta juventutis
meæ, & ignorantias meas* appellare
consuevi. Ego quoque (quod de se
Romanæ facundiæ Princeps testa-
tur) *operis subsceivis efficere conatus sum,*
ut meæ Vigiliæ, meæque literæ, & Iuven-
tuti Utilitatis & nomini POLONO
laudis aliquid afferrent. Ut rigidissi-
mus Censor sis, ut ego scriptor di-
ligentissimus, addo & ingeniosissi-
mus,

*Sunt delicta tamen, quibus ignovisse
velimus,*

*Nam neque chorda sonum reddit
quem vult manus, & mens,
Poscentique gravem, persæpè remittit
acutum.*

Horat.
de Ar-
te Poët.

*Non semper feriet quodcumque mina-
bitur arcus.*

*Verum ubi plura nitens in carmine,
non ego paucis*

Offen-

Offendar maculis, quas aut incuria
fudit,

Aut humana parum cavit natura.

Ita Lyricorum Latinorum Primas;
Horatius; aliàs ne ipse quidem de
Poësi suâ securus. Denique si Amicus
es, audi pro me meique similibus per-
orantem Plinium, *Non debet operibus* Lip. 1
ejus obesse **QVOD VIVIT.** alioqui Epist.

Si post fata venit gloria? non propero. Mars
Si porro Centuriam hanc, quam li. 5. e.
veluti exploratricem in eruditorum
castra præmitto, tuo non indignam
favore arbitraberis, ab eodem cala-
mo plura, addo & meliora, expecta. 10.

Fa-

Facultas
R. P. PROVINCIALIS
Societatis JESU
I N P O L O N I A.

GO. *Stanislaus Jerzykowic*; Præpositus Provincialis Societatis JESU in Provincia Poloniæ, potestate ad id mihi facta, ab A. R. P. N. *Cosiuo Nickel* Præposito nostro Generali, facultatem concedo, ut *Lyricorum Centuria Politicis Ethicis & Poëticis Axiomatibus ac Problematibus instructa* a P. *Alberto Ines*, Societatis nostræ composita, & ejusdem Societatis Patrum, quibus id commissimus, judicio approbata, typis vulgetur. Si videbitur his ad quos pertinet, Concessionis fidem facio manu mea, & Officii Sigillo Brestæ. 8 Decembris: Anno Dⁿⁱ. M. DC. LIII.

Locus Sigilli.

Stanislaus Jerzykowic.

P. AL-

P. ALBERTI INES

E Societate JESU

LYRICORUM

Centuria Prima.

DEI MATRI VIRGINI

Cœlestis sponſi Canticum, ex Canticis
Canticorum depromptum.

ODE I.

AM quæ diſertis vatibus inferat,
Ineruditi carmina peſtiniſ

Te præter? o Beata noſtræ
Summa Spei! melior tuorum

Thalia vatum. non ego turgida
Ambibo doctæ vincula Laureæ;

Mafasque ringentemque Phæbum, &
Pierii juga linquo montis:

Si tu Clienti, Dia parens, tuo,
Modeltioris culmen Apolliniſ

Pandis. *Marianique vatiſ*
Immeritò titulos Poëtræ

(Quantum trecentis dives adoreiſ.

Hinc te beatâ SARBIVIUſ lyrâ;

Hinc BALDE, & erudita vatum

Turba novis geminant trophæiſ,)

A

PER

Permittis. Jo! tendite Gratia,
 Jurata magnæ stamina Virgini;
 Lyrasque, vocalesque nervos,
 Virgineis animate metris.
 An & canori pollice barbiti,
 Nostras fereno Sponsus ab æthere
 Demulcet aures? & disertus,
 Virgineum canit, ore, nomen.
 Absiste plectrum; tuque sonantia
 Loqui obstinato fila silentio
 Componere; plebesumque carmen
 Aoniis, lyra, stringe nodis.
 Ille, ille, sacro plenior entheo,
 Inculta, Divus, carmina condiat.
 Non erubescendumque nostris
Auspicium, præcat Camænis.
 Audimur? en jam leniter aurea
 Facundiori stamina pectine
 Invadit; & junctam beatâ
 Voce lyram, Cytharæque cantum.
 O quam feraci mente parens DEUS,
 Sibi obsequentem gignere Filiam
 Decrevit; & labis carentem
 Primigenæ, cupidoque pulchram
 Donavit Orbî. quam super aureo
 Lærum tuentis solis anhelitu
 Effudit; & nosci volentem
 Sidereo radiavit ostro,
TIBI magistri dextera Numinis,
 Dignam supremis collibus indolem
 Finxisse, & accuratori
 Pollice, sollicitâque formam
 Limasse curâ ferur; & è sua,
 In se reductæ lucis, imagine,
 Frontemque, Regalesque nutus,
 Et similem cumulasse vultum.
 Ut evibrato vertice celsior
 Cælo propinquis nubibus obviat
 Carmelus; & diserta pigri
 Arva soli, indigenasque latè

3

Despectat agros ; sic tibi Regium ,
 Sublimiori se genio , caput
 Attollit , humanosque colles ,
 Et reliqui juga linquit orbis ,
 Tui , rubentis flamina purpuræ ,
 Vicere , crines , Mygdonium comæ
 Vicere Muricem , & recoctum
 Sidonii precium meraci .
 O Sauciati SPICULA Numinis !
 O rela , crines ! tela quibus sum
 Vulnus fatetur , & severos
 Purpureo rigat imbre cyrros .
 Quod si decorum , TURRIS *eburnea*
 Dicere collum : quâ mage faucium
 A crine , captivumque Numen
 Turre queat melius teneri ;
 Quam si recepti vulneris immemor ,
 A Virginali pondus amabile
 Cervice , suspendatur olim ,
 Et famulis religetur ulnis ?
 At quæ pudicam , se gemino super
Piscina , frontem , porrigit alveo ?
 Piscina , quam latè refasæ
 Accumulant Hesebonis undæ .
 Agnosco castæ lumina Virginis ;
 Clausam modesti nube superciliū
 Agnosco pupillam ; & vibratos
 E liquido radios sereno .
 O innocenti splendidius vitro !
 O puriori flumine purius !
 O lumen , auditum beato
 Naufragio , cumulasse tractum
 Ad nos Tonantem ; cum prece supplici ,
 Ex arcuatæ vulnere palpebræ
 Respirat ; & toto receptum
 Vulnus amat , jaculumque corde .
 Ut illa *Mali* purpura *Punici*
 Per crebra lucet fragmina ; sic TIBI
 Genæ , verecundisque pictæ
 Floribus , erubere malæ .

Seu obserati conscia liminis,
Stringis modesto labra silentio;

Seu basiatum, virginali
Ore, bibis, labiisque **VERBUM**;

TIBI decenti tænia coccino
Adstricta fertur verba, fidelibus
Servare nodis, & rubenti
Eloquium cohibere **VITTA**:

At dum recepti prodiga Numinis,
Adblandienti basia filio

O Virgo! dispensas; iisdem
Pænè ligas, tua vota, vittis.
Et osculanti dulcia parvulo,
Fundis beato mella volumine.

Favumque distillas; palato
Nectareos imitante succos.
TIBI disertâ virgineum sedet

Lac, virgo, lingua; quod puero libens
Affundit, **APTUM INCORPORATO**;
UBER alens, tua **LINGUA, VERBO**.

Non pondus auri, non tibi divite
Distincta censu, Virgo, monilia
Vovebo; quæ quondam trecentis
Luxus emit redimitque gazis:

Cùm te beatis nexibus implicat
A TE educati dextera Numinis;
Conchisque stipatumque gemmis,
Et rutilo lapidum sereno

Monile, purâ candidius nive
Collum reponit. non melior **TIBI**
Pendere de cervice gemmâ,

Non poterat pretiosiore
Accensus auro torquis, amabile
Gravare collum. Non geminum mero
Tumere demirabor **Uber**;

Non patulas generosiori
Mammæ Caleno. quæ proprio, **VIRUM**
Complexa quondam viscere, nutriet;
Huic jure, succrevêre forti

UBERA, nobiliora VINO.

5

Huic & Falernis fertillior botris
Papilla, casto Virgineum mero
Lac supplet: & dignæ gemellos
Hinnuleos superare mammae.
O plena Sacris viscera frugibus!
Fæcundioris viscera TRITICI.
Stipata ACERVO; quem nitenti
Lilia circumiêre vallo.
O sempiterni Filia Principis!
Quæ calceati pondere sub pedis
Premis coronato protervam
Calce Stygem, dominâque victum
Plantâ draconem. sic pede libero
Calcare quondam sidera dignior
Dicere quæ victore passu,
Per Stygios graderis Ceraſtas.
Hæc quâ loquacis carmine barbici,
Quâ voce Sponsus dixerat: at simul
Canentis excitata voce
Astra, novos cecinere versus.
Et lenè ductis ad numerum lyris,
Per lætiorum pegmata nubium,
Calique gratantis plateas,
Innumero salière gyro.

A D
 HIACYNTHUM MORUM
 STOICUS
 CHRISTIANUS.
 MORTEM NON ESSE
 TIMENDAM.

ODE II.

Non fletu neque lacrymis
 Placantur rigidæ jura Proserpinæ.
 Quod vitare nequiveris,
 Stultum est si timeas. Tergite rorida,
 Udis, lumina, fletibus.
 Non qui Nestoreis folibus amulas
 Implevit Trieterides;
 Sed qui Nestoreâ dignus erat rude,
 Festis floret adorea;
 Æternoque sibi plaudit in otio.
 Nullâ non morimur die;
 Et vitæ potior pars, tumulo datur:
 At qui parcere nesciam
 Festino Lachesim prægreditur metu;
 Pæne est bis miser: ultima
 Præsenti geminans damna negotio,
 Fati prodigus & sui.
 Is qui sollicitæ præcipites fugæ,
 Virtutum numero, dies
 Pensabit, sapiet. sola nequit gravem
 Virtus interitum pati.
 Et sese è tumulo sarrigit altiùs.
 Quidquid fata negaverint,
 Possunt, More, tibi facta reponere,

Magni

Magni fœnore Nominis.
 Qui notus nimium sit licet omnibus,
 Ignotus moritur sibi;
 Et totus tumulo qui fuerat subest:
 Illi mors gravis incubat.
 Illi mæsta truci viscera vulture,
 Ultor prorogat Æacus.
 Quod si dum morimur, desinimus mori:
 Is fatum timeat, cui
 Mortis certa suæ Mors placuit minus:
 Is olim timeat mori;
 Cui vixisse diu displicet. is nigram
 Parcarum paveat colum;
 Qui post fata sacros ducere spiritus;
 Et vixisse perennius,
 Nec sperat, nec amat. Quin mihi protinus;
 Si trux jussit Atropos,
 Rumpantur rigido stamina forcipe.
 Seu hæc linea; seu rubro
 Interfusa croco Numina neverint.
 Quæris mortis avarior
 Cur sim, More? diu ne timeam mori.
 Nam mortis dubius timor
 Ipsâ morte reos lancinat acrius.

A D
 MARIANUM VIRGINIUM.
 I N
 QUENDAM NIMIUM
 S U Æ
 FAMILIÆ JACTATOREM,
 O D E III.

Quid Palatino numerosa cinctu
 Sceptra, & antiquos Curii nepotes?

Quid

gni

Quid tonas Regum trabeas, avitis
Nixe triumphis.

Qui crepat Patrem, veterumque grandes
Nominum fastos, alièna jactat.

Quid juvat si quis male mutuato
Fulgeat auro?

Nostra nos clarat, Mariane, virtus;
Et suo quondam generosa plausu
Acta: ventosi procul abstulerunt
Cætera Cori.

Nam quid illustri tumeat parente,
Ille facundi Ciceronis hæres;
Cui parem Patri, minus æqua, linguam
Fara, negarunt?

Quis coronatos tenui Popielos
Præferat Pïasto; licet hi superbas
Luserint cunas super: hunc modesta
Tinxerit unda:

Ille supremum Patruï Patrisque
Scipio probrum; docuit scelestos
E bonis nasci: tenebrasque clarum
Gignere falmen.

E casâ quantus Cato Tusculana?
Quantus à servo Marius ligone?
Nemo Lucinæ meritis onustus
Debuit annos.

Nemo virtutem Proavus Paterque
Vixit in nostram, sibi quisque famam
Debeat, nec se vetulis Avorum
Augeat umbris.

Qui suo Titan micuit sereno,
Clarius fulget: minus at minorum
Vulgus astrorum, sibi commodato
Ardet in igne.

Quin suas Phæbo repetente flammæ,
Menstruum Lunæ periisse vultum
Et cavum cornu, vacuumque primo
Lumine frontem.

Sæpe ridemus; quoties frequentes
Inter Eclýpses moritur, propinqui

Luminis pauper? quoties minori
Tollitur ortu?
Sic adoptivo radiatus igni,
Et Patris tantum satur; in frequentes
Languet Eclipses, dubioque famam
Funerat æstu.

A D

EQUITES POLONOS
GENEROSA LIBERÆ
GENTIS GENETHLIA.

ODE IV.

Polone, nam te, Carpatiis super,
Fertur marito Marte, recessibus
Regina LIBERTAS, reclinem
Non humili genuisse partu.
Armisque cunas suppeditantibus
Inter severi præsidium Patris
Jecisse. ferratasque subter,
Sic temerè posuisse peltas;
Pardoque parvum pectus & horriais
Texisse villis, & Mareoticas
Per scuta reptanti, per arcus,
Magnanimam puero Parentem
Aptasse lyncas. Mox ubi grandior
Succevit ætas, & gravioribus
Pectusque roburque & feroces
Ausibus infremuere vires;
Quà se reductis collibus explicat,
Audax, superbo vertice, Carpatas,
Duxisse, projectasque latè
E tamulis digito docente,
Monstrasse gentes; quà gelidum caput
Canis, Bootes, crinibus oblitum

Ostentat, & noctis labores
 Parrhasii vehit ora plaustris.
 Has (inquit) olim Nate, memor Patris,
 Non semimembri degener areas
 Metire passu, si Paterni,
 Multa sedet tibi cura, Martis.
 Seu te cruenti praelia Jazygæ,
 Seu bellicosi classica Theutonis,
 Ensesque terrebunt; reuicta
 Inuidiæ super ibis arma:
 Languet, molesto si vacat æmulo,
 Heroa virtus, quidquid atrocior
 Procella, discordesque Parcæ
 Eruerint, generosiore
 Evince nisu, dura probat viros
 Sors; fluxa, molles, ne violabili
 Succumbe fato, sed per ipsa,
 Intrepidus, age tela, passus.
 Fortuna fortes ipsa subit manus;
 Fugit remissas, cui gravis ad latus
 Dependet ensis obsequentem,
 Ipse sibi parat ense sortem.
 Frustra querelis fata laceessimus;
 Nullam decori nominis à tholo
 Lucina pellit: æviternæ
 Quisquæ potest Faber esse Famæ,
 Tum si rebellis ripa Boristhenis
 Formidoloso provocet alveo;
 Jam tunc & alternis frementes
 Consiliis animos remisce;
 Et æstuantis fræna licentiæ
 Adstringe prudens, nec Fabii moras,
 Nec fulmen incertum volantis
 Scipiadæ, nec avara Pæni
 Dux arma temnit, pænè magis ferit
 Librata forti consilio manus.
 Qui bella præceps gessit; altos
 Ipse sibi eripuit triumphos,
 Deliberato fortius impetit
 Gradivus ictu, quod temerè jacit

41

Bellona telum, affibilantes
 Sic temerè perit inter auras.
 Quin & cadendum si fuerit; prius
 Quà victus olim parte cadas tui
 Adverte. nam quandoque Laurus
 In mediis viruit ruinis.
 At nec tuo te dividat arduus
 Ab hoste murus. qui caput obvio
 Opponit hosti, grandis olim
 Pro Patria stetit ipse *Murus*.
 Imbelle quondam mænia condidit
 Plectrum: virilis ad sonitum tubæ
 Eversa Jericho, superbas
 In tumulos propè vertit arces.
 Parum probroso carcere discrepant
 Obducta vallo mænia: coctiles
 Evade Caucasos, decoræ,
 Quisquis amas, monumenta, famæ.
 Capaciori se fovet ambitu
 Commissa campo gloria; displicet
 Inclusa Libertas: apertis,
 Bella Lacon bene gessit, arvis:
 Hac arte quondam, Nate, capacia
 Per æmulatorum vulnera, ad arduam
 Virtutis eluctatus arcem
 Magnanimâ potiére Famâ.
 Vis nullò fortem territat. hîc tibi
 Importuosæ littora Daniæ,
 Gotusque; Vandalusque, & atrox
 Massagetes, domitusque Biston;
 Hîc subjugatæ ripa Silesiæ,
 Totusque magni tractus Orionis,
 Quâ sudat Euxinus, Tyrasque
 Vistuleo mediante fluctu;
 Hîc victa Lauram Russia porriget;
 Feroxque Bessus. non ego Moschuam;
 Nigramque Mæotim, nec ampla
 Herciniæ fruticeta sylvæ
 Cædesque dicam: non ego Pannonem
 Nec edomandæ culta Valachiæ;

Quicumque Libertatis olim
 Hostis erit, simul & Polono
 Dicitur hostis. Non Latios ego
 Fasces, nec alti mænia Romuli,
 Urbemque præpono, Polono
 Orbe super, Lechicoque cælo,
 O gens avitæ conscia Gloriæ!
 O Liberorum Regia Civium!
 Hic fixa LIBERTATIS AULA;
 HOSPITIUM EST alibi; domusque
 Quas evagantis plaustra vehunt Getæ,
 Quocumque plebem dura vocat famies.
 Quò pulchra Libertas Latinæ
 Gentis? Achæmenique sceptri?
 Quo bellicosis obruta manibus,
 Et liberorum funere Civium
 Carthago? quo Spartana virtus
 Magnanimis male fisa telis.
 Adhuc parabat plura; sed illicet
 Se Regiarum exercitus Alitum
 Libravit, heroumque festis
 Auspicium tibi plaufit alis.
 Sic longioris impatiens moræ,
 Polone Divam linquis in ardua
 Effusus, Attestationem
 Veridicæ properasse Divæ
 Actore ferro. jam Tibi Thræcii
 Saltus, supinis frondibus annunt;
 Veramque mancipatus actis
 Historiam probat Ister undis,

A D
NICOLAUM LYCUM

Nosce te ipsum.

O D E V.

UTcunque ingenuæ mentis avarior
Instas ipse tibi, certa que proximo
Urges damna lucro; corrippe languidas
Torpentis genii moras,

Frustra Cecropiâ bile sonantia
Pulsamus calidis pulpita dexteris;
Frustra sollicitæ lucra scientiæ,
Tanto sænore quarimus.

Ille & doctiloquo Socrate doctior,
Qui se novit, erit. Se magis & sua
Rimatur Sapiens; cætera pronior
Vulgo linquere mobili.

Sic tu non vacuæ sedulus indolis,
Inter perpetui claustra silentii
Hoc appone lucro, & hoc, Lyce, computa;
Si te, si tua noveris.

Felix, si vitii parcus, & abstinens,
Clausum compositæ vecte modestiæ
Emendas animum; nec volucrem, sacro
Mentem perdis, in otio.

Quidquid magnanimæ demimus indoli,
Cælis inferimus: nemo suam minus
Quam qui plus satagit perdere copiam
Lucri depositor sui.

FERREUM SÆCULUM

Bellorum Civilium calamitatem
deplorat.

O D E VI.

AUreis quondam spoliata venis,
E recudendo fore, Iustra ferro.
Prisca Saturni docuit vetustum
Fabulâ vatem.

Heu dolor ! feri, tremimus nepotes
Ferreis menses tonuisse seclis.
Vidimus tandem solidata duro
Iustra metallo.

Ferreis regnat modo quisque scepttris ;
Ferreas cudit capiti tiaras,
Ferreos Cives regit ; & cruentis
Imperat armis.

Quin prius fufum premit alter hostem ;
Quam premat cunas : prope cum parato
Nascimur ferro ; propè cum sinistris
Nascimur armis.

Hic heri natis inimica dextris
Castra metatur ; teneroque Martem
Increpat fletu , nec adhuc feroces
Aptus ad iras.

Jamque vicinum pudor est in hostem
Cominus strictum sinuasse telum ;
Missa jam passim volucris feruntur
Vulnera ferro.

Sic & infuso leviora plumbo
Fata , inassuetis geminamus alis ;
Atquè tardatas properamus ipso
Pondere mortes.

Quà procellosis mare spumat undis
Castra densamus ; tumidumque Martem
Nerei molles superambulare
Cogimus undas,

In reluctantes trahitur Charybdes
 Tota suspensi rabies furoris:
 Nec placet terræ stabilis severo
 Area bello.

Inde suffuso, Thetis ipsa, Ponto,
 Prodigum vitæ fremit in furorem.
 Inde bacchatur, dirimitque mersas
 Nereus iras.

Jam Deum belli puder esse Martem;
 Quod profanatis vitiamus armis.
 Pænè jam lassant mutilanda fessas
 Stamina Parcas.

Dum moras pigri furiosa lethi
 Impiis pubes refecat duellis
 Et Charonteo sine lintre nigros
 Trajicit amnes.

Ah! satis multo micuère ferro
 Arma civili glomerata Marti!
 Ah! satis multo pavidi natarunt
 Sanguine campi!

Siste, jam tandem, tua tela, siste,
 Tela cognatis inimica telis,
 Siste bellorum furor; insequentes
 Sistite Parcæ.

Jam propinquorum erubuistis enses
 Civium cladem: trepidæ cruentâ
 Purpuræ Regum maduère, vivo
 Murice, lymphâ.

Quem modò fractis sitière telis
 Bella civili, saturata tabo;
 Totus, hoc, totus, potuit parari
 Sanguine mundus.

Jam Talassano caruisset auro
 Pontus Euxinis animosus undis.
 Nec recusasset renovata torvus
 Jura Pelasgus.

Jam supinatus timuisset Aedon,
 Actias rursus sinuare turmas.
 Jam recondisset fera subjugatus
 Arma Pelorus.

Jam Selymbranum licuiffet Hebrum
 Inter assertos numerare fontes:
 Et propinatos Getici bibisse

Strimonis amnes.

Pella jam nobis, dominusque Pindi
 Thrax, catenato trepidaret armo:
 Et pedum Bessus minor, & vetusti

Templa Cayri.

Jam Palæstino viduus tributo,
 Inter obscuras latuiffet umbras;
 Ac sub instratis Solymæ Tyrannus

Sterreret armis.

Subditum nobis domuiffet Orbem,
 Qui modò vano furor ardet æstu;
 Atque cognatis heberat propinquos

Cædibus enses.

Ah! satis multâ tonuiffis irâ,
 Bellicum Reges cicurate ferrum;
 Et cruentatas nimio lavate è

Sanguine dextras.

Jam fatigatus subeat relictam
 Mucro vaginam; pharetræque lassæ
 Exuant telis latus, & feroces

Arma lacertos.

Si legi vultis memoresque laudum
 Annuas, tantis cumulare gestis:
 Jam licet vestros nimio notare

Sanguine fastos.

Quæ modò torvis radiant sub armis;
 Tetrico mitras gravidante cono,
 Pulchrius pingi foret in quietis

Tempora ramis,

Ah! satis multa dubiæ ruinâ
 Reginum terræ, didicere ferrum.
 Scimus irasci; sed & hoc sciamus

Parcere Reges.

Vidimus sævis solidos in armis
 Publico Reges rignisse ferro;
 Vidimus clausos galeâ, minari

Fulmina vultus:

Quin

Quin & offuso videamus auro,
 Regios rursum micuisse crines.
 Præbeant nobis hilares apertâ
 Casside vultus.
 Anream Reges potius serenum
 Quam cruentati juvat ira ferri.
 Vulgus irasci decet; at faventes
 Parcere Reges.

A D

VIRGINEM MATREM.

Unicum vitæ suæ solatium.

O D E VII.

UNICA Virgo meo, (placidi subscribite soles)
 Materies gratissima plectro.
 Cui ego devotis æterno fœdere metris,
 Innocuam vexabo papyrum;
 Cui calamos lassabo meos; & nomina mille
 Ascraâ meditabor aristâ.
 O *Voti mensura meæ!* totumque quod opto?
 Aut levibus sequor usque sarissis?
 Cur mihi sollicitis turgescant provida curis,
 Immerito præcordia questu?
 Cur terrico rigeant inconsona viscera planctu?
 Et lacrymis mergantur in ipsis?
 Cur capitis sterilescat honor? vel corde rebelli
 Cum motæ tremuère procellæ,
 Seditiosa fremant dubii sine nube sereni
 In trepidis suspiria venis?
 Ite graves curæ, queruli procul ite dolores,
 I, rabido, comes ira, furori.
 E terris auferte diem; confundite cælo
 Tartarei grave sulphur Avernî;
 Ite, solum miscete Salo, refugasque paterno
 Stellas exspoliare nitore;

Nil

Nil moror, æstivos undis exstinguite soles;
 Nullum astris servate colorem:
 Latus ago, totusque tuo, mea virgo, sereno
 Devoras tibi recreo chordas.
 Te nostrum suspirat ebur; tibi fila loquuntur,
 Facundum tibi mussitat aurum.
 Et licet in mediâ luctentur carmina nocte,
 Ac furvas timet ala procellas;
 Unica tu variis vestito nomine flammis
 Illini variaris in ore.
 Nunc gracilis Cynosura micas; vultumque modesto
 Mane meum, superinduis igne.
 Nunc medio crispata pharo, vigilataque bino
 Dispensas mihi lumina cornu:
 Nunc cava virginis exæquas cornua gemmis;
 Et pleno stas Cynthia vultu:
 Nunc lucis moderaris equos, nimiumque calorem
 In medio suspendis Olympo.
 Una mihi supple extinctos ætheris ignes
 Docta novam simulare Phanetem.
 Unica, pro cunctis, mihi sufficis omnia, Virgo.
 O miseræ compendia vitæ?
 O nostri *mensura boni*! te stante, virebit
 Perpetuis mea laurea ramis,
 Te duce Pierio vernabunt tempora sero,
 Et nostri reverentia plectri.
 Tu nostrum moderaris ebur; dubiosque magistro
 Insticuis conamine nervos.
 O nostræ *vox*, Virgo, lyræ? mea *SUADA*, leposque
 Æternum tua sim precor *ECHO*.

COM.

COMPENDIOSA
FELICITAS.

A D

BOTUIDUM ANTIMUM.

ODE VIII.

Impensisne minoribus
 Felicem fieri me pudeat? Benè
 Paucis vivitur. Antime.
 Omnis turba gravis. Non ego nobilem,
 Turpis sollicitus tueri,
 Fortunæ voveam tollere sarcinam,
 Si census mihi sufficit
 Quantuscunque mei. Te licet annuis
 Centum prædia messibus
 Inter sædifragæ lucra pecuniæ,
 Vasto pondere deprimunt;
 Nullâ parte mei niteris altior.
 Desunt pauca mihi: tuam
 Quantuscunque famem Jupiter impleat,
 Quantuscunque sitim Tagus,
 Nunquam non sities: verior aurea
 Inter flumina Tantalus,
 Jejanusque suas inter opes Midas.
 Frustra vota crepant tua.
 Quantum quisque potest temnere, possidet.
 Seu dicis juga Lydiæ,
 Seu messes Arabum, vel Tyrîi maris
 Census spreverit. Illius
 Fortunam veneror; qui cupiit minus,
 Votorumque superbiam
 Adstrinxit rigidæ lege modestiæ.
 Nunquam non sibi sufficit
 Mens angusta domi. Seu gravis irruat

Toto

Toto Jupiter impetu;
 Seu fractis reboent fulmina nubibus:
 Nullas, Pauperiem, DEUS,
 Infenso poterit sternere spiculo.
 Quidquid non cupio, meum;
 Quidquid calco, meum est; quidquid opum favens
 Dat Fortuna aliis; Midâ,
 Et Tartessiacis ditior Insulis
 Pulchrâ sperno superbâ,
 Audax, me propriis addere censibus.
 Quantum Gargara seminant;
 Quantum Sardus arat, nescio: sed meis
 Nunquam limitibus minor,
 Terræ quanta mihi portio sufficit;
 Tambâ metior ultimâ;
 Nec laxo nimis vota decempedis.
 At te cura severior
 Vototum dubium; te vigil ambitus;
 Te fastidia noctium,
 Ac infensa thoro somnia lancinant;
 Et voto brevior dies.
 Tanti divitias, Antime, non emo.

BICOLLIS
 PARNASSUS.

A D

EQUITES POLONOS.

Ut armis & scientia ad immortalem
 gloriam connitantur.

O D E IX.

FAmam, Poloni, non pretio grave
 Mercemur aurum. quid malè barbaro

Rifce-

Piscemur in Tago? perennes
 Ferre negat Tagus ipse gemmas.
 Martis, vel aris, vel gladii stylo
 Nostros in atræ pectore Thraciæ
 Scribamus annos; & refusis
 Sanguinibus Dolopum nefastas
 Mergamus iras. Jo! recens novum,
 Inter Geloni littora Nerei,
 Bellona metatur theatrum;
 Quisque manu melioris annos
 Invadat ævi. dulce sit è sui
 Vultus aperto vulnere gloriam
 Fudisse; dimotisque pulchram
 Visceribus peperisse laudem.
 Vel quem cruentis Mars procul arcis
 Exesse jussit. Castaliis super
 Desacret in campis perennem
 Non humilis, sibi, Mysta, Famam.
 Huc eruditi se KOCHANOVII
 Acerque fratri TWARDOVIVS comes
 Invenit, & MORSTINIANO
 Calliope tenuanda plectro.
 Hic ille magno non minor æmulo,
 Horatianam SARBIVIVS lyram
 Equavit; & notum Polonis
 Pressit iter, Lechicisque callem
 Olim premendum passibus. huc novo
 SARBIEVIANI pectinis entheo
 Impulsus, excitata KANON
 Fila tulit, veterique notus
Acernus æstro. Quid memorem quibus
 Majora Phæbum Numina, & inclytos
 Stagira suppressit calores,
 Et geminæ monumenta pennæ
 Invidit orbi. Quid juvat heu dolor
 Nostri magistrum dicere pectinis
 KUNUM que KARWATOS que, & acrem
 Nunc etiam lituo lyraque
 PALUSZKIEWICUM. Vos etiam quibus
 Novella primo gloria Phosphoro

Afful-

Affulget, & non pœnitendus
 Castaliæ radios diei
 Accendit ardor: quos ego. nunc mihi
 Adducta sacro labra silentio
 Arctantur. Eheu! pertinaces
 Pierio latuisse nido,
 Adeste vates. quid iuvat ad pedem
 Bicollis anlæ, nuper Anonymos
 Reptasse; nec noscenda mundo
 Aonium monumenta supra
 Urgere clivum? huc huc age Sarmata,
 Polona per vestigia, tutius
 Sequamur, adnisi priorum
 Emeritas cumulare lauros
 Ductore vel me. non ego segnius;
 Quanquam capacis parcior ingenis,
 Ad alta Parnassi præibo
 Culmina, Pegaseosque colles.
 Quin nec sagittis, nec pharetrâ caret
 Apollo; doctam scandite Phocidem;
 Doctisque temperate lymphis
 Sanguinei maria alta belli;
 Dumque eruditos Pegasus elicit
 Haurite fontes. hîc decus eminet,
 Magnæque defacrata laudi
 Pierio viret aula vere.
 Non remnit acer prælia masculi
 Apollo Martis: nec decorum parens
 Minerva, Bellonam sequestrat
 A propriis, inimica, signis.
 Binis, Poloni, collibus eminet
 Parnassus: unum si dominus premit,
 Apollo; non Marti capacem
 Sarmatico negat alter ædem.
 Hinc mitiores sinistra citent modos;
 Illinc cruentum classica perfstrepant;
 Discorsque concordi tumultu
 E geminis replicetur ECHO
 Sonora clivis. hinc sua Pegasus
 Fluenta, docto proliciat pede.

At inde bellax Hippocrenem
 Fundat equus; nec avara lethi;
 Quanquam superbo Bellerophon situ,
 Lacesfat auras; flumina, prouat.
 Sic una, sic vobis, Poloni,
 E gemino fluere amne, Fama.

SECRETUM
 POLITICUM,
 A D
 BALDUINUM PLANCUM.
 In aula degentem.

ODE X.

NUnquam, Plance, Typho turbinis Aulici,
 Privatae injicias fræna potentiae:
 Annisus tolerare
 Quidquid tollere non potes.
 Non postrema catæ laus sapientiae
 Est, æquare suis tempora moribus.
 Qui cum tempore prudens
 Olim desipiet; sapit.
 Sic Malabaricis fortior Africis;
 Obliquata memor flectere carbasa,
 Vincit Nauta procellam; &
 Irati rabiem maris.
 At qui plena Notis vela frementibus
 Obvertit, perit. non bene navigat,
 Quisquis nare laborat
 Contra fluminis impetum.

A D

A D
J U N I U M.

Æstas, suis & Poëticis flori-
bus depicta.

O D E X I.

JAm Soporatos meruit tepores;
Floreo tellus hilarata risu;
Sibilant auræ, Zephyrusque verum
Circinat aurum:

Jam coronato trabeata flore
Æta; quam miti gravidat maritus
Halitu ventus, dat odora picti
Munera veris.

Blande vernantis moderator orbis
Cui vagabundæ famulantur Horæ;
Quem timent nubes, fluidusque sese
Subjugat æther.

Cui decem ternas vigilare noctes,
Et renidentes radiare stellas,
Jussit Astrorum Pater è supremi
Lege Senatus.

Cui dies ternos decies, & ortus
Phæbus accendit; totidemque Lunas,
Quem fovet lenis calor; & renata
Deperit Æstas.

Cui coruscanti galeata culmo,
Splendidè nanos, seges ambit agros;
Dum Ceres flavo capitale sudum
Induit auro.

Jam tibi pronis agitantur hortis,
Jam reclinato saliant capillo,
Virgines campi; relinque castas
Nereus herbas.

Quæ superstantes stupet unda montes,
Et repercussâ tegitur sub umbrâ;

Dum

Dum notat Phœbus, mediisque colles
Scribit in arvis.

Dum fremunt ripæ, refluxoque fluctus
Nititur fluctu: simul ipsa secum
Pigra lætatur Theris, & jacentes
Incepat hortos.

At simul planæ per aprica terræ
Liliis misti fluitant Acanthi;
Et rudes ulvas agitât jocantis
Aura Favoni.

Nutat intonsis nemus omne ramis;
Et retro versas simulat procellas
Fronidium fluctu; tepidasque subrus
Educat umbras.

Hic tibi Bacchus fluidum racemis
Impedit crinem viridesque canos;
Quem verecunda erubuit pudici
Purpura botri.

Hic per amplexus gracilesque vittas
Ambiunt celsas hederæ cupressos;
Et minus grato religant maritas
Stamine plantas.

Fallor! an vivis oculatus astris,
Ridet hortenses polus ipse scenas?
An suum passim sibi viluisse

Incipit aurum?

Attamen picto foliorum acervo
Floreis cælos imitatur astris
Frondeus fornix; hamerisque lentas
Evocat auras.

Candidis passim viret in theatris
Scena florali tumefacta prole;
Quâ sibi florum sinuant minores
Castra Quirites.

Hinc coruscantes imitata stellas
Flora nativo variat tenellum
Serico germen, radiatque flavis
Lilia cirris.

Inde bulbosis tuberosa cristis
Lacteo nutat Rosa sub colore;

B

Quam

Quam pudor circumvolat, & parentis
Gloria veris.

Inde disperfis lacerata spinis
Floridum scitè simulat cruorem;
Ac odorato socios amānat
Sanguine dumos.

Hic leves pleno pateras odore,
Caltha Pæstanis cumulata villis,
Largius farcit, varioque se se ac-
cendit obryzo.

Inde, Romano saturate fuco,
Languide fuscis, Hiacynthe, crines
Lætius pandis, similique cælum
Ore salutas.

En & Hyleo melior galero
Imperat stratis Amaranthus herbis.
En Cyaneis cinerosa rider

Terra sub alis.

Hinc micat densum jubár, inde montes
Vestiant laxis humeros corymbis.
Hinc apricantes tenero rubescunt

Murice flores.

En odorato teretes hiant
Lene suspirant, Zephyrumque pandis
Increpant labris, & hiulca verni
Flamina venti.

Dum tuas ergo canimus Kalendas
Pulcher hortensis dominator oræ;
Dulce pratorum decus, & jugalis
Gratia prati,

Huc ades tonsis comitatus Horis:
Te vocat Pallas, vocat ipse Phœbus.
Hippocreneas tibi spargit acer
Pegasus undas.

Interim motis animata ventis
Fila vocalis sonuère buxi;
Et suâ, Virgo, tibi sponte nostrum
Tinnit aurum.

Ergo puniti monitore Cauro,
In tuos, Virgo, properent honores,

Carminum nexus, meritumque soluat
 Chorda tributum.
 Nec tibi solus cano: totus inde
 Junius quas sis tibi mustat herbis.
 Cantitant rivi, Citharæque mollis
 Accinit Echo.

G A Z A
 S A P I E N T I S.

A D
 E U L O G I U M L A N D I U M.

O D E X I I.

FORTUNÆ famulos insequor arbiter
 Fortunæ, aut dominus, si meritis parem
 Sortem possideam, cur capitis minor
 Illam fronte colam meâ?
 Nunquam se sapiens muneribus suis
 Indignum faciet, quidquid amabili
 Dat natura manu, ceu sibi debitum
 Fatis emeritus capit.
 Si non arcet opes, non nimium tamen
 Amissas queritur: non abeuntibus
 Offusas lacrymis objiciet genas,
 Non mæstum gemitu caput.
 Non udis subitam prosequitur fugam
 Fortunæ lacrymis; se tenet integrum:
 Illi divitias, fataque mitia,
 Se præter rapiunt nihil,
 Quin sub magnificis pauperiem pati
 Novit Roma tholis: novit eburneâ
 Inclusus proprii sede palatii
 Romanæ Cato curiæ.

Inquit, divitias possideam meas,
 Non à divitiis possidear meis:
 Illis fors aliquem si dederò locum;
 Pectus, meque negavero.
 Quantumcunque mihi fors mala dempsert,
 Nulla parte mei sum minor: ilicet
 Concessæ rapiat munera copiæ;
 Me plenus, cupio nihil.

A D

VALENTINUM
 GRIMANIUM

Ne spes vota que sua in longum rejiciat.

O D E XIII.

Hæu ex futuro vivitur! occidit
 Commissa longæ spes trieteridi. at
 Mutanda cum differtur ætas,
 Alipedes perit inter annos.
 Patranda nemo non sibi destinat:
 At facta vanis pollicitis dies
 Vanescit in noctem; & per omnes
 Sæcula præcipitantur horas.
 Alter Caleno spes tumidas mero
 Inter capaces ructat amyntides:
 Alter Musarmanas refusis
 In cyathis propè mergit arces;
 Et picta vino mænia: sed simul
 Cum temulentam mens redit ad manum;
 Condemnat hesternos furores;
 Et pharetras, gladiosque prisco
 Desigit unco. Si tamen audiat
 Sarbieviani classica pectinis;
 Magnisque pleniora spebus
 Barbita, Sarmaticoque dictum

Votum

Votum Gradivo ; gaudet & ilicet
 Futura parvis bella nepotibus
 Commendat : ordinatque feris
 Omina continuanda votis.
 Hâc , nate , dicens , hâc pede libero ,
 Ad celsa magnæ culmina gloriæ
 Contende ; quâ vatis Poloni
 Magnanimum stimulavit æstrum.
 Te bella , te Mars ; me manet interim
 Obliviosi pocula Cæcubi
 Haurire , semestrique Zyto
 Præteritam jugulare bilem ,
 Bellique fumum. Voluitur interim
 Sensim reductâ signifer orbitâ ;
 Et multa sperantem citatæ
 Destituunt animum Kalendæ.
 Ehêu ! Grimani , te tibi vindica ;
 Et computati commoda temporis
 Censumque collige ; ac negantes
 In se iterum rediisse menses.
 Cunctis severum Numen inhospitas
 Affigit alas spebus : adhuc suo
 Implumis in nido , futuros
 Crescit adhuc citâ plebs in annos.

MISERUM ESSE
 QUI
 NUNQUAM FUIT MISER.
 A D
 JOSEPHUM MUNATIUM.
 ODE XIV.

FAllimur. semper miser est, Munati
 Qui miser nunquam fuit. ille magnæ
 Anxius fortis, dubio timorem
 Librat in axe.

B 3

Ille

Ille venturæ trepidus procellæ ,
 Ne miser fiat , timet ; & futurâ
 Sorte torquetur ; mediisque miscet
 Vota querelis.

Ille fortunæ dubius , sui que
 Incapax fati , temerè coactis
 Æstuat votis : & avara secum
 Prælia miscet.

At cui magni patiens pericli
 Pectus indurat gravis inquietæ
 Ira fortunæ ; miser esse longo
 Discit in usu.

Ille & iratum patiente fatum
 Territans vultu , sibi destinatos
 Ridet insultus , valido que lassat
 Fata duello.

A D

AQUILAM POLONAM,
 UT BELLICOSOS ÆVI
 NOSTRI HEROAS TOTO
 ORBE CELEBRANDOS
 DIFFERAT.

ODE XV.

○ Quæ Sarmatici conscia Nominis
 Armatis penetras astra volatibus ;
 Et pro vindice iusta
 Vibras fulmina Numine.
 Cui scindi patiens æthra fidelibus
 Ventis obsequitur ; quam Zephyri pavent ,
 Cui se spontè minorum
 Vulgus dedicat alitum.

I, per

I per Marmarici devia climatis,
 I per Memnonii littora Nerei;
 I, quâ se pretiosis
 Ganges fluctibus erigit.
 I quâcunque vagâ Fama volans rotâ
 Rumores volucris spargit ab esse do:
 Et quâ se lacrymoso
 Arnus plorat in alveo.
 Hic & Sarmatici fulmina praelii,
 Et fractos solido Bistonas impetu,
 Korakosque, Getasque,
 Et canæ juga Moschuræ.
 Hic magnos memora Lechiadum Duces,
 Qui Thressæ toties cornua Cynthiæ
 Eclipsim docuere, &
 Lucis pauperiem pati.
 Hinc palmâ duplici digna **ZAMOSCIUS**
 Stringat laurigero tempora vinculo:
 Hinc **ZOLKIEVIUS** ipsas
 Inter vividior neces.
 Quid **CHODKIEWICII** patria Gryphibus,
 Quantum **SRZENIAVIO** Lechia flumini;
 Et **KONJECPOLIANO**
 Marti debuerit, cane.
 Dic quot **CHMIELECIO** Thracia robori,
 Quot *Piascynis* Moscuæ dexteræ
 Palmas nexuit: aut queis
 Mocvanski increpuit tabis.
 Non indicta tibi transferit cave
 Æternanda tui clava *Potocci*.
 Et quidquid Lechicorum
 Censent secula Principum.
 Quæ **VISNIEWECIO** gloria nomini
 Non impar fuerit? quem male barbara
 Marti Parca Polono
 Cæco messuit impetu.
 Nec **KAZANOVII** classica praelii,
 Nec **TYSZKIEWICII** fulmen acinacis,
 Firleiosque, gravesque
 Ore ac **OSTRO ROGOS** manu.

Nec te Littavici gloria nominis,
Radvile, leves inter *Ethefias*,
 Indictum populosis
 Rumor deferet *Africis*.
 Hinc LANCKORONIOS, inde KORECIOS;
 Et fortes alacri GASIEVIOS manu,
 Et quem præcoce fato
 Stravit Parca SIENIAVIUM.
 Hinc sexcenta canet nomina; quæis mea
 Succumbit tacito charta silentio.
 Sed quæ grata perenni
 Signat Patria carmine.
 At tu quæ *Lechicæ* laudis amantior
 In nostro genita es, Gloria, *Carpatho*;
 Quidquid *Martius* ales
 Magnis deferet *Insulis*,
 Dignos perpetuis laudibus, & tuis
 Heroas memori carmine differe,
 In Fastosque perennes
 Magnis inferè litteris.

A D

R E M I A N U M
 B O C A C I U M

Ab aliorum opinionibus Poëtas pendere.

O D E X V I.

M Agnis molesti censibus ingenii
 Avara famæ sæcula, & improbos
 Sudore mercamur favores.
 Ac refugam, *Remiane*, vani
 Honoris umbram. quisque suâ minor
 A laude vulgi captat *Ethefias*.
 Pendemus à nutu, & fugaci
 Arbitrii popularis aura.

Se

Se nemo magnus iudice. displicet
 Domi æstimati gloria nominis.
 Externa captamus: recentis est
 In pretio peregrina virtus.
 At dum exterorum laudibus æmuli,
 Intra petitæ mercis adoreas
 Fuscamus; hæu totum molestâ
 Invidiæ tumulamus umbrâ.

A D

VIRGINEM MATREM

Serenissimam Augustam suam.

Ex Eccl. 24.

O D E XVII.

Sunt quibus, Virgo, graviore buxo,
 Martis iratas licet inter hastas,
 Illi muros placuit canoro

Condere versu.

Principum fessas levioze mentes
 Voce mulcebant alii, nec unus
 Censor humanos citharam docebat

Carpere mores.

Ille mordaces Satyras, papyrum
 Ille Bellonam docet, inque chartis
 Castra metatur, calamoque vivas

Allinit hastas.

Una tu nostro tamen, una, plectro
 Sufficis, Mater! placeat Latino
 Flaccus Augusto; placeat Pelasgo

Hector Homero;

O tibi, Virgo, placeam! meæque
 Ipsa sis numen placitum Camænæ!
 Ipsa Mæcenas mihi, Cæsar ipsa,

Hector & ipsa.

B 5

Si

Si mihi Mavors sapit, ipsa castra
Explicas: quia nec renuis vocari
Cælitum murus, superisque firma
Mænia turmis.

Te rudis quondam, titubante versu;
(Nam nec infantem tua spreuit olim
Comitas vatem) resonos docebam
Plaudere colles.

Te pigras lætas docui paludes,
Te lacus, Virgo: tibi lucus omnis
Annuit; Matrem cecinit ter omnis
Ripa MARIAM.

Erigebaris propè Jerichanas
Nobilis valles, Rosa; vel Cupressus
Quam Sionei coluere moto
Vertice montes.

Inde surgebas Libano suprèma
Cedrus, alatis spatiosa ramis;
Inde stillabas liquidum fluenti
Nectar olivo.

Hinc triumphalis caput in Cadano
Palma pectabas tumulo; mihi que
Blanda odoratis procul explicabas
Cinnama libris.

Nunc mihi, leni famulante vento,
Balsami castas jacularis auras
Crinium luxu; madidisque stillas
Mirra capillis.

Quidquid es, quidquid cupies vocari,
Gratior nostro nequit esse Phæbo,
Quam Tuum, si quæ sibi vindicavit
Pagina, nomen,

Te sibi vernis vigiles sub umbris,
Virgo, narrabant quoties Camænæ
Tristis invito toties recessit
Phæbus Olympo.

Audiit lætum nemus, & sonoro
Fronidium planctu Tibi ter clientes
Subdidit ramos; vetulasque jussit
Discere quercus.

Quid-

Quidquid Aescræo meditante buxo
Fuderam Vates : tibi ter , triumphe ,
Et ter applausum refono dedere

Ore cavernæ.

Littus auritos , fluvio morante ,
Torfit arrecti cumulos fluenti ,
Et suos jussit mea Te canales

Pfallere Virgo.

Orpheus motas velut alter ornos
Tunc ego blando super arva cantu
Lenè deduxi ; patriosque suasi

Linquere colles.

Me minus culti lapides trahentem
Pectinis cantu , scopulosque , risit
Ismarus , retrò proprias jubens de-
scendere rupes.

Ad Marianæ pia tecta laudis ,
Ad Marianæ monumenta famæ ,
Ad Mariani superis propinquam

Nominis arcem ;

Ad Marianas , mea plectra , Thebas
Ite , festinum glomerate marmor ;
Ite , Maternæ fabricate celsa

Pergama laudis.

Hæc ego castis mea metra cedris
Lætus incido , meritosque honores :
Hæc cedri crescent , ubi vos mei cre-
scetis Honores.

SUO SE TANTUM
CLARERE VELLE.

ODE XVIII.

FUmofas atavum jactet imagines ,
Ac depicta patrum stemmata , propriæ
Qui virtutis eger. qui sibi non suo
Laudem conciliat lucro.

Hic & perpetuo grandia Consule

Pingat Romuleis atria fascibus:

Et quæcunque prior gesserat Annibal,

Aut forti Æmilius manu.

Ille & Dardanio colle superstites

Pænorum exuvias, raptaque vel Getæ,

Vel Daco numeret signa; & in arduis

Nixos Scipiadas tholis.

Illum picta juvent symbola, non suis

Augustum titulis, me minor, at mea

Virtus, & rudibus confra literis

Lassæ pagina dexteræ;

Me, vel Pierii nobilitas Dei,

Vel possessa suo pectora numine,

Et simplex citharæ murmur, & ingenî,

Et lætus calami labor,

Fatis insinuent. Regibus aureas

Utrò cedo mitras, dam mihi doctior

(Si tantum merui) non timidum mori

Stringat laurea verticem.

IN SICCO NAUFRAGIUM

In turpem ebriosorum insaniam.

ODE XIX.

AN vos bibaces gutture spongiæ,

Ipsamque siccis visceribus suam

Nutritis, ô avara potus

Et calicum studiosa pubes?

Alter penates, alter & integrum

In poculorum naufragio Patrem

Immersit; antiquumque vastis

In cyathis sepelivit aurum.

Alter

Alter decentem, pro dolor! indolem;
 Et patriarum lumina mentium
 Extinxit: infuetoque sanctos
 Ingenui radios honesti
 Oppressit imbri. Quatenus heu nefas!
 Dum se scelesto sævior Evio
 Inflammat; infosque pubes
 Incaluit liquidum calentis
 Humore Bacchi. sæpè ferocibus
 Indigna Baccho prælia dexteris
 Invasit, & refudit haustum
 Sanguine nobiliore vinum.
 Nam cum bibendum defuerit merum;
 Siccis propinant vulnera poculis;
 Illumque, qui fundendus olim
 Pro patriâ fuerat, cruorem,
 Inter minorum jurgia litium,
 Et cæpta verbis prælia diluunt,
 Festosque non impunè strictis
 Continuunt gladiis lepores.
 At si feroces æra citent manus,
 Et fæta rauco buccina classico;
 Inter refertiora quondam
 Poculâ ferox, propè cum vetusto
 Ulyssè litus non bene compare
 Jugo domabit. Vel calido febrim
 Finxisse gaudebit cerebro,
 Vel tumidis podagram cothurnis.
 O sanctioris si quid adhuc spei,
 Indigna vobis frangite pocula;
 Martemque non Bacchum, Quirites,
 Magnanimâ celebrate rixâ.

P A R O D I A

Ad Matthiæ Casimiri Sarbievii Lyricorum
Principis XXIII. Lib. II. Odam. Belli
Suetici, Germanici, Hollandici, cala-
mitates deplorat. Anno D. 1644.

O D E X X.

Q U A cruentati rubet ora Mosæ,
Quæ suâ sese lacrymatur undâ
Rhenus, & totis numerosa plangit
Funera ripis.

Huc sub atratâ terricum cupressô
Squalidæ vatem revehant Camænæ.
Non juvat posthac cohibere fuetis
Tempora lauris.

Hic, licet rauco metuenda plausu
Territas Martis tuba vexat aures;
Hic licet tristes agitata turbent
Tympana ventos;

Hic, catenati propè stagna Rheni
Assidens, mæsti latices Oderæ,
Et tuos, Ister, cum labo nostris
Fletibus amnes.

Jam fatigatis revoluta stellis
Septimum Solis rota voluit annum,
Septies pulsas iterum reduxit
Brunna pruinas.

Attamen nullum placidos olivæ
Fert nemus ramos, propè funerandis
Sola cupressus malè feriatas
Porrigit umbras.

Sola jam ferri seges insepultis
Surgit in campis: licet, heu! cruentus
Hinc & hinc mucro subeat minacis
Munera falcis.

Muta

Muta jam passim fluere crudo
 Jura sub ferro; timidisque sese
 Æquitas legum minor hinc & inde
 Vibrat in alis.

Et licet doctis agitata rixis
 Rostra verbosos dirimant Patronos;
 Opprimit leges pavor, & severo
 Obruit ære.

Inde collatis animosus armis
 Theuto luctatur; ruit inde Sueco
 Sævior Lapon, renovatque latis
 Prælia telis.

Hofis incertus, dubiusque palmæ,
 Hinc & hinc sese patriis vocari
 Mars stupet linguis; nec adhuc propinquos
 Crederet enses;

Ni suis rursus malè mista turmis
 Turma collisos paribus furores
 Jungeret telis, similique sese ac-
 cenderet irâ.

Sic pari passim geminæque Mavors
 Voce distractus medias ruinæ
 Distinet gentes, nentrisque sese
 Illigat armis.

Fana jam passim superisque sacras
 Impetus Finni quatesfecit aras.
 Ipsa miscentur domuum profanæ
 Tempa ruinæ.

Quæ nolæ nuper placidum sonabant,
 In profanatas abiêre belli
 Machinas; nec jam solito fatigant
 Aëra pulsu.

Rara per latos pecus errat agros,
 Rarus extinctis populus colonis.
 Pæne vanescunt propriis sepultæ
 Mænibus urbes.

Jam ferus stricto implacidusque ferro
 Orbis antiquas iterum ruinas
 Urget, & moto metuenda ducit
 Jurgia mundo.

Ruris oblitus Cererisque vomer,
 Vulnus inverso meditatatur ictu,
 Nec minax olim, modò torvus iras
 Fulminat ensis.

Falcis heû! nuper fegeti timendus
 Aureis mucro minitatur hastis.
 Et metens Regum trabeas superbis
 Turget aristis.

Illa findendis hebetata truncis,
 Ridet affusam propè se securis
 Fascium sylvam; miserùmque findit
 Colla Quiritum.

Cassis armatis tremebunda cristis
 Militum torvis regemit querelis,
 Fæta sudorem, nec amant maritas
 Scuta columbas.

Tuque, si muto facer in sepulchro
 Pulvis argutas finit esse chordas,
 Dive SARBIEVI, malè fæderata
 Theutonæ arma,

Et suas rursum repetisse pugnas
 Tristior desles; propiorque sancto
 Numini fundis meritos tuo pro
 Cæsare planctus.

Surge quâ dormis, Latiosque vates.
 Increpans dextrâ redeunte nervos;
 Impotes tolli gladios profanis
 Eripe dextris.

Tela (reclusis age dic sepulchris)
 Tela Germani cohibete, tela.
 Quid juvat totos sepelire tantis
 Cædibus agros?

LECHIA PACATA

Ab Anno 1638 ad Annum 1648.

ODE XXI.

AT non pacis inutiles
 Annos degeneri perdimus otio;
 Divorum Soboles, Lechi.
 Poscunt bella vices, se modico ferus
 Mars intendit in otio;
 Alternisque furor dividitur jocis.
 Sic ipsi nimius polo,
 Post concessa suis fœdera præliis,
 Hostes contudit Hercules.
 Et jussis rabidæ sufficiens Deæ,
 Lassavit dominam suo
 Junonem obsequio: fataque, & horridas
 Monstrorum domuit minas.
 Quid magni memorem robur Achillei?
 Quid sævi otia Jasonis?
 Primus post citharæ murrur, & additos
 Imbelli digitos colo:
 Post tractata levis stammina velleris,
 Post mendacia Tethios,
 Effictamque suâ virginem imagine;
 Trojam vicit, & Hectora.
 Alter post hilaris gaudia Colchidis,
 Flammatos domuit boves;
 Consevitque feris jugera dentibus.
 Sic Pytona severior
 Phæbus, post resonæ carmina tibis,
 Et plectri querimoniam,
 Accinctus pharetrâ sustulit aureæ
 Assuetâ citharæ manu,
 Ac doctis Zephyros ludere spiculis.
 Felices, iterum canam,
 Felices potius pace Lechos suâ.

Quos

Quos & parva manu quies,
 Alternique jvant fœdera prælli:
 Sic nec nubibus asperum
 Martis perpetuò fidas inhorruit;
 Sed nunc mitior aspici
 Astrorum imperium Jupiter obtinet;
 Nunc nato asperior parens
 Saturnus timidis nubibus imperat.
 Et volvi trepidos dies
 Horarumque fugam falce metit suâ.

ÆQUILIBRIUM STOICUM.

AD

MEDARDUM ATTALUM.

ODE XXII.

Magnam minuti corporis, Attale,
 Metitur umbram, qui proprio suam
 Metitur argento staturam;
 Sêque suo pretiosus olim
 Mensurat auro. quod procul extimo
 A corde prudens seposuit DEUS,
 Nunquam minor mentis putabo
 Esse meum; neque me superbo
 Librabo censu: seû mihi quod dedit
 Fallax dolosâ fors rapiet manu;
 Seû plura commodabit: æquâ
 Cum reliquis mea vota lance
 Examinabo; nec patiar meum
 Inter serenæ fulgura gloriæ
 Lippire lumen; aut reductos
 E veteri statione mores.

An

An cum supremam pumilio basim
 Hæmi superbo scandit in aggere,
 Se major extat ? an minorem
 Monte super cumulat staturam ?
 At ille celsis montibus æmulus
 Gigas profundo de puteo caput
 Attollit, ex imâque valle
 Aëreo minitatur orbi.
 Qui se paternis censibus æstimat,
 Altâ colossum cum base porrigit.
 Contemnit ingentes cothurnos,
 Qui proprio cupit esse magnus.
 Quodcunque planis lancibus injicit
 Fortuna pondus, non variabili
 Æquata momento, stat olim,
 Stat rigidæ bona libra Stoæ.

A D

VIRGINEM MATREM

Sub initium veris.

O D E XXIII.

DIVA, quam Numen genitum fidei
 Stringit amplexu : cui tam beatum
 Invident pondus spatiosa picti
 Brachia cæli.

Cùm **TIBI** densis radians vepretis
 Splendidè fufum Rosa comit aurum ;
 Cum **TIBI** florum famulas reclinat
 Hybla catervas :

Mitte laxatos sine lege crines
 Aureâ nato cohibere vittâ :
 Aût planetari religare sacros
 Igne capillos.

Te decet parvum redimere Vernis
 Floribus natum, tibi dedicatæ

Annunt lauri, Tibi cana prono
 Lilia culmo,
 Cur sub argento gravibusque gemmis
 Lacteus sudet puer ? hunc niventi
 Crine Narcissi senium, vel alba
 Caltha coronet,
 Fallor ? an pulchro propius puello
 Liliū pallet ? magis erubescit
 Purpuram vultus rosa ; tortilesque
 Caltha capillos.

INELEGANS ELEGANTIA.

Sumtuosa ævi nostri antitheta.

ODE XXIV.

Sunt & minori tela, sunt apum gregi,
 Sunt parva muscis spicula,
Qui mulcet auri tinnulas pecten fides,
 Aurum severas increpat ;
Auresque vellit auro, & horrorem suum
 Ridente metro temperat ;
Intende Phæbe barbitum ; nervis minas
 Irasque plectro condiam.
Armatus auro, seculi luxum mei
 Sirimque formæ fordidam
Non pejerantis persequar vates lyræ,
 Verique Mysta nobilis.
Cur fraudulento perlitam facio cutem,
 Mentitur impudentia ?
Cur eruditus fingit infames genas,
 Verumque confundit pudor ?
Cur in viriles sæda gratiæ fames,
 Viroque cultus discolor,

Irrepsit

Irrepsit animos : Vulneri non est locus ;
 Et nulla rugis gratia.
 Pudet genarum , quas facer Marti chalybs
 Crebro notavit stigmatē ;
 Pudet cicatricum : exulat Recti vigor ,
 Morisque fulgor patrii.
 Innube verum cessit ; & cessit Fides ,
 Nudusque candor pectora.
 Densis Honestum nubibus canos tegit ;
 Pelloque damnat lumina.
 Et , quod vetustorum audiant Manes Patrum ,
 Pudet videri Sarmatam :
 Pudet Polonum , pro pudor ! cerni caput ,
 Pudet Polona tempora.
 Alter Sicambrum crinibus , & alter pilo
 Fingit soluto Brachmanem.
 Hic suscitatis horridam cirris comam ,
 Montesque gestat crinium ;
 At hic capillos torquet , & coercitam
 Hinc inde compellit jubam.
 Lasciviâque pectinis sulcans caput ,
 A fronte crines dividit.
 Huic disgregatas diligens incuria
 Confundit & turbat comas.
 Disponit ille sedulâ barbam manu ,
 Et pænè canos computat ;
 Ipsamque malit comptulus Rempubicam ,
 Quam molle turbari caput.
 Hic lævigante raditur novaculâ ,
 Hic ordinante dexterâ
 Metatus altum sinciput frontem fricat ;
 Comæque suggestum erigit.
 Frustra vocamus liberum Lechi caput ,
 Cui tanta labes imperat ;
 Ipsosque certæ Mystacas leges premunt ;
 Et jura barbis scribimus.
 Frustra : suarum servitus quenquam premit ,
 Premit libido vestium.
 Alter Corallum vestibus , & alter Scytham
 Mentitur , alter Insubrum.

At ille in uno pallio gestat patrem ;
 Omnesque villas induit.
 In seque totum deferens patrimonium ,
 Tanto superbit pondere.
 Non tot diurnas Phæbus astrorum Pater
 Horas morasque computat ;
 Quot quisque vestes mutat , infra nubila
 Natam putares Iridem.
 Huic inquieto fibulæ morsu chlamys
 Claudit redundantes plicas :
 Excludit ille pallio vagam manum ;
 Includit alter alteram.
 Huic disfluentem zona dispensans togam ,
 Laxas coërcet simbrias ;
 Rugisque legem baltheus gemmis tumens
 Præscribit angustâ vice.
 Huic curta parcos exprobrat tunica sinus ,
 Huic usque talos verberat ;
 Huic dissipatâ lege rugarum fluit ,
 Ipsumque verrit pulverem.
 Huic sumptuosus cento per totum patet ,
 Pannosque pannis subsuit.
 Sic ipsa stulti cogimus foramina
 Supplere mentitum decus.
 Hic quas pavebat , insuit vesti feras ,
 Gemmisque depressum nemus
 Ramis inumbrat aureis , & hoc suum
 Horrore pretium temperat.
 Et cum videri comptior velit , lupos ,
 Totamque spoliat Africam.
 Illusa quin & gemmeo vestis gelu ;
 Auroque ridet textili.
 Ac è draconum frontibus superbiam
 Sævoque vestit vellere ;
 Ferocibusque Tygridum debet oculis
 Lepotis ornatam sui.
 Jam quæis Gradivus pellibus ferrum regit ,
 Armatque loricæ metum ,
 Nos in decoris vertimus mendacium ,
 Lasciviæque tegmina.

Quin nec sub uno pallio luxus calet,
 Nec sub lacerna simplice.
 Quem nunc togatum cernis, induet sagum;
 Nodumque demet baltheo;
 In pace miles comptus, in bello cicur;
 Cristasque Martemque exuet.
 Qui manè crebris tigridem fingit notis,
 Vulpem videbis vespere.
 Et quam triumphat serici telam Tygris,
 Argoque pardus concolor,
 Cum per feroces Mars vocat tubas viros,
 Augetque vexillis metum;
 Brevi quieto dum canet receptui,
 Se subjugabit serico.
 Brevi, severum qui modò nutrit metum;
 Pardus calorem nutriet.
 Hic condit auro pocula, & gemmas liquat;
 Regnisque titubat ebrius.
 Hic pingit auro fornices, auro focos,
 Auroque cochlearia,
 Auro culinas dapfiles, auro cibos,
 Et ipsa inaurat fercula;
 Cræsisque patinis auream pascit famem,
 Votis saginatus Midæ.
 Auro gravatum pegma formidat caput;
 Pedes pavimentum stupent.
 Auro ferocis horridæ Martis tubæ,
 Auroque cicuratus furor.
 Auro mucronis horror, auro Martiæ
 Effæminantur lanceæ.
 Armantur auro pila, nec fucos carent
 Bellacis æra buccinæ;
 Gemmisque tectus grandibus lignum suæ
 Vix mucro vaginæ videt.
 Sic dum in sereno baltheo ferrum laet,
 Iras minasque temperat.
 Et mitiores spiritus sensim induit
 Auroque & argento assonat.
 Gemmis capistrum, cornipes gemmis micat;
 Herusque gemmis fulgurat;

Et

Et qui timeri debuit miles, suo
 Ab hoste laudari velit;
 Velit videri, cum tamen spectantium
 Lacescat auro lumina.
 Sic dum profuso comptuli Saturnia
 Mèntimur auro sæcula,
 Ferro timendum duriore sæculum,
 Et ære lustra cudimus.

A D

BARTHOLOMÆUM
 GUINUM.

Verborum parsimonia.

O D E XXV.

PONE maturum, Guine, prurienti
 Pessulum linguæ. graviora ripæ
 Damna fert amnis, quoties silenti
 Volviur undâ.
 Te super quovis, dominumque lingua
 Consulat pectus: quoties magistram
 Os præit mentem; toties inani
 Fluctuat æstu.
 An putas frustra vigil excubantis
 Cura naturæ cohibet reductam
 Dentium vallum, geminoque clausam
 Carcere linguam?
 Nempe ut arctatis moderanda verbis
 Dicta tardaret; nimiumque fandi
 Jus, & admorso bene masticanda
 Verba palato.

A D

A D

PANCRATIUM LYCUM.

Famæ & inanis gloriæ inconstantia.

O D E XXVI.

M Endax Fama bonum, Lyce;
 Illam vel tenui crediderim vitro;
 Vel fluxæ similem nivi:
 Quam cum fæta gravi nubila frigore
 Cani velleris ad modum
 Effundunt madidis non sine lacrymis,
 Ridens dissolvit Phanes.
 Illi virgineus candor amabili
 In se diffluit æquore;
 Et mox in propriis naufraga fetibus
 Sensim canities perit,
 Deploratque sui funera balnei:
 Sic famæ gracilis vapor;
 Sic adnata levi gloria nubilo
 Primo solvitur impetu,
 Cognatoque nivi flamine diffluit.
 Hanc umbram meritò canam;
 Umbram quæ nimis æmula molibus
 Æternùm variabili
 Præit, vel sequitur corpora imagine,
 Sic dum se juvenis Phanes,
 E Tarressiaci gurgite Memnonis
 Claro tollit in effedo,
 Palmarem nimis passibus impotens
 Pygmeum simulat Gigas.
 At cum Sol mediâ celsus in orbita
 Maturâ incaluit die,
 Accenditurque novis prata caloribus,
 Decrescit nimius Gigas;
 Atlantemque minor sesquipedæ æmulus

C

Pygmeo

A D

J M

Pygmeo referet gradu.

Sic Famæ levior linea, & in suis
Mendax gloria vultibus.

Quem nunc sub Tyti pingit imagine,
Hunc Psyllum referet brevi,

Et sparsum modico pulvere Pumilum.
Mendax, Fama, bonum, Lyce,

Cum crescente die crescit; & alites
Inter serpit Eresias.

Quem magnis hodie farcit honoribus,
Cras grandem populi jocum

Inter promeritas sternet adoreas.
O pennis levior suis!

O fingi nimiam cerea! o in sui
Sudoris toties vado

O nix, in propriis naufraga lacrymis!
Quo me cunque sita præis,

Vel stas pone comes æmula, vel meos
A tergo sequeris gradus;

Umbram te memoro. si pereas, minus
Amisisse putavero,

Nec te sollicitis questibus insequar.

A D

VIRGINEM MATREM

Prædestinationis suæ non infimam
spem.

ODE VII.

VIRGO, quæ geminis prædita laureis,
MATREM VIRGINEO nomine temperas:
Intactoque sedentem

Gestas in gremio DEUM.
Vincis purpureis sidera vultibus;
Sincerique jubar solis, & aureo

Quid-

Quidquid casta sereno
 Stellarum irradiat cohors.
 O famæ meritò maxima pars meæ!
 Et famâ melius quidquid erit mihi!
 O nostræ moderatrix,
 Nostræ gratia barbiti!
 Dum Te Castalias scribo per areas,
 Parnassum titulis nobilitans tuis,
 Nostro nomine, VITÆ
 A te scriptus erit LIBER,
 Gestati leviter Numinis aureum
 Inclina calamum; tu digitos move,
 Cunctantemque benignâ
 Dextram dirige dexterâ.
 O SPES virgo meæ maxima patriæ,
Augustalque poli! tu mihi, nil moror,
 Occlusum referabis
 Stellati jubar atrii.

REDIVIVUS PHAETON

Id est

AMBITIO SEMPER
 TIMIDA, ET NUNQUAM
 NON PRÆCEPS.

A D

MEDARDUM ATTALUM.

ODE XXVIII.

Periculoso niteris ambitu
 Quo per ruinas scanditur, Attale,
 Adduc modestiora vastæ
 Fræna spei; nimiumque laxos

C 2

Ad-

Adstringe nodos. Ambitiosius
 Sperare nulli, n̄ timeat, datum est.
 Latere sub depressiori
 Valle graves renuunt timores.
 At qui superbo celsa premit gradu,
 Timere nunquam desinet. aureum
 Inter tiararum serenum
 Perpetuus stabulatur horror.
 Superba curas & trepidos metus
 Carpentia gestant: exiguas timor
 Subire dedignatur ædes:
 Pauperibus negat esse civis
 Hospesque tectis. Magna pericula
 Humi jacentem non subeunt casam.
 Sic dum beatus esse cæpit,
 Incipiat miser est necesse,
 Qui magna voluit. Sic tiubans pavet,
 Pœnasque motæ spontè superbix
 Extorquet, & cogetur ipse
 Vota suis jugulare voris.
 Pœnas libido sola potest pati,
 Et esse pœna: in divite carcerem
 Togâ, coronatisque multam
 Ambitio luit in tiaris.
 Sic dum paterni luminis impotens
 Permisit altis fræna jugalibus,
 Cælumque, pallentesque stellas,
 Indomitis Phœton coëgit
 Ardere flammis. Sic patrio levem
 Inominatæ pœna superbix
 Dejecit è curra, & stupentem
 Strage novâ quatesfecit Orbem.

A D

EQUITES POLONOS

Cum Tartarorum irruptio in Podoliam
nunciaretur : ut eorum multitudine
contemptâ, in eam spes suas reponant,
quæ est

CASTRORUM ACIES
ORDINATA.

O D E XXIX.

CUM tibi Martem tuba militari
Provocat cantu, cupidam duelli
Temne Bellonam, Leche; fulminantem
Temne Gradivum.

Temne densatis numerosa turmis
Castra, quæ creber Geta per Gelonos
Computat campos, nimiosque cædi
Destinat arcus.

Qui recens parti dociles triumpho
Colligit dextras, satis ille multa
Castra conscribit; numerumque certo
Robore sarcit.

Ille fat multis numerosus alis
Dicitur miles; cui territarum
Turba damarum fugiens decoram
Porrigit herbam.

Nam quid imbelli numero superbit
Luna Threïssis opulenta gazis.
Qui potest vinci, satis ille pauco
Milite gaudet.

Si tamen terret numerus, vel acres
Prælio dextræ; meliora, Lechi,
Castra metemur, metuenda torvis
Castra Gelonis.

C 3

Illa,

Illa, CASTRORUM prece quæ frequenti
 Audit à nobis ACIES, Polona
 Sceptra tuteur, Geticosque frangat
 Virgo furores,

Illa quæ victam dominis coerces
 Calcibus Lunam, tacito triumphum
 Ore prælagit, geminatque certæ
 Omina palmæ.

Illi & ereptas Dolopum sarissas,
 Et pharetrati cydares Coralliis,
 Et graves geminis frameas, sacrato u-
 remus in igne.

DESIDERIUM
 SUPERNORUM
 COLLIUM.

Ex nocturna cœli Contemplatione.

ODE XXX.

O me! sed quis in abdita
 Cœlestis revehat limina patriæ,
 Et clausas superum domos?
 Quis me, quis liquidis sistat in ignibus,
 Stellarumque rotam super,
 Et puri hospitium collocet ætheris?
 Quà solis patet integra
 Horarumque dies; pulchra micantium
 Quà Respublica fiderum,
 Interfusa agili nubila turbine,
 Fatorumque regit vices;
 Et volvenda suo necitat in ordine
 Denis sæcula vinculis.
 En jam stelligeræ culmina porticus,

En ipsæ rapiunt *Fera* !
 En claris *Aries* cornibus imperat !
 En veris dominus levi
 Inclinata terit sidera vertice !
 En & Marmaricus *Leo* ,
 Præcinctus croceo tergora lumine ,
 Maturi juga Julii ,
 Flavaramque regit jugera messium.
 Quid dicam geminum *Canis*
 Sydnus ? quid rutilæ sibila *vipera* ,
Ursarumque graves rotas ?
 En illinc rubeis cælica brachiis
 CANCER rura perambulat !
 En parvum fugiunt sidera *Scorpium* ,
 Iratumque *Bovis* jubar ,
 Dum curvis reprimit nubila cornibus !
 Illic MARS positum super
 Respirans gladium non violabili
 Sese tollit in otio.
 En illinc *Geminos* semita lactea
 Fratres rore fovet suo ,
 Cum nudis faveant numina parvulis .
 Et vivi fluvius PADI ,
 Cælos virgineis præfluit annibus ,
 Stellarumque comas lavat.
 En sudat liquidâ *Pegasus* unguâ !
 En cælo nimius CAPE R ,
 Binorumque natant sidera *Piscium* !
 Eheu , solus amabili
 Solus stelligeris exul ab atris ,
 Excludor patriæ sinu ,
 Et cælum dubio specto sub æthere ,
 Eheu totus inanibus
 Diffandor lacrymis ! totus heu novo
 In me desino flumine ;
 Majoremque , mihi quàm fuerit data ,
 Fortunam invideo feris !
 O quam vel rigidi *Sidus Orionis*
 O quam vel Nemees *Leo* ,
 Vel tortis fierem *Bellerophon* jubis !

Fallor? jam Nepheleis
 Paulatim intumuit frons mihi cornibus?
 Jam passim teretes pili,
 Jam sensim bifidas & digiti, & manus,
 Connectantur in unguilas?
 Jam crispata suo brachia vellere
 Me pigro eripiunt solo?
 En jam per liquidi rura feror poli,
 Et magnos tetro cardines!
 En vicina Deo conspicio agmina,
 Et mistos cytharis choros!
 En jam, Virgo tibi, quæ super aureæ
 Incedens jubar Iridis,
 Verris conspicuo sidera firmate,
 Pronis annuo cornibus,
 Villosoque minor succido poplite!
 An quòd crediderim magis,
 Jucundi trahitur fabula somnii,
 Affusique lyræ joci,
 Eludunt queruli gaudia pectoris?
 En jam cornua decidunt,
 Orbanturque suo brachia vellere;
 Hirsutæque curis tumor,
 Paulatim in proprium diffluit aëra!
 Sic jam qui modò sidera
 Calcabam dominis altior unguilis;
 Sellâ contineor meâ,
 Nec terram digitis deserui tribus.

OCULUS SAPIENTIS.
 A D
 MAXENTIIUM
 MORTONIUM.

Optimum asperæ fortis remedium.

ODE XXXI.

PRæconcepta animum spicula mitius,
 Maxenti, feriunt, cui subitum nihil
 Prævisumque prius quam ferit, accidit,
 Hunc & fata timent sua.

Quotocunque ferant sæcula turbine;
 Nullum sit jaculum, nullaque machina,
 Quam non prævideas, magna pericula
 Expectata minus nocent.

Sic dum post refugi lumina Cynthii
 Stellarum vigiles vesper inhorruit
 Accendens oculos; non nimium graves
 Amissam querimur diem.

At si sol mediâ occumberet orbitâ,
 Et primam subitis obrueret diem
 Arcturus nebulis, quantus in horrido
 Frigeret populo timor.

Hærent nempe novis pectora casibus,
 Incertusque sui fervor &, & metus
 In diversa trahunt, quo magis ardua
 Sperantur, feriunt minus.

EQUITES POLONOS

De liberandis Græciæ Provinciis.

O D E XXXII.

Quisquis Lecheæ sidera gloriæ
 Apollinari pangere barbato
 Præsumit; immensum natari
 Exiguo superare lembo
 Præsumit æquor: quantus ovantibus
 Polus sereno ditior aëre
 Superbit astris: tantus olim
 Sarmatico micat ardor igne.
 Utcunque Cimbros, aut Scythiæ vagas
 Convellis ædes, aut Getico super
 Umbone describis perennes,
 Assiduus gelidus sub armis
 Polone, laudes. quantus Achaico,
 Armis petitiæ laudis amantior,
 Baccharis in Ponto, & trementem
 Magnanimo quatis ære Pindum?
 Tibi frequenti milite densior
 Bellona strictis annuit ensibus;
 Ferroque prælustres catervæ,
 Fulmineo dominum coronant
 Latus Gradivo, jam Tibi, jam graves
 Virtus honesti prodiga sanguinis
 Indixit iras, quâ Polonos
 Strimonius petit horror agros,
 Hèn! quantus armis, quantus atrocibus
 Assurgit hastis campus, & arduis
 Hinc inde condensata peltis
 Arva micant, dubiasque solis
 Multo laceffunt lumine palbebras!
 Quantum severis nutat in areis
 Nemus satissarum, & paventes
 Ambiguo rigat igne campos!

Ite,

Ite, ite fortes, quæ celeres vocat
 Virtus priorum; quæ Marcotico
 Pinguescit à tabo, Lecheæ
 Testis adhuc, spoliūque famæ,
 Cruentus Ister. quæ patriæ super
 Sepulchra laudis vivere, vel mori
 Juvabit; & Divis parentum
 Manibus inferias Gelono,
 Aut si triumphum fata negant, suo
 Litasse tabo. currite Sarmatæ,
 Quacunque vagitus gementis
 Errat Hebri, Gericosque latè
 Deplorat agros. vos querulâ Theris
 Invitat undâ: vos lachrymabili
 Melesque, Cydnusque, & nefastis
 Mancipium Cynosura sceptris
 Suspirat anni. vos juga Thespiæ,
 Et quæ superbo non humili mitrâ
 Occurrit Arcturò, Carystos,
 Vos Scythici vocat ora Pindi.
 Vobis clienti supplicat hispidus
 Ramo Cytheron; vos Marathonis
 Orni; Methoneique saltus,
 Vos resonis vovet Ossa sylvis.
 Vos illibatus sanguinis inclyci
 Flos, mancipatæ vincla Propontidis
 Laxate; turpesque aggementis
 Hæmonis cohibete frenos.
 Vestro resolvi poscit acinace
 Bethles scelesti tristior imperi;
 Divoque consecratus olim
 Hospitio Solymeus Hermon.
 Vos Tauricani servitium jugi
 Demetis Hæmo; Vos juga Phocidos,
 Vestræque *Libertatis* olim
 Participem facietis Hebrum.
 Et hæc, sed olim: crescite crescite
 Fæcunda multis jugera laureis;
 Tandemque victori Polono
 Emeritum properate sertum.

LEONARDUM ATTALUM

Stipendiorum militarium exolutorem.

ODE XXXIII.

FRustra sollicitis nubibus asperam
 Bellonæ faciem contrahis Attale :
 Et stipendia Marti
 Invitâ numeras manu.
 Armati manibus militis omnia
 Dat, qui iusta negat. ne renuas dare
 Ultrò, quod rapienti
 Non impunè negaveris.
 Quo se cunque trahi posse putaverit,
 Illò se propero fert sapiens gradu.
 Præstat fata præire ; &
 Ultrò, quo raperis, sequi.
 Inter Romulidum vota Quiritium,
 Admotam capulo Cæsar agens manum,
 NOBIS *hic dabit* inquit,
 Quidquid Roma negaverit.

EURI.

EURIPUS
ARISTOTELICUS
DE INEVITABILI
VOTORUM NOSTRORUM
æstu.

O D E XXXIV.

ET non inani nuper arundine
 Incerta votorum, & dubios sui
 Plorasse fatorem Mæandros,
 Me memini: juvat usque priscos
 Novare planctus. O variabilis
 Verrigo Fortunæ! O resluentium
 Euripe votorum! & per omnes
 Ire sagax, mea vita, sortes?
 Ut ille vasto turbidus impetu,
 Depræliantem plangit atrociam
 Duella ventorum, & frequentes
 Pontus agit, reagitque spumas.
 Cum post minorum jurgia fluctuum
 Clamora crebro littora verbere
 Oppugnat; & mergi rebelles
 In se iterum sepelit procellas;
 Moverque ventis prælia, & asperos
 Lacescit Euros: sic regementium
 Obsessa votorum procellis
 Mens dubios inimicat æstus.
 Cum post minorum bella Cupidinum
 Incerta lasso prælia pectori
 Indicit, oppugnatque vota,
 Vota suis inimica vois.

Ille imminentes dum nimium timet
 Fati procellas, advocat: hic feros
 Dum vitat, incurrit, dolones:
 Ille sui ambitiosus ævi, &
 Longum ordinatis sœbus avarior,
 Nec dum calenti sole superstites
 Dispensat horas; & futuros
 In tabulas propè scribit annos.
 Sic dum futuris mensibus imminet,
 Et spem per annos porrigit, horrido
 Se quisque confundit tumultu, ac
 Se propriis necat ipse votis.

RELIGIOSÆ
 AUGUSTI FERIÆ.

PARODIA

AD III,

Matthiæ Casimiri SARBIEVI
 Libri Epodon Odam.

ODE XXXV.

Abiste Delphos; tuque nil debens foro
 Horatiana barbitos.
 Ex tripode Phæbus sæpe mentitus fuit,
 Phæboque Flaccus concolor.
 O quanta vestras, SARBIEVI, fides Fides
 Candorque chordas incolit.
 Ille, ille, Flacce, nunc erit beator,
 Qui ruris exul patrii
 Id omne calcat, quod pedum plebes minor
 Pronis adorat frontibus.

Ibo

Ibo reductis quâ patet tectis domus
 Et sole Taganovio
 Lacescit albi parietis sudum polus,
 Escisque mensas destinat.
 Huc me Polonis dedicata Regibus
 Dimitte tantisper chelis.
 Dimitte tussis doctior Socraticæ,
 Stoæque fervens jurgiis,
 KARNKOWIANÆ desacrata Palladi
 Illustris Artium Dea.
 Jam pura lini vestiit mensas dies;
 Castâque mapparum nive
 Celavit orbis ligneos; quibus Ceres
 Parvorum adinstar collium,
 Vel innocentem candidâ panem nive,
 Et dapfilem brumam allinit;
 Vel fusca mihi subrubens lanugine
 Candore flavum temperat.
 Parvo nitentis vasculo frigus salis
 Illinc & inde candicat.
 Sitasque rarò testeas, vel buxeas
 Vitrum tuetur amphoras.
 Et temperatus frigidâ ridet Lyeus
 Minore clausus margine.
 Ridet modesto Virginis se se vitri
 Examinari congio.
 Mox, cum secundâ commonens aures vice
 Campana tempus indicat:
 Obedientum nutui sodalium
 Tranquilla tempestas fluit;
 Et innocentes sint licet, puro manus
 Stagno, vel amne perluunt,
 Cumque hinc & inde sistitur; læti Deo
 Alterna plaudunt carmina.
 O quàm modestos læta convivas quies,
 Mutumque sternit otium!
 Vel cum legentis voce suggestus sonat,
 Sacrasque voluit paginas;
 Quæ differentis stat Dei reverentiâ
 Evisceratis auribus!

Elingue totum crederes triclinium,
 Et ore facundum unico.
 Tunc in rotundo simplices disco cibos
 Culina fraternâ manu
 Mittit, gulamque egente conditam fame
 Oulus modestum temperat,
 Pictique damna Julii, vel horti opes,
 Et artis expertes fabæ;
 Aut hospitalis anser, aut domestico
 Junctæ columbo turtures.
 Assique frustum vile, vel cocti bovis;
 Cicerque lacte naufragum.
 Spadoque gallus, qui ramen Tanagricæ
 Nihil faginæ debuit.
 Non ditiores tunc mihi Nero scaros,
 Lucrina vel conchilia;
 Non sumptuosæ Phasidis mittant aves
 Argiva mercimonia;
 Non citreorum larga malorum strues
 Fissis oberret orbibus;
 Contenta parvo dum meas condit dapes.
 Amantè Paupertas manu.
 Lautè cibatur, qui cibo quantum satis
 Non plena farcit viscera.
 Famemque gnarus temperare scit ultimæ
 Locum placentæ linqere.
 Posthæc quieto dum canit receptui,
 Mensisque convivas rapit
 Campana, festæ rursus alterno preces
 Hinc inde mussant murmure,
 Manusque tingit lympha, quam siphô ærens
 E fonte stillat stanneo.
 Tum vel serenas inter hortorum domos,
 Textasque ramis porticus,
 Vitatur asper Syrius; meridiem
 Leni domante frigore.
 Vel destinatæ corticem metæ quatit
 Mentitus è ferro lapis,
 Regesque fingit proximos: victoriam
 Quinâ remensurus vice.

Alter rotundas exprobrans mundo pilas,
 Levemque Fortunæ rotam,
 Pilam peritâ jactat & caprat manu,
 Verosque Fortunæ jocos,
 Non indecorus exprimens Actor suas
 Fugisse gratatur minas.
 At hi jocosâ castra metantur manu;
 Binofque committunt Duces.
 Ac in tabella discolore buxæos
 In se incitant exercitus,
 Et ligneorum non leves cadaverum
 Hinc inde moles erigunt.
 Vel ubi quadrato mensa clausa margine
 Æquam supinat aream,
 Angustiozem eburneis portam globis
Verumque trudent ferreum,
 Et sena mensæ præcauent foramina,
 Teretisque posticum orbitæ.
 Quod si propinquas quispiam persuaserit,
 Errare ponè populos;
 Quotcûnque pictum floribus tamet solum,
 Vago coronatur pede.
 Quà vagientes lacrymoso littora
 Rivi peragrant murmure,
 Campôsque parvo dividens vado latex
 Puris maritat imbribus,
 Et pigritantem tenuioribus libris
 Arundo prætexit Thetim;
 Umbransque ripas juncus hilarioribus
 Nectit coronas piscibus.
 En dissidentum fluctuum superbia
 Blando resedit margine!
 En somniantis more sub suis hiat
 Stagnum quiescens alveis,
 Lacusque surdis mutus in canalibus,
 Campos aquarum porrigit,
 Udôque siccum marmore refundens jubar
 Solem resorbet naufragum!
 Et jam coruscas vestiens flammis domos
 Crystalla frænât syderum

Vesper :

Vesper : faventes mitius cæli patent,
 Et sole dimisso tepent.
 Jam per supernas porticus sparsas faces
 Accendit ipsa Cynthia;
 Comensque castâ siderum crines pharo,
 Cirrhos repectit Hespero.
 Parcus culinis interim fumat vapor,
 Cænasque præfagit leves,
 Quas si jubetur esse Cambletes vorax,
 Se non vorabit conjugem.
 Gravisque guttur ambiens Polixenes
 Immane votum corrigeret.

VANAM GLORIAM
 ESSE
 FUGIENDAM.

ODE XXXVI.

Plenâ micantem lampade Cynthium
 Nemo irretorto lumine stinxerit.
 Quidquid serenior Numen
 Luce fovet, prohibet videri.
 Sic ille cultæ pictor imaginis
 Obscûriori spario suam
 Invelat artem; publicique
 Invidiam refugit theatri.
 Laus vera vanæ lucra scientiæ
 Evitat ultro, sæpeque fictili
 Fugatur à plausu & per omnes
 Invidiæ trahitur procellas.
 Ut evibrantem splendidior tegit
 Caligo solem: sic docilem premi
 Cortina laudem. vera virtus
 Ipsa suo latet in sereno.

V O T U M

A D

VIRGINEM MATREM,

Cum Gedanum navigaturus è littore
solveret. Anno 1644.

O D E XXXVII.

NAm me, quis potior regat
Pollux cum focii fidere Castoris?
Quæ me stella fidelius
Inter Sarmatici jurgia Vistulæ, &
Undarum vitreas domos
Sernet CHRISTIPARÆ fidere Virginis?
O quæ sole serenior
Extinguis famuli lumina Phosphori,
Vati, Dia parens, tuo
Pollucem, & gemini munera Castoris
Patronâ face suppleas.
Tu crispata trucis vellera Vistulæ,
Malcebis dominâ manu.
Tu percussa suis littora fluctibus,
Et mortis dubias vices,
Ventorumque minas, & sibi dissoni
Placabis furias Noti,
Imponesque avidis fræna Aquilonibus.
O seû, *Navis*, ab ultimis
Panem ferre tuum diceris Insulis!
O seû, Argolicæ ratis,
Quam vivo irradiant sidera lumine,
Justo nomine scriberis!
Tu vero potius vivida spiritu,
Argo sis melior mihi,
Ac in portu hilarem constituas meo.

Sic

Sic nec *Portus* inanibus
 Dicêris titulis, sic benè consono
 Plebs devota celeûsmate
 Infractam *Fidei* Te canet Anchoram.

A D

VIRGINEM MATREM.

Cum in eadem navigatione periculosa
 tempestate jactaretur, ipsa die S.

MARIÆ ad nives, in navi-
 cula dictatum.

C A R M E N

E X T E M P O R A L E .

O D E XXXVIII.

O procellosi Cynosura Ponti!
 Quæ perulcorum rabiem Notorum
 Lenè compescis, placidaque frænas
 Æolon arte:

Cui modò vernâ nive, dedicatæ
 Colle, Romani, super Exquilino,
 Adsonant ædes; adolentque festo al-
 taria thure.

Si tibi votam, mea Virgo, cymbam
 Ritè conscendi; tibi si meorum
 Vena metrorum sonat, & modestæ
 Fila Camænæ.

Tu mihi torvas cicura procellas,
 Et rebellantis nimium feroces
 Vistulæ fluctus leviter reducto
 Stringe capistro,

Sic

Sic TIBI grato celestina cantu
 Per Gedanenses resonabo ripas.
 Sic TIBI crebris cumulabo sacra al-
 taria donis.

A D

THOMAM LENTULUM.

Quinam dicendus fit felix.

O D E XXXIX.

FELICEM potius, Lentule, dixeris
 Quem durâ Superi pauperie premunt;
 Quem virtutis avita
 Circùm castra beaverint:
 Cui parvo patrius balat ager grege,
 Ac exulta suis jugera dexteris:
 Quem non multus adorat
 Strictis culmus in horreis:
 Cui, dum spiciferis Triptolomus rotis
 Inclinata sibi rura perambulat,
 Raris nurat aristis
 Maturæ Cereris seges.
 Non adversa pavet: non nimiam sui
 Fortunam queritur: non dabiam fugæ
 Damnat, quin abeuntem
 Audaci sequitur joco.
 Illi divitias credere tutius
 Possunt Fata suas; nam sine jurgio,
 Quandocunque placebit,
 Concessas repetent opes.
 Non illas animo; sed minimâ suæ
 Gestat parte domus, sique recesserint,
 Virtuti viduatam
 Inscribit pretio locum.

I N

IN VENTOSOS

ÆVI

NOSTRI DRANCES.

ODE XL.

Inter calentis pocula Cæcubi
 Odi disertos cedite posthuma
 Labes, verecundumque Martem
 A vitreis prohibete castris.
 Aut si cruenti tanta animum coquit
 Cupido belli; si gladium manu,
 Si Martis & leti capaces
 Magnanimis animos sub armis
 Gestamus; ultrò vindice Bistonas,
 Et æstuantis còrnua Cynthiæ,
 Ferro, minacibusque telis,
 Et solido reperamus ausu.
 Nam quid refusi diluvie meri
 Audita Patrum prælia pingimus?
 Quid tela, in expertumque Martem,
 Magnificis crepat ille verbis;
 Qui concitatâ bile ferocior,
 Bellace linguâ prælia conferit?
 Quid iræ inermes, quid diserto
 Ore ferox, sterilique pugnax
 Sermone miles? scilicet eloquens
 Orator acrem vicerit hostium
 Ferrique mellè; cum minaces
 Explicuit super arva gyros,
 Cernique nolit; cum procul igneos
 Accendit agros; cum radiantibus
 Et ipsa vulnerantur armis
 Lumina, sub trepidoque nictant

Ferri

Ferri sereno. cum gravioribus,
 Impleta rauco machina murmure,
 Plumbi perorabit figuris
 Et resono dubium movebit
 Horrore bellum. Tum mihi scilicet
 Te bellicosi suaseris enthei,
 Justique consortem furoris,
 Nisi gladio frameaque grandes,
 Inter calentium rostra Quiritium,
 Et fluctuantis classica praelii,
 Gestus redordiris; cruento
 Ense minax, rigidoque plenus
 Mavorte miles! Cedite dexteris
 Disertiorum verba Quiritium;
 Hunc rite facundum putabo,
 Qui quod ait, probat ense, miles.

ENTHUSIASMUS

Priori accinens.

ODE XLI.

VOris feroces, languida ferrum manu,
 Martemque lingua stringimus.
 Exaggeratis viribus Chronographus,
 Pugnata quisquam praelia,
 Crepatque pugnas; computans fusos mero,
 Ridente mensa Bistonas.
 Hac ibar, inquit; ibat hac, inquit, fugax
 Bello remistus Artaces.
 Instabat inde ferreis hirtus comis,
 Junctus Polono Littavus.
 Pictorque digitis allinit conopea,
 Et castra pingit poculis.
 Meroque guttur diluens, inquit, cruor
 Tanta sinebat copia,

Fossæque tantis ebrîæ cruoribus
 Tabo madebant hostium.
 Tum pro salute patriæ libans merum,
 Hâc arte supplet sanguinem.
 At, o! saluti quisquis est amior,
 Vinum cruore suppleat,
 Ferroque linguam, præferat verbis manum
 Vivis perorans gestibus.
 Pictoris audax non eget Mavors manu,
 Bellace gaudet dexterâ.
 Membrana cuiquam perfidum Getæ caput,
 Sint penicilli spicula.
 Tribunus ensis, roboris testis tui,
 Sigilla cerasque imprimat.
 Censura magni pectoris facit viros,
 Martisque Cancellaria.
 Equi è cathedrâ celsior miles sui,
 Supplente verba verbere,
 Peroret alter Tullius, plausum Scythis
 Orator annuentibus
 Laturus; arguente quâ cervix manu
 Robur disertum comprobet.
 Suâ disertus si quis est Heros manu,
 His his peroret exedris.
 Qui cum Gelonis conferit fortes manus,
 Justè triumphos disferit.

A D

BARNABAM MÆNIUM.

De suâ quiete interrogatus.

O D E XLII.

DUM procellosi tumet ira Martis;
 Dum truces rauco litui fragore
 Personant, cur me recreat quietæ
 Daphidis Umbra?

Cum

Cum fatifcentis medius ruinæ
 Orbis incertos labat inter ictus.
 Dum timent gentes, dubiasque stare
 Fluctuat orbis;

Ferior, Mæni; mihi parva magnam
 Sors tulit pacem; mihi cedit ultrò
 Triste curarum senium, & molesti
 Impetus ævi.

Temnit iratas levis ulva nubes,
 Temnit insanum Boreæ furorem;
 Cum potens cæli Notus eminentes
 Proruit ornos.

Ast minax astris, nimiumque cælo
 Culmen, infestis agitatur Euris.
 Et repentinis feriuntur altæ
 Ictibus alni.

Sic ego parvâ ravidam staturâ
 Ludo fortunam; tenuique fata
 Sorte declino, nec avara pauci
 Tela cruoris.

SUSPECTA FELICITAS

Ad Petrum Antimum.

ODE XLIII.

NIL felicibus, Antime,
 Optabis melius morte. ferocia
 Frustra fata vocaveris,
 Cum magni rapiunt pegmata nominis.
 Felix ille vocabitur,
 Qui, dum fata vocant, immemori simul
 Curas in tumulto premit,
 Et secum moriens spes sepelit suas;

D

Ac

Ac vanæ lucra gloriæ,
 Ille aut seposito conditus aggere,
 Aut magni strue marmoris,
 Edormit tacito fata silentio,
 Securoque jacet situ.
 Nec pallens rabidæ fortis ad impetum,
 Urnâ protegitur suâ,
 At qui perpetuo sollicitus metu,
 Infelix fieri timet;
 Felix esse nequit. vivit; at in dies
 Votis immoritur suis.
 Et fluxas tremulâ spes librat in manu.
 O me! (si juga Phocidos,
 Et sublime sacri culmen Apollinis
 Faustis passibus attingi,)
 O me præteritis Diva periculis
 Vatem Relligio erudi!
 Ne dum fors nimio volvitur impetu,
 Voti prodigus & mei,
 Aut spes, aut nimios corde agitem metus.

V O T U M
 A D
VIRGINEM MATREM.
 Pro graviter læsa, erumpente pyrobolo,
 dextera manu.

O D E X L I V .

EN quam molestis pressa doloribus
 Et sulphurato saucia pulvere
 Tumescit, o Mater! tuarum
 Dextra memor, memor usque laudum,
 Illa, illa quondam virginibus tuum
 Mandare chartis nomen, & igneas
 Assueta stellarum choreas,
 Et famulæ pia strata Lunæ;

Heu! illa, quondam quæ tibi deditas,
 Quamvis minoris carmine tibiæ
 Distinxit horas; contumaci
 Opprimitur manus à dolore.
 At si tuarum non vacuus cani
 Laudum magister plebis ab agmine
 Dicor, *Marianusque vates*
 Pieris geminor Camænis,
TIBI dicatam, *Dia* parens, manum
 A tam molesto tubere vindica.
 Et ipsa digneris vocari
 Certa meæ medicina dextræ.
 Illam, illam honoris sollicitus tui
 Tibi sacratis versibus illicet
 Lassarò; maternumque nomen,
 Et medicam resonabo dextram.

AD AMICUM.

Ob insperatum fratris obitum,
 Consolatoria.

ODE XLV.

CUR hêu dolori penè succumbis tuo!
 Totusque lacrymis difflais.
 Et nunc severa criminariis Numina;
 Nunc triste fatorum genus.
 Nunc jurgiosis impotens singultibus,
 Menses & horas increpas.
 Furesque stellas, invidosque cælites,
 Polumque raptorem vocas.
 Ah! siste mentem; siste liventes genas,
 Frænos doloris atrahe.
 Ut funeremur, nascimur, propè nemini
 Impunè nasci contigit.
 Ipse, ipse vates sortis est infans suæ,
 Mortemque passurus gemit:

Et pænè in ipsis præficam cunis sibi
 Agit, canitque nœniam;
 Quandoque nasci dicitur, mori incipit,
 Ad fata proclivis sua.
 Cuicumque nasci contigit, restat mori.
 Hæc lege se teneat dolor.

A D

AUGUSTINUM FEIRVARIUM.

FAMÆ SCIOTHERICUM

Magni nominis umbrâ descriptum.

Famam magnumque nomen senum vesti-
 gia premere, juvenum anteire.

ODE XLVI.

CUM tibi pulchro speciosa cinctu
 Vita florentes cumulabat annos;
 Non reversuro tua te præibar

Gloria passu.

Ast ubi canâ nive dedicatum
 Opprimis vernæ specimen juventæ;
 Retrò jam flexis tua te frequentat

Gloria plantis.

Sic per inflexas revolutus umbras
 Cum recens natæ teneram diei
 Phæbus ætatem, dubiasque nosci e-
 xaminat horas:

Semper adverso sinuata sole,
 Et stylum certis imitata signis,
 Gnomonis centrum, docilemque virgam
 Anteit umbra.

Ast

Ast ubi se jam prohibens videri
 Phæbus in multas adolevit horas ;
 Cum senescentis tremulam diei
 Explicat umbram ,
 Quæ super planum modo scripta murum ,
 Indices primæ radios diei
 Umbra præibat , sequitur minores
 Umbra lituras.
 Sic parum certis agitata pennis
 Fama nascentes præit usque laudes.
 Sic minor nosci sequitur vetustos
 Fama triumphos.
 Sic diem fero rapiente Phæbo ,
 Contrahit parcum retroacta vultum
 Fama : sic gestit periisse magni
 Nominis umbra.

AURORA CONSURGENS.

In ipsa nascentis DEIPARÆ Aurorâ.

ODE XLVII.

Surgamus ! Jo ! jam minor aspici
 Nox evagantis cornua Cynthiæ
 Extinxit , addictasque soli
 Alma dies properavit horas.
 Jam manè primis subrubet ignibus ;
 Attrasque nubes nectareum polus
 Distillat in rorem ; hinc beatas
 Arva bibunt , tumulique guttas.
 Quis ille verò Phosphorus auream
 Solis propinquo lumine purpuram
 Accendit , infomnesque quondam
 Cæli oculos renuente cerni
 Oppressit auro ? quæ roseo micans
 Aurora vultu ? quam geminus sacri
 Pudoris inflammavit ardor ;
 Ingenuis cremat astra flammis ?

D 3

Quam

Quam ponè densis fusa caloribus
 Se se ipsa tanto lux stupet impetu;
 Sacerque se mirator ignis
 Insolito radiasse cælo.
 O sempiterni Phosphore Cynthii!
 O nata faustis STELLA favoribus!
 O dulce subluces futuri
 Solis amor, meliorque mundi
 AURORA salve! se tibi florida,
 Jam non inani nomine, Nazareth;
 Submittit; in tuasque totus
 Veris honor subiisse cunas
 Festinat ultrò. se tibi lilia,
 Palmæque, & omnis pompa virentium
 Stravisse pratorum, & perenni
 Flore sacras redimire plantas
 Gratantur. ohe! quas video procul
 Inter micantium sidera nubium
 Fervere pompas! quis per altos
 Cælitum volat horror agros?
 En ipse tandem se famulis DEUS
 Permisit astris; vox resonantium
 Auditur è rima polorum,
 Cresce meis, mea Virgo, voris.
 Quæ post minorum examina mensium;
 Et Mater olim, & Virgo vocaberis.
 O vile nil unquam relucens
 Perpetui Cynosura Salis!

A D

EMERENTIANUM RUFUM.

Internorum motuum moleſtiam
exaggerat.

O D E XLVIII.

NON est, ut populo placet,
Parvum, Rufe, malum, dissociabilis
Tempeſtas animi. Magis
Intestina nocent prælia; & integro
In vultu latitans furor,
Internisque animus diffidiis hians.
Nam dum perpetuis sibi
Inſenſus studiis ambigit, & propè
In ſpes prominet exteras:
Caſuro ſimilis pender, & omnia
Hoſtili inſequitur manu.
Sic ſe mobilium murmure fluctuum
Inſani reprimunt Noti:
Sic inſenſa Thetis ſpumat, & in ſuis
Se ſe fluctibus obruit;
Inceriſque agitât littora pulſibus.
O conſtans animi quies!
O ſudum placidæ mentis, & ecſtaſis,
Curarumque ſacer ſopor!
O gnarum lacrymas ludere ſomnium!
O me! quis cupidum tui
Nunquam degeneri ſopiat otio?
En hîc, quâ virreus latex
Ripas folliciâ præteriens fugâ
Somnos ſuadet amabiles,
Curarum vacuum ſternor in otium!

JOSEPHUM TALIARCHUM.

De inani vestium luxu.

ODE XLIX.

NON Canopæis, Taliarche, textis,
Non Molucano satiata fuco

Commodè vestit toga; nec remoti
Lana Pelori,

Cur peregrinæ suæ terga vulpi,
Et coloratis maculas Hyænis

Invides? cur te Lycaon lupino
Hispidus armo,

Aut suâ Lynceus cute, duplicique
Allicit villo? licet hic & ille,

Ut vetus rumor cecinit, ferinos
Induit artus.

Pluma nos vestit, volucrumque pennæ,
Aut sibi raptis olor orbus alis,

Aut Tunetano levior natare
Cauda capillo:

Hic, ubi pictam celebrata Sidon
In rudes lanam glomeravit orbes,

Hic ubi tinxit Phrygio bibaces
Murice vestes:

Hic, ubi ductis operosa filis,
Inter æstivos Babylon tepores,

Molliter texto simulat nitentem
Vellere nubem:

Aut ubi priscae studio Minervæ,
Inter illimes Acaronis undas,

Najades versant teretem madenti
Pollice fufum.

Alter excurrat Sinicisque vestes
 Quærat in ripis ; mihi lana simplex ,
 Et niger pannus pretio levatus

Contegat artus.

Ille vulpinas animet vel ipsi
 Moribus pelles ; geminamque totus
 Induat vulpem , rabidosque Pardo

Jungat & ungues.

Hic lupo vastum , lupus ipse , guttur
 Commodet ; torvam rabiem lupinis
 Excitans villis ; Tygridemque corde &

Corpore gestet.

Me domi natus levioere pannus

Induat villo : vel atrociori

Si furat brumâ Lechicis timendus

Jupiter arvis ,

Cum per hybernas gravior pruinas

Frigidum cyclus revehet Decembrem ,

Me rudi lanâ spoliatus olim

Induet agnus.

A D

POTENTISSIMAS EUROPÆ GENTES.

De recuperando Orientis Imperio.

O D E L.

SI nec minorum spernis idonea
 Mandata vatum ; duc age Pegason ,
 Sertisque frænatumque lauris ,
 Aonio DEA nota colli.

Ibo , ibo vastis quâ patet atriis

Erraticorum patria fiderum ;

Ibo per obstantes coluros ,

Qua solidi geniale solis

D 5

La-

Lucescit aurum; quà vaga Cynthia
 Argenteorum lumine cornuum
 Præit residentes Planetas;
 Quà nimio polus ardet igni.
 Ibo viator; me nec inhospitus
 Terrebit axis; me nec Olympicas
 Ursæque, Taurique, & superbus
 Marmorico Leo sistet ungue.
 Me fessus Atlas, me celer Hesperus,
 Postquam propinquo jungere Phosphoro
 Et noctis auctores & ortus
 Jussit equos, rutilante curru
 Vehet per alti devia climatis,
 Camposque cæli. Jam mihi patrias,
 Jam pene decrevisse mundus,
 Jam minimæ periisse turres,
 Orbisque punctum vilis aspici;
 Et concitatis tecta vaporibus
 Devexa sensim non videri
 Incipiunt, vacuoque gentes
 Hiant inani. Jam mihi sidera,
 Auro repexis vecta jugalibus,
 Hinc inde certatim serenis
 In numerum crepsere flammis.
 Illinc Bootes, hinc gravibus rigens
 Armis Orion, cominus obvius
 Currus salutare, & canori
 Eloquium geminare plectri
 Gratantur ultro. Jam mihi, quæ propè
 Æquata binis sæcula lancibus
 Dispensat, effetosque menses
 Virgo suis glomerat catenis.
 Hinc Isis, illinc Triptolemo comes
 Jason, reductis nubila brachiis
 Stipant, peregrinumque vatem
 Sidereo recreant sereno.
 Hic me, sed ehèu! quam lacrymabili
 Salutat auro Cynthius. hèn dolor!
 Inquit, Corallorum pudendis
 Mancipium prope, Phæbus, armis,

Tot jam recentes præcipito dies,
 Tot subjugatâ luce meridiem
 Adverto; nec quisquam nefasta
 Audet adhuc minuisse vincla.
 Nunquamne primo mane serenior,
 Et nec dum adultis mitior ignibus,
 Videbo surgentes Polonos,
 Cum patriis solidantur armis,
 Et Martiales fortibus induunt
 Lyncas lacertis: non tibi Battave,
 Vastumque qui potatis Humbrum,
 Et trepidi vaga stagna Trentæ
 Hauritis Angli, non tibi nascitur
 In subre Phæbus? sic ne Othomanidis,
 Torvoque captivus Gelono
 Perpetuo famulabor ortu?
 Sic fatus alto non sine murmure
 Largo madenti flumine lividas
 Immerfit in fletu querelas,
 Et rubeo pudefactus ostro,
 Me sub paternis, nescio quomodo,
 Reliquit astris. hîc ubi tetricis
 Despumat Arcturus procellis;
 Et gelidas male tractat Urfas.
 Hîc qua Polonis Vîstula vitreas
 Propinat undas; quâ celeres fugæ
 Isterque lubricusque Varta,
 Sarmaticæ lavat arva terræ.
 Hinc vos canoro carmine, posteri,
 Compello vates; hinc lacrymabiles
 Phæbique & astrorum querelas
 Pierio meditabor auro.
 Tantumne nobis occidit, & suum
 Abscondit ortum Phæbus? an aureos
 Ignava non meretur ignes
 Posteritas, radiumque Phæbi?
 Senesne tantum, nec vegetos dies
 Serum recedens mane sub Hesperum
 Illuminabit, & fatigato
 Occiduum feriet fenestram

Aurora curru? Surgite Martiæ
 Manus; feroces surgite posteri;
 Diesque nascentemque solem
 In proprium, reperente ferro,
 Cogatis orbem. Surgite Sarmatæ,
 Mavortiarum lumina gentium;
 Vobis Gelonorum nefasto

Erubuit toties pudore
 Aurora Mater, vos refugus Getes,
 Canæque sensit bruma Propontidis.
 Vos Moschus, audacesque Bessi,
 Vos Scythicæ pavet ora terræ.
 An jam mucrones & gladii minas
 Torpor remisso cretus in orio

Recudit in falces? & hastas
 Connubii socius pudendi
 Jussit maritis nubere viribus,
 Fædoque Bacchi Martia spicula
 Gravavit amplexu, nec ipsum
 Esse sinens sine prole telum.
 Nec dum ne nostris montibus erutus
 Chalybs severi cuspidis arduas
 Promittit iras? hên! nec ullo
 Æs galeas coquit in camino?
 Nondum remotum natus ad Ausidum
 Faber futuros cudit acinaces?

Queis torva Turcarum procella
 Trans geminum redigatur orbem
 Metaque terræ: queis Orthomanidum
 Asserta nostris Cynthia legibus
 Utrumque reclinasse cornu,
 Et domino spoliasse crines
 Cogatur auro: queis tibi Vistula
 Jungamus Hebrum, Bactraque patrio
 Addamus Istro: Carpathoque
 Et comites Heliconis artes,
 Et te Latinis non inimicior
 Parnasse Musis; queis juga Phocidos
 Ortumque & Auroræ pudorem
 Sarmaticis sociemus astris?

Surgetis? ehêu! Surgite posteri.
 Molles virili rumpite classico
 Somnosque torpentesque dextras,
 Et viduum sine laude Martem.

A D E A S D E M

Mutuis inter se armis collifas.

O D E L I.

AT non vel enses, vel clypei vacant;
 Quos in suorum sanguine civium
 Infana demersit libido;
 Equæ suis capita alta membris
 Totum cruorem fundere prodigo
 Persuasit anni. Scilicet aureis
 Caput coronatum micabit
 In radiis, teretique gemmâ,
 Si membra fuso debita sanguine
 Tributa fundant. non benè Regio
 Offasa fulgebit sereno
 Cæsaries, quoties cruentus
 E subditorum vulnere sumitur
 Daturque census, ut malè corrui
 Exangue sterniturque corpus;
 Sic proprio viduata cive
 Regum potestas. Parcite Principes,
 Inominatis parcite cædibus:
 Lapsisque parcioere ferro
 Excidium prohibete regnis.
 Vivone, quod non crediderim, pigæ
 Præesse vulgo? num morientibus
 Regnare nec quidquam pudebit
 Civibus, in tumultisque latas
 Scripsisse leges? sistite pro dolor!
 Et Christiano parcite sanguini.
 Cur vestra; pro pudor! severos
 In gladios abiére sceptrâ,

Jam pene rauco parcite classico.
 Nam qui tyrannis imperat ensibus,
 Rarò cruentatis retenta
 Regna diu moderatur armis.
 Mersæ frequenti funere, pæneque
 In se ruenti parcite Principes
 Naturæ, & in vestris sepultum
 Visceribus remove re ferrum.
 Vel si cruenti tantus amor ulget
 Ferri, & furoris protinus arduum
 Inflate cornu: non vetabo
 Odrysias sepelire turmas
 Et in suorum funere civium.
 Non arma Thracum protinus in suo
 Fixisse tabo, non furores,
 Non rigidum prohibebo ferrum,
 Non arma, Reges. dum modò mutuis
 Pax fascinato territa classico
 Conspiret armis, & fideles
 Unanimi gravet ære dextras.
 Saltem remoti in vortice Bosphori
 Navifragantum lintea navium
 Mergantur, audacesque peltæ
 Sithoniis vireant sagittis.
 Non parcus iræ, non ego Martiam
 Vetabo pubem Barbaricis manus
 Inferre signis; non Gelonis
 Vulneribus gravius libratum
 Mersisse telum: non juvenilia
 In præliantum pectore Bistonum
 Arma experiri, & auspiciatum
 Cædibus exacuisse ferrum.
 Horrete telis, tympana tundite,
 Armate classes tela refundite,
 Exercitamque in severum
 Martis opus glomerate pubem.
 Non arma vestris, non frameas ego
 Extrudo dextris, non solido latus
 Exarmo ferro; sed nec ipsos
 In dabium revoco furores,

Bellique causas. hoc precor unicum,
Vobis propinqui parcite Principes.

Vobis & arma & militares

Ferte manus, meliusque vestrum
Locate robur. Si tituli placent,

Et causa belli, nomina, si cruor,

Urbesque, Regnorumque census;

Fertilius titulisque Regnum.

Censuque vestris sinibus imminet.

Nostriſque quondam rapta parentibus

Throphæa versat, ampliores

Hic titulos sibi quisque quærat.

Hic subjugatæ rector Achaïæ;

Albinianis ille vocabitur

Primasque Regnatorque terræ

A populis, famulosque scepro

Reget Pelasgos. hic Macedonici

Magnique fines occupet imperiū.

Hic Bactra, Loctorumque censum, &

Æmatium capiti addat aurum,

Hūc Doris, illi solvat Alanicum

Tributa vulgus: hūc ebur Atticum

Phocisſque, Delphosſque, & Methone,

Perpetuò famuletur Isthmo.

Hic Lambianis, ille Corinthiis

Regnabit heros; juraque Besbico

Incider in saxis colono,

Memphiticis animata cælis.

Hic Sestianos; hic moderabitur,

Multo natantes æquore Cycladas,

Paronque, Naxumque, & Coronen,

Et Scythici nova lustra Nessi.

Minusſe laudis quisque putaverit,

Superbientis cornua Thraciæ,

Arceſque Bizanti, & probroſi

Mænia diripiſſe Daci,

Quam ſubditorum ſanguine ſordidos;

Inter procellæ fulmina civicæ,

Enſeſque, cognatasque dextras,

Et patriam maduiſſe terram?

Tandem cruentas jungite dexteras,
 Tandem labanti parcite Patriæ,
 Mundóque; conjunctisque Turcam
 Viribus aggrediamur hostem.
 Nondumne partis non sine laureis
 Junctas perenni fœdere dexteras,
 Nondumne complicasse signa
 Austriacis rutilam tenebris
 Fumóque belli cernimus alitem?
 Nondum nefastæ pro dolor! ærea,
 Pugnæque, concordisque Martis
 Bistonio seges horret agro?
 Nondumne mistim cerno micantia
 Horrere multo LILIA milite?
 Nondum Léones & nitentem
 Sarmaticis AQUILAM manipulis?
 Nondum propinquus desipuit cruor?
 Nec pro Garumnæ flumine Peneum,
 Hebrúmque pro Rheno, & remorum
 Haurit eques galeis Tibiscum?

In diei cujusdam diluculo

A D

VIRGINEM MATREM,

Auroram suam.

ODE LII.

JAM rariores excubant cælo faces.
 Jam lassâ nictant sidera,
 Sacérque Marti gallus è somno excitæ
 Salutat auroræ jubar:
 Et Martiali classicum cantu ciens
 Soli futuro præcinit.

Sur-

Surgamus! O quæ SOLIS Æterni PARENS
 AURORA Virgo diceris.
 Musis amicum fidus exorere meis,
 Natumque collustra diem.
 Tuo futura surgat in sinu dies,
 Et vesper expiret senex.
 Surgamus, & ter Virgini sacratum AVE,
 Bonamque dicamus diem.

A D

FRANCISCUM RUBIUM.

Temporis pretium commendat.

ODE LIII.

I Mò tunc etiam, Rubi,
 Cum vitam trahimus, perdimus, & leves
 Parcarum terimas colos,
 Lassamusque citi stamina sæculi.
 Quâ quisque est genitus die,
 Illâ mortis iter cæpit, & arduam
 Leti currere semitam
 Æternùm fugiunt sæcula: quælibet
 Fato fit propior dies.
 Et quidquid puero temporis additur;
 Vitæ detrahitur suæ.
 Sed (proh!) quis pretium temporis æstimat?
 Quis lapsos numerat dies;
 Annorùmque fugam? quis morientium
 Inter funera mensium,
 Vitæ rupta suæ licia computat?
 Hic vanos sequitur Notos:
 Hic fumosa suæ nubila gloriæ.
 Hic labentia syderum
 Rimatus dubio examina lumine,

Cælis

Cælis imminet omnibus,
 At sese interea negligit, & sua.
 Hic, quò plura recentibus
 Gazis accumulæ, se minuit; neque
 Scit quòd fiat egentior,
 Dum sese ipse caret. Quid memorem, quibus
 Dum quærantur opes, ruunt
 Perdunturque animi? Pluribus, hæa dolor!
 Nec nati pereant dies.
 Sic dum perpetuis mentibus obvii
 Æternas terimus moras;
 Urgent prona suum Fata negotium.

AD AMICUM.

Se esse quiete suâ contentum.

ODE LIV.

ME teste quidvis & facere & pati
 Avebo, vates. non mihi consono
 Aut circus applaudat tumultu,
 Aut resonum faveat theatrum.
 Secretus omni plebis ab agmine,
 Inter quieti claustra silentii
 Somnumque curarum latebo;
 Nec nimiis dabo vela votis
 Securus ævi. Non ego publica
 Admurmurantium vota sodalium
 Vovebo; sat capax theatrum
 Ipse mihi, mihi testis ipse.

FERREA JASONIS POSTERITAS

E Tot intestinis diversarum gentium
bellis recensita.

ODE LV.

SÆpè de jactis animata faxis
Entheatarum soboles petrarum,
Sæpè narramur lapidosa prisæ
Pignora Pyrrhæ.
Namque dum, totâ pereunte terra,
Unicum mersus foret æquor Orbis.
Cuncta dum magnus fierent novarum
Campus aquarum;
Fertur in parvi trabe clausa litris
Per sepulcrarum superas nataſſe
Turrium pinnas sociata ſancto
Pyrrha marito.
Tunc per excelfos nemorum recessus
Hinc & hinc ſparſæ jacuère Phocæ.
Tunc Thetis lætos ſtupuit ſub alto
Æquore campos.
Hic ſuos alter ſinuafſe remos,
Et repentinas agitafſe cymbas
Dicitur, curvis ubi nuper arva
Toriſit aratris.
Nulla frænatum cohibere Pontum
Ripa dimotis poterat fluentis,
Nulla diſperſos poterant domafſe
Litrora ſuſtus.
Hic, ubi cellis propior Planetis
Hæmus aſurgit, madido procellæ
Hæſerant limo, veterique major
Nereus alveo,

At simul toto fugiente Ponto,
Ac in antiquas remeante ripas,
Fertur in primos iterum redisse

Orbita vultus:

Et simul docti soboles Promethei
In super stantis bifido stetit

Colle Parnassi, sacra naufragi com-
pendia mundi.

Ne tamen merso viduata cive
Terra squaleret; Themis imperarat
Projici post se graviora magnæ

Ossa parentis.

Sic in humanos recreata vultus
Saxa surgebant; simul hinc maritos.
Vir jacit; jactat simul hinc marita

Pyrrha maritas.

Nec pari cunctos genuisse saxo
Juverat: paucos melius politum
Marmor effudit, variisque picta

Fragmina venis.

Hunc flex, illum popularis orbi
Petra donavit: pretiosiore
Neminem fama est tamen excitatum

Esse lapillo.

Nullus offusis adamante venis,
Aut coruscanti fatus è Berillo
Nullus è gemmis, solidoque vitam

Traxit ab auro.

Quin licet plebem rude, nobilesque
Cultius saxum tulit; his & illis
Dura nativo riguisse narrant

Pectora saxo.

Nos tamen (si quæ veterum probata
Stat fides vatum) propè duriore
Dixerim ferro genitos, vel arcti

Aere metalli.

Nos Chalybs, vel si magis esse quidquam
Creditor durum, male pertinaci
Induit vitâ; rigidisque strinxit

Pectora fibris.

Hinc

Hinc amans ferri chalybumque proles,
 Et tot infensis agitata castris;
 Ferreos ipsis gladiis, & hastis

Prodimus ortus.

Quin & illorum seges esse dentum,
 Quos venenati sanie draconis
 Ritè perfusus Minyos Jäson

Sparfit in agros

Jure credemur; quoties scelestä
 Arma civili glomeramus ære.

Et reluctantes terimus propinquis

Cædibus enses.

Jamque per terras, juga, stagna, montes,
 Quæritur iterum, residetque Parcæ;
 Jamque pacato pudor est quietum oc-

cumbere fato.

Hic propinatam, reboante Ponto,
 Cum mari mortem bibit; hic cruentos
 Emovit fluctus, proprioque mistam

Sanguine lympham.

Alter ereptis viduatus armis

Propriâ Martem renovat ruinâ.

Et dolet, si non comes hostis atrum

Scandat ad orcum.

O nimis laxis saturæ ruinis

Impium gentes cohibete ferrum.

Ne vetustorum maneat fidelis

Fabula vatum.

Non exile damnum esse inconsultam
 donationem.

ODE LVI.

Donum qui malè collocat,
 Urget magna novo damna negotio.
 Frustra spargitis aurea
 Reges munificis munera dexteris.

Non

Non dat, sed sua projicit
 Inconsulta manus, qui temerè ferit
 Latas semen in areas,
 Parcâ melle suis prospicit horreis.
 At qui quærit idonea
 Mandandæ segeti jugera, largior
 Hunc circum viruit Ceres,
 Centenoque operam fânore sarcit.
 Sic nos cum damus obviis,
 Ingratos facimus; nostraque prodigè
 Dando, munera perdimus.
 Felix qui geminâ lance beator
 Æquavit meritis manum.
 Libratamque pari munere gratiam.

A D

VIRGINEM MATREM.

Cynthiam suam.

In cujusdam diei crepusculo.

O D E LVII.

EN per supremos deciduæ tholos
 Horæ reclinem præcipitant diem!
 Tibique, Virgo, jam se anhelò
 Prona dies senio, & supinis
 Inclinat umbris. Pande fidelius,
 Tuo beatos pondere cardines:
 Stellasque, supremumque noctis
 Imperium, vigilesque cæli
 Impelle flammæ. Si tibi gemmeo
 Offusa surgunt cornua lumine;
 Si casta non frustra vocari
 LUNA cupis, teneroque frontem

Ac-

Accendis argento. O nive purior !
 O innocenti candidior rosâ,
 Permite defessum parumper
 Teste polo accubuisse vatem !
 Permite blando sparsa papavere
 (Quamquam molestæ cura vetet chelys)
 Et membra, projectumque corpus
 Hocce super jacuisse strato.

A D

THOMAM NAQUINIUM.

Melius illum sapere, qui in herba medetur
 vitiis.

O D E L V I I I .

CRescit dum pateris scelus,
 Fæcundoque caput tollit in orio
 Impunita protervia.
 Tunc, cum purpureis halat ager rosis,
 Palantesque rubentibus
 Inserpunt violæ per sata brachiis,
 Non pigræ patiens manus
 Herbas dissimulet falx; juveni ferox
 Non parcat ligo carduo.
 In primo facilis flore pati manum
 Paulatim gravius ferit;
 Vellentemque sequi pænè manum nequit
 Annorum numero senex.
 Nil est ira sibi quod vitium putet,
 Proventusque furor, magis
 Maturum feriet, si pateris, nefas.

A D

MARIANUM ANNEUM.

O D E L I X .

Dixeris nuper; melius perorat;
 Qui per exemplum solidasque praxes
 Verba supplevit; loquiturque vivos
 Vota per actus.

Dixeris, quin nec caruere nostro
 Verba consensu, meliora mutus,
 Suadet Orator: superat loquacem
 Dextera linguam.

Attamen cano pereunte mundo,
 Rarus exemplis, solidæque praxi
 Æmulus pareat. caret illa primo
 Robore virtus,

Sic licet primos Oriens nitores
 Æthiops natæ videat diei:
 Atra nocturno tamen ipse fuscet
 Membra colore.

Quin nec Ascreæ patiens Camænæ
 Temnit inflexum piger orbis aurum.
 Nec lyræ, nugis satur, obsequentem ac-
 commodat aurem.

Et licet quondam lapides canendo
 Traxit Amphion; tamen ipsa multis
 Displicet morum chelys, & severi
 Testis Honesti.

Jamque mordaces Satyros vocamus,
 Si quis audaci memorat vetustam
 Voce virtutem, cytharæque primos
 Suggerit annos.

Fallimur? quidquid stabilis priorum
 Gesserat virtus, male feriatam
 Damnat ætatem, sterileque laudum
 Exprobrat annos.

A D

FAMIANUM ARANDAM
FRAGMENTUM
POLITICUM.

De Liberalitate Principis.

ODE LX.

AT nec tributum pendere nescius,
Se subditorum munere Regio
Audire VECTIGALEM avebit
Munificus, Famiane, Princeps.
Non ille frontem contrahit ad sui
Petita vulgi, non popularium
Surdus querelarum molesto
Accumulat sua lucra censu.
Et illa tantum computat, ac suæ
Importat arcæ, quæ tenues opum
Effundit in cives; suarum.
Largus opum, & sibi pauper uni.
Sint plura quæ dat, quam capit, indigo
Illata fisco. Non ego nundinas,
Turpemque mercatum probabo
Si cupidus sua dona Princeps,
Decusque magni nominis aureâ
In lance librat: Si meritis datum
Præponit aurum; vel repensum
Æs gladio frameisque nummos.
Ille ille magnis dignior asseri,
Quem larga plenis copia cornibus,
Pronæque liberalitatis
Egregiæ comitantur artes,
Et non coactis munera passibus.
Ultrouque dandum quod petitur, cui
Anhela prævenisse vota, &
Munificum libet esse gratis:

H

Ma-

Magnætis aurum si subeat vices
 Trahentur enses, fortior est manus
 Onusta donis, nemo Thraces
 Non feriet, modo NERVUS adfit.
 Quin & reufo jam senio putres
 Serenioris cote pecuniæ
 Limantur enses, sic viroꝝum
 Et meritorum opulentus empor
 Antiqua Princeps secula prorogat;
 Sic pæne ab ipsis Manibus Hæctoras,
 Codrosque, Mutiosque & altis
 Scipiadas revocans ab umbris,
 Depræliantum nobile Jasonum
 Instaurat ævum, non pudet Herculem,
 Novosque sub signis Achilles
 Munifici meruisse Martis.

PÆAN LECHICUS

An. Dn. 1645.

Invictissimo Poloniæ & Sueciæ

REGI

VLADISLAO QUARTO.

ODE LXI.

JAM mihi multis revoluta chartis
 Crescit in plenam Lechias staturam;
 Jam Marianis redimita vernant
 Tempora fertis.
 Ite vulgares procul, ite plausus,
 Ite plebeix monumenta famæ.
 Ite, nil restat populare tenis
 Dicere nervis.
 Te, Sub-Arctoi Moderator Orbis,
 Te per Ascrazæ traho fila buxi,
 Te tenidenti tremulum loquetur
 Barbiton auro

Ipsè

Ipse devotis tibi servit armis ;
 Rauca dum raras tuba scindit auras ,
 Præses armorum ; tibi fæderatus
 Militat æther.

Hinc tibi magnas dicat unda puppes ;
 Hinc laceffitis tremit æthra contis ;
 Inde torrentes pudor undat alto
 Sanguine campos.

Hinc tibi strati poplitis minores
 Supplicant Moschi ; trepidique Thraces
 Indè ; decrefcunt Dacicæ caducis
 Mænibus urbes.

Tu diu castæ Cereri negatos
 Vindicas campos. foliisque Bacchum
 Induis , cæfas viridi coronans
 Palmite silvas.

Te sibi sero moriente Phæbo ,
 Te sub Eois oriente tonsis ,
 Læta rumorum loquitur fideli
 Voce juventus.

Te canunt mistæ pueris puellæ ;
 Te docent parvos geminare natos
 Sedulæ matres , quoties renatus
 Nascitur ortus.

Hic ubi pigris taciturna ripis
 Mortui campos lavat unda Ponti ;
 Hic ubi plenus nimiis Phaneta
 Æstuat horis ;

Te coronatis Cynosura bigis
 Per triumphati vehet arva cæli ;
 Te per ignitum jubar , & pudicas
 Memnonis arces.

Te fatigatus pharetrâ Gelonus
 Audiet fractis levior sagittis.
 Ter tibi pronâ Cydari severas
 Exuet iras.

Ibis in nostris per inane pennis
 Nubium Victor , dominusque cæli.
 Ibis emotas spatiat inter
 Ætheris arces.

Nescit in parvis latitare terris
 Arduo virtus stabilira nisu.

Nescit in parcis habitare clausi
 Sepibus orbis.

Te tuis quondam superata bellis
 Luna vicinos doceat Planetas,
 Dum triumphales tacito stupefcit
 Axe Polonos.

Te sibi crebris Boreale cælum
 Nutibus monstrat; tibi laxiores
 Dedicat stellas polus, ac utramque
 Destinat Arcton.

Sed tamen nondum facilis precari
 Differas cælum, cupidosque soles.
 Regios donec tibi grande canos
 Sepiat aurum.

Patrio donec Casimirus hæres
 Arduas scepro solidabit ulnas.
 Et tibi magnos simili reponat
 Prole nepotes.

Serenissimæ Poloniarum
 REGINÆ CÆCILIAE

Renatæ Austriacæ

PANEGYRIS Lyrica.

ODE LXII.

POST Martiarum roborâ mentium,
 Dictasque magni non sine numine
 Laudes Vlâdislai, & suprema
 Sarmaticæ monumenta famæ;
 Nam quæ disertis meta decentior
 Sit Phæbe nervis, tendite patrios
 Arcus Camænæ, & cultiora
 Cecropo date tela versu.

At tu Lechei maxima climatis
 Regina salve, cui modo Regiam,
 Centumque securas columnis
 Vistuleus lavat amnis arces.
 Seû te quietis distinet areis
 Facunda Pallas : seû mare Virginis
 Tranare sit calor papyri,
 Et docili superare pennâ,
 Rhenana quidquid dissociat fuga
 Claudique Scaldis; cum facilis regi
 Arundo permittit sagacem
 Austriacis equitare campis,
 Fratrisque mitras visere Cæsaris
 Loquace chartâ : se tibi Regio
 Arguta differente fletu
 Sarmaticus nova Regna Julus,
 Novosque spondet mitè loquacium
 Olim nepotes, murmure risuum;
 Aulamque vagitu diserto,
 Et Dominum recreat Parentem.
 Utcunque vivas pingis acu notas
 Vincis Minervam : seû adamantinos
 Accendis argento Planetas;
 Sêu Phrygiis animata textis
 Non indecõri sidera pollicis
 Metaris astu : seû melior DEI,
 Tuique, Divorum supinis
 Pauperiem prohibes ab aris.
 Te pone pietis alta curulibus
 Themis, sereno Te propè Faustitas
 Exultat obryzo, & repandus
 Innocuo tibi Candor adstat
 Virtusque Recto. Tu geminæ Pharos
 Felicitatis; tu Lechicæ potens
 Regina LIBERTATIS olim,
 Et Patriæ meliore buxo
 Dicere MATER, te sibi limpidi
 Loquuntur amnes, te resonis Chronus
 Enarrat undis, vitreoque
 Decidius sonat ore Varta.

Tibi supinis collibus annuunt
 Turrata Craci Pergama ; te gena
 Nixus Bootes, te Polonus,
 Littavicus sociatus armis,
 Stratusque densis Vistula puppibus,
 Postquam maritæ nubere Bathidi
 Jussit rebellantes procellas,
 Oceanos docet inter æstus,
 Tibi sonorus de glacialibus
 Iter procellis fingit amabile
 Nomen, coronatosque fasces
 Artifici simulabit undâ.
 Sed jam, Camænæ, Vistuleo metrum
 Mandemus amni, quod procul Adriæ
 Transfundat; & torvam RENATAM
 Erudiat geminare Pontum.

Serenissimo

SIGISMUNDO CASIMIRO
POLONIÆ ET SUECIÆ
PRINCIPI,

recens tunc nato

OMEN GENETHLIACUM.

ODE LXIII.

Quis residentes volat inter auras
 Rumor auratis sinuatus alis?
 Quod jubar nostros iterum serenat
 Numine cælos?
 Quod recens Sidus Lechiæ faventes
 Mittitis Divi? novus en Polono
 Phosphorus cælo melioris urget
 Omina famæ!

Æmulus magnis Proavum trophæis
 Nascitur natus, prope jam paterno
 Noscitur vultu, prope jam paternas
 Suscitat iras.

Ille nativos animabit ausus,
 Ille vernantes cumulabit olim
 Patriæ lauros; memoresque laudum
 Eriget horas.

Ille jam cano virides Parenti
 E Musurmanis referet triumphos
 Sedulus campis, Lechicoque Thracas
 Induet ære.

Fallor? an magnis Avus è sepulchris
 Prodiens natum manibus nepotem
 Sustulit, parvos gelidis premens am-
 plexibus artus?

En sibi frontem similesque vultus
 Lætior spectat! probat en lacertos;
 Et suis quondam, superos precatur,
 Floreat annis!

Cresce, jam dicit, Casimire, cresce.
 Cresce centenis cumulate lustris,
 Dum tibi noster meliora condit
 Sæcula pulvis.

I, tibi pressos imitere passus,
 Quà tibi magnæ patet aula Famæ:
 Quà tibi nostros referet Polonus
 Orbis honores.

Emblema Præsentia DE I.

Sphæra seu Circulus, pro puncto habens
 Oculum

ODE LXIV.

CUR tot pervigilam lumina siderum
 Pro clausis Superùm postibus excubant?
 Et longo ordine castra
 Metantur, duce Cynthiâ?

E 4

Ac

Ac Phæbi quoties fulva recesserit
 Fax, Tartessaco naufraga Nereo,
 Car centum vigilare
 Ignes Numina jusserint.
 An fors centoculi fabula verior
 Argi nunc etiam vivit, & ignei
 Nostras despicit oras
 E custodia agematis?
 Sic est? sic, tenebris dom malè credimus,
 Securoque nigræ noctis in otio
 Frustra fallere mundi
 Conamur vigilantiam;
 Cælos non fugimus: nulla diem polo
 Insomnesque oculos eripuit quies.
 Nostram sedula scenæ
 Spectant astra Tragædiam.
 Infundas sceleri vesta Caristici
 Ferramenta soli; vel laquearia,
 Quis concordia calcis
 Cælum surripit & diem,
 Claudant te Niobe viscere saxeo,
 In venisque tegant Marmaticæ suis
 Cautes, non fugis usque
 Censores oculos Dei.
 Non secreta Paros, non Mareoticæ
 Servabunt filices. splendidius vitro,
 Sinceræque nitore
 Cristalli, patet abdita
 Telluris facies. cernitur ilicet,
 Qui se Carpatiis rupibus obruit;
 Aut in Marmoris alvo
 Patratum sepelit scelus.
 Ergo qua geminis collibus eminent
 Vernans Aoniæ Regia Phocidos,
 Scandam, & pectinis ictu,
 Hoc laurum viridem super
 Incidam, memores quod sibi posteri
 Pandi Emblema legant sole supercili;
 Blando carmine seris
 Enarrentque nepotibus.

In parvo teretis pectore circuli
 (Sphæram docta vocant Palladis atria)
 Pro puncto vigilantem
 Pupillam vigilis DEI.
 Tunc scisso tenero pectine cortici
 Has insculpo notas: Quisquis ades, cave.
HINC SPECTATOR in orbis
 Scena cuncta videt **DEUS**.

A D

REGINALDUM ANTIMUM.

Cum in Angliam vela daret.

O D E L X V.

NIL te, nil moror, Antime.
 I per cæruleæ jugera Balthidis;
 I, quæ vitrea Nerei
 Magnas ira rates frangit; ovantibus
 Malum stringe rudentibus,
 Opratæ repetens littora patriæ.
 Illud deprecor unicum,
 Illud sollicito suggere carmine,
 Ne noster madidis amor;
 Quo-te-cunque ferant æquora turbine,
 Extinguatur in amnibus.
 Undas spernit Amor: nec minor in tuis
 Fervere Neree fluctibus;
 Et flammæ medio fuscitat in freto.
 Quin & naufragium pati
 Unus nescit amor. Cum redeuntibus
 In se clauditur amnibus
 Ignes sub gelido concipit æquore,
 Nil fatis trepidus suis,
 En jam prædomitæ murmura Balthidis!
 En sopita jacet Thetis!
 En pigris tiubant æquora fluctibus,

Pacatque silent Noti!
 En recline suos ad scopulos mare,
 Lentis somnia sibilis,
 Et pacem modico spirat anhelitu!
 En jam vela modestior
 Imprægnat teneris aura Favoniis!
 Sensim suppara fluctuant;
 Et malus placido motus ab Africo
 Festis infremuit Notis,
 Et blande graciles scidit Ethesias.
 Jam sensim raperis mihi
 Paulatimque peris Antime: nec nisi
 Te fas luminibus sequi,
 Quin ipsis etiam luminibus peris.
 Ergo dum fugientia
 Excludunt oculos lintea, vividis
 Te vois comitabimur.
 Nam quo non oculis, itur amoribus.

A D

Serenissimum

SIGISMUNDUM
 CASIMIRUM
 POLONIÆ ET SUECIÆ
 PRINCIPEM.

ODE LXVI.

ET tu Polonis Regibus inclytum
 Accede fidus, cui prece consona
 Adspirat Europæ, & Lecheum
 Fatidico vovet ore sceptrum.

Quid

Quid jam Paternum? Quid *Jagelonium*,
 Inter tenellæ vincula fasciæ
 Moliris, o puer! Poloni
 Splendidior Cynosura Regni?
 Quid bellicosis dignus Avis nepos,
 Balbutienti non pueriliter
 Portendis in fletu? quid iste
 Ingenuo stimulatus æstro
 Præfagit ardor? num Proavis pares,
 Nec annuenti dissimiles Avo,
 Magnoque laudandos Parenti
 A teneris velit usque cunis
 Actus redordiri! An lacrymabili
 Fletu morosum damnat Oniona?
 Pigrisque naturæ labores
 Sæpe vocans modicas rotarum
 Incusat horas? scilicet inclyta
 Nequit sub ipsis gloria fasciis
 Latere; formosamque pulchris
 Invidiam coquit in medullis
 Avita virtus. nescit idoneus
 Tepere parvis ardor in artibus.
 Primoque vagitu Polonis
 Esse licet generosiores.
 O quantus armis! quantus ovantibus
 Crescis Lyceis, Austriacæ recens
 Propago famæ! quantus olim,
 Cum teneros tibi major ætas
 Durabit annos! quantus in obvios,
 Martis cornuſco vectus in effedo,
 Ibis Musurmanos, tuoque
 Bella redux referes Parenti!
 Et hæc, sed olim, dum solidas tibi,
 Post acta parvæ tempora fasciæ,
 Armabit in vires fidelem
 Mars animum, patrioque pectus
 Accendet igni; nunc teneris Avum
 Patrêmque sensim, magne nepos, sonis
 Gestuque coneris minori
 Et lacrymis imitari in ipsis.

DEI MATRI VIRGINI.

Ad oden Ecclesiasticam Parodia.

O D E L X V I I .

F Allimur Vates , quoties superbo
Carminum fastu celebremus illa ,
Quæ pedum plebes minor , & supinum
Vulgus adorat.

Vera laus plebem fugit , & remotas
Incolit nubes. populare quisquis
Marmor auscultat calamos inani
Atterit arte.

Te , tuus vates , cano , GLORIOSA
VIRGINUM VIRGO , tibi subjugata
Aureum sternunt caput , & coruscas
Sidera crines.

Tu , licet parvum tibi pendet uber ;
Hunc propinato satiasse lacte
Diceris , qui te dominâ puellam
Voce creavit

Quod suis quondam male pasta pomis
Eva , patritæ coriphæa noxæ ,
Abstulit ; mundo *bona mater* almo
Germine reddis.

Ut suo tandem lacrymosa fletu
Possit oclusos subiisse cælos
Turba ; tu pandes vitreo fenestram ,
Virgo , sereno.

Jure te summi patulam vocamus
Januam Regis ; tibi panda vivæ
Lucis hinc , illinc radiat trecentis
Porta lucernis.

Ergo jam vobis ope virginali
Redditam , gentes geminate vitam.
Quas Mariani canimus redemptas
Merce cruoris.

A R E O .

A R E O P A G U S .

Lento procedendum esse in judiciis
ferendis, n̄ falli velimus.

O D E L X V I I I .

T Ardo moveri dicitur ambitu,
Quodcumque falli nolit, & abditas
Errare per sortes, fideli

Judicium comitante vero.

Hoc & rotari difficilis sacro

Hinc inde claudit lamina pessulo;

Mensesque pendentésque Lunæ,

Et propriis bene ponderata

Momenta lustris. Hoc paribus penes

Appensa nodis se gemino librat

Statera pondo, accommodante

Ponderibus sua vincla mole.

Hoc replicato circuit ordine

Matura lento Canities gradu;

Moræque, perspicaxque visus,

Et veteris monumenta Numæ.

Hoc & trecentis, non sine Numine,

Accincta curis pectora, & impiger

In astra candor, & quieti

Ver animi, capitúsque sudum.

At retrò fertur sub juvenilibus

Imberbis acri se Levitas situ

Tulisse pennis; & profanus

Consilii popularis ardor,

Præcoxque dictum. retro minacia

Prava appetentis tela Cupidinis:

Timorque desidesque Curæ, &

Præcipitis genius Juventæ.

Sic est: sepultus sub volucri latet

Error cerebro, sæpeque præpeti

Dum fidei auræ, ventilatas

Consilium male perdit alas.

Quicumque summis arcibus imperans
 Incerta legum jurgia dividis,

Causasque, temperasque rixas,
 Et stabilis pia jura Recti,
 Tardo moveri judicium ambitu
 Edisce Præses. Sæpe procacibus
 Perire festinata votis

Vota solent; mediumque certi
 Habere fertur, qui genitum diu
 Cita peregit consilium manu.

Sed multus olim judicandi
 Præcipitem comitatnr error.
 Fit sæpe virtus, quod fuerat scelus;
 Ipsoque passim in fine beator

Virtusque, virtutisque fulgor,
 Degeneri latuit sub umbrâ.

Sic ille puro lucidior viro,
 (Postquam coacti nube superciliâ
 Illime cælorum serenum,

Ac hilares tremefecit ignes,
 Spissata multos nubila Jupiter
 Liguans in imbres) sol tetrico caput
 Immerfit in peplo, & diurnum

In nebula sepelivit aurum.
 Quis tunc aviti sidera luminis
 Condemnet illo cæcior impete?
 Ipsumque cæcutire solem,

Et vigiles periisse stellas,
 Totumque tristes in tenebras polam
 Iisse dicat? splendidior brevi

Redibit, illustresque Titan
 Mundi oculos melius repexo
 Accender igni. sic brevior mora
 Plerumque falsâ conditum imagine
 Correxerit errorem; ac in una
 Judicium reparavit horâ,

Solemque terris reddidit; & simul
 Obscura claro nubila pollice
 Cælumque derogens molestæ
 Siparium replicavit umbræ.

Ergo

Ergo volantum turba Cupidinum
 Maturioris iudicii sacris
 Abscedat à rostris; volucres
 Inde procul fugiant calores.

SE MULTUM POESI,
 MARIANA PRÆSERTIM
 DELECTARI.

ODE LXIX.

O quà Regia carminum
 Vernat Pieriis aula taperibus,
 Et celsum gemino caput
 Ostendat superis in diademate!
 O quà Pegaseis salit
 Sacri collis amor excitus unguis,
 Puro Peneus agmine!
 Huc me Castalios, huc, super alveos
 Reclinem volucres Noti;
 Huc picto revehat Cynthius effedo.
 Hinc me de bifido licet
 Suggestu miserum tristia Principum
 Despectare pericula,
 Et Regum cineres. Hinc titubantium
 Formido patet urbium.
 Hinc orbis dubius stare labantibus
 Hinc illinc minor arcibus.
 Hinc confusa solo sedulus æquora,
 Et mistas numero domos;
 Vivorumque gemo funera Cæsarum.
 Hic, unus mihi celsior
 Non obscura polus lumina suggerit,
 Auratas revehens dies;
 Inclusumque sibi cum vigilantibus
 Commendat Superis DEUM.
 Huc mi, (nam quid obest?) ferte recondita
 The-

Theauris melioribus
 Vel dilecta mei barbata *Sarbiul*,
 Et pompam lyricæ chelis ;
 Vel tersum Calabri carmen *Horatii*,
 Si turpi careat joco :
 Aut cantata gravis prælia *Virgiliû*.
 Hic & fessa minor pedum
 Infundam niveis brachia liliis.
 Hic cassos hilaris dies
 Solabor querulæ murmure tibiz.
 Quod si, Dia parens, tibi
Cordi Musa mea est : nec tenuem rudis
 Baxi spernis anhelitum ;
O quanto feriam sidera vertice !
 Non jam ne&areis ego
 Dulcorata favis carmina condiam,
 Nec testudinis ebrizæ
 Largi mellis ebur Dardanium velim
 Ut mi suppleat alvear.
Non me visceribus plus faciat suis
 Mecænas Latii decus.
Non monstrer digito prætereuntium
 Argutz chelis artifex,
 Si me Virgo tuis vatibus inseris,
 O quam dixero verius,
Quod Spiro, & (si placeo) tuum est.

A D

THOMAM TALIARCHUM

Cum aliò evocatus migraret.

O D E L X X.

CUM meæ plenus, nimiusque terræ
 Patrios linquo, Taliarche, cælos,
 Car inexpletis tua me retentant
 Vota querelis ?

Patriam mecum fero ; mundus ipse
 Patriam vastis mihi præbet oris.
 Exulem me non faciet remotæ

Ora Canopi.

Ipse se fallit sibi quisquis unum
 Destinât Regnum, patriosque soles.
 Orbis est hæres homo totiusque

Incola mundi.

Ipsa civilem mihi Bactra solem
 Inter Arctos referunt procellas.
 Ipse nativi Tanais propinat

Flumina Rabæ.

Seu per accensos Orientis æstus,
 Seu per undosos Aquilonis imbres ;
 Seu ubi canus gelidas Bootes

Increpat urfas,

Sive juratos hyemi triones,
 Seu feros visam Lybiæ calores ;
 Patriæ nubes comitesque mecum

Ibitis auræ.

Me nihil præter propriique gestem
 Pectoris censum ; nec avara postco
 Divitis Cræsi juga : nec superbi

Stagna Neronis.

Non mihi fuscis comes ibit alis
 Tædium ; totus feror, & relictas
 Nil moror gazas, nec amœna nostræ

Prædia terræ,

Me nihil præter cupiens ; quid ultra
 Tædio mistis voveam querelis ?
 Nesciunt plenis supereminere

Tædia votis.

Prodiga militaris pompæ jactantia.

O D E L X X I.

U Num, Quirites, cætera distuli,
 Monebo vates, dicite, quid retro
 Centum coronatos trophæis
 Magnanimis peperit parentum,
 Dextris triumphos? an fraxæ jubar,
 Serenioris fulgure laminæ
 Diem lacellens? an sonoræ
 Mancipium gladius catenæ?
 An pictus umbo, vel clypei timor?
 An tecta Marsis terga leonibus?
 Jussæque in imbellis lacerti
 Excubiis vigilare lynces?
 An pelta flavis æmula solibus,
 An delicati syngrapha verticis?
 An crista, Phænicisque caudæ
 Raptus honor, Lybicusque conus
 Crispatus alis? an celeres pedum,
 Doctique tergum vertere barbaro
 Equi, volaciumque plantæ
 Cornipedum, malè cum jocantes
 Metimur agros? Non Arabas pudet
 Equos patriæ merce pecuniæ
 Emisse; nec fugisse Thracam
 Thracis equo, Scythiæque turmas
 Ac exprobrantem Massagetem pudor
 Audire, noto cum sibi cornipes
 Arrisit hinnitu, & Gelonos
 Possit equos, dominique tortum
 Rumpit lupatum, cum trepidum solo
 Herum severis non sine pulsibus
 Allisit; excussumque Thressis,
 Opprobrium grave, liquit agris.
 Qui cum Gelonis bella gerit pedes,
 Eques triumphat; celsior hosticis
 Gestitque sub pennis videri,
 Et spoliis equitare raptis.

Quod

Quod si fugaces terga dabunt Dahæ;
 Ferro, Quirites, alite transfugas
 Sequamur. aut frustra pharetris
 Pennigeras gerimus sagittas,
 Et juncta nervis cornua? si timor
 Plumavit alis brachia; non amor
 Pulchrique plumabit cupido?
 Nonque pedes pedibus triumphii?
 Opprobrioso brachia stigmatè
 Sat est notasse; & vindicibus Getas
 Monere telis, ne Gradivo
 Invideant, rapiantque frontem.
 Quin si sequaces effugiant globos,
 Et persequentis vulnera spiculi;
 Non tela transfugæ pudoris
 Effugient: satis est volaci
 Torvum tuentis tergora Concani
 Signasse plumbo: sat fugientium
 Theatra spectasse, & fugaces
 Myrmidonum numerasse scenas.
 Vel si Geloni tantus amor coquit
 Equi, Quirites; non pretio; manu,
 Ferroque, plumboque, & repenti
 Merce globi, framæque censu,
 Equos emamus. Jam Scythicæ tument
 Turgentque ripæ. mille fremunt equi,
 Mandantque cernui micantes
 Assyrioque Phrygioque furo
 Ballasque frænosque. Ite, diem tubæ
 Dixere, grandes Martia nundinas
 Pangæa vulgârunt: cruenti
 Cornipedes meliore censu
 Vendentur ensis; qui caput æmulo
 Turcæ Polono demet acinace,
 Martique sacrabit, Geloni
 Cornipedis patietur emptor.

PRO SERENISSIMO
 POLONIÆ ET SUECIÆ
 PRINCIPE
 SIGISMUNDO CASIMIRO.
 AD MATREM.

ODE LXXII.

GRadive, nostris patrium terris jubar,
 Præses Poloni Nominis:
 Sêu te cruentis, nil sui sexus memor
 Bellona pascit cædibus;
 Sêu te feroces ensium nudus pavor
 Inter Corallos recreat;
 Decede campo, deserat cassis genas,
 Conusque fulmen exuat;
 Frænata multis rideat lauris coma;
 Sagoque succedat toga.
 Dum vagientem Principem Polonia
 Pacata nutrit Regia,
 Cur pervicaces tinniant Martis tubæ?
 Cur æra nubes puniant?
 Absiste murmur grandius; solus novi
 Poloniarum Principis
 Vagitus auras mulceat; solus suo
 Soletur astra murmure.
 En, ut severas inter hastarum minas,
 Interque pilorum nemus
 Repsisse vellet! ut hilarem victricia
 Per arma prospectum jacit!
 Ut pæne galeâ parvulum claudi caput,
 Equove sublimis vehi,
 Ut pæne vellet ferreo tegi sago
 Avara Martis indoles!

Ut,

Ut, si feroci personare classico
 Æs militare cæperit;
 Siticulosus auribus belli graves
 Bibisse gratatur sonos;
 Parvisque manibus horridæ applaudit tubæ,
 Nutuque frontis annuit!
 Ceu ipse Martis admoneretur & eâ
 Ad pugnam vocaretur tubâ.
 O! si viriles stare jam possent pedes,
 Aprumque cassidi caput;
 Quantum fatiscenti Austriæ, & Bohemæ, tibi;
 Avunculoque Cæsari!
 Quantum labanti penè jam Silesiæ
 Columnen decusque surgeret.
 At, differ arma paululum, & minas puer
 Iramque fletu dilue.
 Absiste ferro. Te brevi & Avi & Avunculi
 Agnoscat ultorem Gothus,
 Agnoscat omnis Suecia, & ferox Geres
 Sævæque tela Tauricæ.
 Nunc defacratam fæderum præstat fidem,
 Ferri silentio coli.
 Quid pertinaci dissilais fletu, puer?
 Martemque lacrymis cies!
 Absiste paullùm; dum tibi majus caput,
 Majore lauru frondeat.
 Adolescat iste Regiæ frontis calor.
 Matura vindicta acrius
 Sentitur olim: tutius quondam solet
 Adultus armari furor.
 Accrescat hisce viribus suus vigor,
 Accrescat animus corpori;
 Capaxque Martis indoles capâcibus
 Incorporetur artibus.
 At tu magistrâ protinus pubem novam
 Gradivi flecte dexterâ.
 Parvam Lecheis impleas armis manum;
 Magnoque cognatum Patri
 Avoque pectus, jam, licet panni vetant;
 Doctâ propines dexterâ.

Maturus olim nobilem exprimat manu
 Avum, Patriſque laureas.
 Hic Martiales incoquat fibras furor,
 Hic entheata pectora,
 Te, te magiſtro, te imbuat ſub præſide;
 Gradive bellorum Pater.
 Nunc fasciatis, ſupplici minor pede,
 Ter osculatus dexteras,
 Jam jam futuro tela, jam lauros para,
 Para trophæa militi.

A D A P E M.

ODE LXXIII.

A Rtifex mellis, cui delicata
 Inde nativo cutis ardet auro;
 Inde præluſtres tenuis revolvit
 Bractea pennas.
 Cum tibi molles Zephyritis herbas
 Inter illimem referavit hortum;
 Carpe jam tandem pretioſa picti
 Damna vireti.
 Hic ubi laſſas mea Muſa pennas
 Inter æſtivos nemorum lepores
 Dulciter torquet; cruciatque crebris
 Metra lituris.
 Hic mihi ſtriſto leviter ſuſurro
 Jam fatigatas recrea Camænas,
 Auſa cantanti citharæ tuum con-
 jungere murmur.
 Sed quod illuſtres tibi ſubter alas
 Incipit parvum trepidare telum?
 Quod vibras, eheu! modicâ timendum
 Vulnus ab hafta?
 Jo ſurgamus, nimis expeditis
 Fulminant parvæ volucres ſagittis.
 Heu dolor! quantas Apis ipſa, quantas
 Concipit iras!

A D

ARTEMIIUM MOENIUM.

Ne suo æmulo minor animo dejiciatur.

O D E LXXIIII.

Errore, Mæni, discitur, Acrius
 Post victa miles prælia dimicat:
 Pulchroque flammatus calore
 Egregios iterat triumphos.
 Fors & minori percitus impete,
 Entellus olim straverat arduum
 Dareta; ni fallente gressu
 Non humilem Phrygiis cachinnum
 Movisset armis, ast ubi sordido
 Fædata sîmo membra levaverat,
 Viresque collegit, superbum,
 Indomitis juvenem lacertis
 Et ipsa stravit munera. Sic humo
 Allisus olim fortius Herculem
 Lussisse Gerion, & ipso
 Dicitur exagitasse lapsu.
 Proh! quanta nigris funera Manibus
 Incerti adactus vulnere spiculi
 Demisit Æneas! quot olim
 Cornigeros Leo stravit uros;
 Postquam recepti vulneris immemor
 Totis Leonem viribus advocat;
 Fusoque non ferendus hosti
 Magnanimum satiat furorem!
 Assurge magnis ausibus Artemi,
 Quanquam superbo victus ab æmulo,
 Herbamque laurumque, & decoros
 Obtuleris Dario corymbos.
 Sperare victus plura potest: minus
 Sperare victor. te gravis interim
 Soletur Entellus: vetusti
 Historiam renova Daretæ.

INTER MAGNAM
ET
PARVAM SORTEM
DIFFERENTIA.

Ad Ambrosium Montanum.

ODE LXXV.

I Mus: tu volucris vectus ab Africo
Æthram præpetibus scinde jugalibus.
Me terræ proprior semita tutius
Præno tramite duxerit.
Tu, Montane, cave, ne nova fabula
Mutes Icariis nomina fluctibus,
Quamvis perpetui flabra Favonii
Miti murmure perstreperant.
Me, quò fata velint trudere, non habent,
Affixum tumulo, quod mihi denegat,
Det fortuna tibi: dummodo quod tibi
Nunquam surripiat mihi.
Vis quo differimus? tu metuis: mihi
Circumscripta truces spes jugulat metus.
Debes quidquid habes, cuncta negantibus
Fatis nil ego debeo.

A D

M
D. T H O M A M
AQUINATEM.

Thefes Theologicas defenfurus.

O D E L X X V I.

Dive, cui fulvi radii obryzi,
Penſili Titan ſimulatus auro
Pectus accendit, ſolidoque fuſum
Lumine torquem.

Cum tuæ quondam placita alta Stoæ,
Nec leves noſci monitus calenti
Aſſero. luſtâ; tua bella mihi

Luce ferena.

Non opus toto mihi, Dive, ſole,
Qui tibi compto reverenter igne
Pectus offulſit; radius clienti

Sufficit unus.

Hoc graves mentis tenebras, & altam
Ingeniû noctem poteris beatâ

Luce ſolari, viduasque ſacri

Luminis umbras.

D

F

Dithy-

Dithyrambus

*Ob titulum*DEI MATRIS
VIRGINIS:

MARIÆ Matri nostræ collatum, exultans.

Ipsa die salutatæ ab Angelo Virginis.

ODE LXXVII.

ITE vota, fæderatas
 Quis Amor plumavit alas;
 Ite, prona sibilantis
 Africique, Japygisque,
 Obsequente colla loro
Inter alta nantis auræ mancipate jurgia:
 Ite; quod rebelle pietas
 Pondus alligavit alas?
 Ite; jam latus sequaces,
 Jam maritant vela, venti,
 Jam suave somniantis
Trudit alas, trudit auras Æoli suspirium.
 Illa nati Mater orbis,
 Illa nostræ fidus oræ,
 Illa nostri Luna cæli,
 Virgo casta, prole castâ
 Mancipatum ditat orbem,
Et Tonantis esse MATER, VIRGO cum sit, dicitur.
 Io nubilum severas
 Stringe cælum, stringe brumas!
 Cur noverca de profanis
 Tela funduntur pharetris?
 Cur procellis horret hirta,
Et pruinis spargit arva, nubium protervia?

Cur

Cur apricos radic hortos,
 Cur Aprile mordet aurum
 Congelatis alga canis!
 Frondium tonsor November
 Num reciprocante brumam,
S Et nivalis cana cæli rostra, trudit effedo.
 Ite, vota fæderatas
 Quæis Amor plumavit alas;
 Ite Flora quæ perennis
 Veris inter officinas
 Comit hortos, pectit herbas
ns. Musicusque pictæ lucus astra terræ fasciat:
 Quæ per alios oscitatur
 Feriatus Eurus agros;
 Quævé passo criniuntur
 Sempiterni flore campi;
 Quæ capillat ebriosas
Liberali nectar amne Floræ nantis insulas.
 Ite flores delicato
 Quos inaurat Chloris auro:
 Quos Clitumnus vagienti
 Florat amne; cum marito
 Temulenta terra rore
Pulchra laxat & relaxat Veris hirti stemmata.
 Ite lauri, nostra pictis
 Irrigate tecta nimbis.
 Explicatis auspiciatus
 Ambulet Majus capillis.
 Et procella nil nocentis
Liliet magnâ scribat Magnæ Matris omina.
 Ite flores, quæ serenis
 Compta rideret aura cirrhis;
 Ite calthæ, Virginisque
 Stemma latè naufragantis
 Quæ cachinnat imber auræ.
Prænotate mollè fufis liliorum literis.
 Scripta nostris æthra prælis
 Te serenas edocebit
 Virgo stellas, te *Parentem.*
 O Maria! curiosis

Illa commendabit astris;
 Differetque interroganti digna cælo nomina.
 Dicet auro, quæ coruscas
 Phæbus explorat Planetas.
 Qua tiaris casta Phæbe
 Ardet albis, & minores
 Fræna fleclit inter ignes,
 Edocebit Arcton magna *magne matris* symbola.
 Ite flôres; perge Virgo,
 Hospitas quæ laxat æther
 Sponte scenas; eruditi
 Quævè se Maji procellis
 Ominatus pingit imber;
 Et diferto vere pingit stemma *MATRIS VIRGINIS.*

A D

S T A N I S L A U M
 N O L I U M
 A M I C U M Æ N I G M A.
 O D E L X X V I I I.

NOli, propinquo jam gravior die
 Aurora plorat. Jam properâ fugam
 Invasit Arcturus curuli;
 Jam refagæ periêre stellæ.
 Sic ille Titan nubibus æmulos
 Proscribit ignes? sic face cum pari
 Fulsisse, rivalesque cælo
 Ferre nequit Phaëton Planetas?
 At hæc scienti, ducimus interim
 Obliviosi pocula fluminis;
 Novumque miramur serenum
 Emeritâ resides sub umbrâ.
 Quod si procaci læsus arundine
 Scheinerianum corripiam tubum;
 Ne cernat orbis inquinati
 Pauperiem maculasque Phæbi.

Parum furenti distat acinace
 Obtusa læsæ parma modestiæ.
 Flammanur, in iustumque mites
 Degenerant animi furorem.
 Callosa sacræ frons Patientiæ
 Importuoso dereritur situ.
 Erumpit insepultus ignis,
 Dum gelidum quatitur metallam.
 Nunc lætiori mente coercitam
 Compono bilem. Jam steriles minæ
 Cessere. Pro Tridente Fulmen,
 Proque olea fero sponte Laurum.

A D

JACOBUM CARVALLIUM.

O D E L X X I X .

I Mas? an frustra graviore bruma,
 Omnis iratos ligat unda fluctus?
 Imus? an frustra solidat gelatos
 Vistula pontes?

Hic ubi nuper renuente nosci
 Semitâ vastæ rediêre naves;
 Jam volant currus, & adacta pulsis
 Rheda caballis.

Nosque dum sese vitreus per undas
 Porrigit fornix; vada tutiori
 Calce metimur, madidasque ficcis
 Passibus undas.

Nulla, Carvalli, sibi constat ætas.
 Annus incertis equirat quadrigis.
 Certa convolvi properant fugaces
 Tempora menses.

Martio vernum fugiente cœlum
 Vitreas vinctis pedicas fluentis
 Demet Aprilis, gelidæque solvet
 Vincula ripæ.

F 3

Quam

Quam modò tuto terimus cothurno
 Semitam, torvæ rapiunt procellæ;
 Et ferent Balthim super æstuosis
 Frangere ventis.

O nimis fluxæ simulacra landis,
 Quam modò tanto licitamur æstu!
 Non secus nostræ cita transmeant ve-
 stigia Famæ.

A D

Serenissimum

SIGISMUNDUM

CASIMIRUM

POLONIÆ ET SUECIÆ

PRINCIPEM.

Vota Musarum.

ODE LXXX.

Hic quæ Poloni culmina Carpathi
 Fastigiatis fidera collibus
 Intran, Polonicosque Fasces
 E viridi tumulo propinquis
 Narrant Planetis; dicitur Attici
 Ferro Tyranni territus è suo
 Apollo demigrasse Cyntho,
 Et comites revocasse Musas:
 Et pro diserti flumine Penei
 Præterfluentis littora Vistulæ
 Fessis propinavisse Divis,
 Et Lechicas habitare subter

Iussit

Iussisse stellas; quidquid acutior
 Prolusit ætas; quidquid amabiles
 Mendaciorum sub fideli
 Auspicio cecinistis anni:
 Huc te sonoris, huc dociles vocant;
 O bellicosæ gemma Poloniæ!
 Meritis Camænæ. Hic erudito
 Hospitium tibi Phæbus ipse
 Inscribit auro. Jam tibi, jam rudes
 Appollinaris præscia laureæ
 Thalia dedolat tabellas;
 Jam calamos, cytharasque Clio,
 Aptatque libros. Jam tibi Gratia
 Facunda cultis verba leporibus
 Velint propinare, & sacratos
 Eloquio graviore fontes.
 Te laureati porticus otii,
 Novumque nostri culmen Apollinis
 Suspirat! & quondam futuris
 Luna Vigil Vigilesque noctes
 Serena chartis lumina dedicant.
 Cum doctus olim Nestoream libris
 Demes senectam; cum per altos
 Ingenii ruer ala campos.
 Hic tu, Polonæ Nestor adores,
 Olim futuris jura nepotibus
 Dices; Palatinosque fasces
 Pegaseâ recreabis undâ:
 Ao in Lecheis collibus hospitas,
 Maturus olim Sarmaticis, caput
 Levasse sub gemmis Camænas,
 Magnanimo similis Parenti,
 Miti fovebis lumine. Tu brevi
 Docto fluentem vortice Peneum
 Cynthumque, Parnassique culmen
 Ingenio reperes Mucrone.
 An ne in tenellis jam tibi fluctuat
 Apollo labris? jam ne animosior,
 Ipsoque vagitu disertus,
 Patricias moderaris aures?

Blandæque tandem, currite sæcula,
 Dixere Musæ, currite pervii
 Annique mensesque, & trecentis
 Brachia conduplicate pennis.
 Citumque nobis sistite Principem
 Inter Polonæ limina Phocidos;
 Ut oris & maturus ævi
 Castalios vacuet canales.

FLORA REGALIS.

Ex amænissimis REGUM POLONIÆ
 hortis in Suburbio Cracoviensi sitis, quos
 identidem per ferias æstivas invisebat,
 expicta.

ODE LXXXI.

SI nec patentes tenuis hortorum domos
 Ac plana Floræ compita;
 Huc, huc, curules Pegasi pennas super,
 Apollo ludorum Parens,
 Huc laureatos coge Musarum choros,
 Blandosque metrorum sales.
 Descende Cyntho, præfer hortos rupibus;
 Scabrumque Parnassi caput
 Postpone teneris æsculetorum thoris,
 Præpone flores cautibus.
 Hic ipse passis ambulat Majus comis,
 Majoque cognata otia
 Sub explicato frondium tenorio
 Comptis amænantur jocis.
 Hic mitigati blandius Favonii
 Mulcent apricantes rosas.
 Ipsi te odoris provocant suspiriis
 Flores, gemelli fiderum,
 Hiantibusque casta diducunt labris
 Et pollicentur oscula.

Hic

Hic fæderatas Africus sopit tubas ,
 Lenesque somniant Noti :
 Gratoque Zephyrus halitu flores fovens
 Miti cachinno verberat.
 Hic oscitantes provehunt Etesiaë
 Renata veris gaudia.
 Ridet pudica florens fratres rosa :
 Repanda rident lilia ,
 Lenique ventorum increpatæ murmure
 Sese alloquuntur arbores.
 Hic, te disertum verberante barbitum,
 Jucunda nutabunt sata ;
 Nutabit omnis frondium saltu rosa ,
 Tardique saltabunt rubi.
 Saltabit hortus. & levi ductas choro
 Gyrabit æther arbores.
 Tenebit acres interim buccas Notus ,
 Grandæque mutescunt soni ,
 Et complicato jurgiorum murmure ,
 Raucus filebit Africus.
 Quin nec propinquas alloquetur arbores
 Arguta volucrum cohortis ;
 Sed cuncta mutum sopiet silentium ,
 Blandoque sternet otio.
 Et sola tantum Etesiarum flamina ,
 Ac mollis auræ sibili
 Inter loquaces mussitabunt dactylos ,
 Vocemque conjungent lyræ.
 En discolori flore lucentes patent
 Herbasque pascunt aræ ,
 Suasque duro siderum senatui
 Immunitates explicant ,
 Et tot sigillis, pænè quot rosis , tument ,
 Suasque signant literas !
 En claudit hortus flosculos sambuceis
 Incarceratos sepibus ,
 Textisque castæ Chloridis colonia
 Sese coronat manibus !
 En illa teneri veris adolescentia
 Crispante juvenescit solo !

Pudica ab ipsis floribus Floralia
 Luduntur, & terram beant,
 Ac æmulandas libero stellas polo
 Tuentur, & cælos petunt.
 Hinc illa florum nititur in altum seges,
 Nubesque paulatim subit,
 Ambitque cælos. hic tibi *Virgo parens*,
 Tuoque sacra Nomini
 Hic eloquentes educat tellus notas,
 Tuumque pingit Symbolum.
 Hic sub ruborum densiore milite,
 Crebrisque spinarum Rosa
 Horrescit armis; crederes rursus in suo
 Videre Danaen carcere:
 Et rursus Helenam subter armorum minas
 Suo reservari proco.
 Hic erubescit, hic suos pallet rubos,
 Spinasque cælat frondibus.
 Hic delicatas aureis mitras pilis,
 Flavumque crispas verticem,
 Et pertinacis vellicans hamo rubi
 Ad se viatores trahit;
 Ac tot decoris replicata coloribus
 Varia meretur nomina.
 Nunc vulneratæ *floridus* terræ cruor;
 Nunc *parva stellarum* soror:
 Nunc castiori consecrata lumine,
Pudica pratorum *Venus*:
 Nunc osculati Veris obrysum salit
 Sese votari *basium*.
 At si MARIAM *Mysticam* voces Rosam,
 Totâ rubescit purpurâ:
 Totoque cydaris aureæ motu tremens
 Tantâ superbit æmulâ.
 Pubescit illinc, attamen jam sutili
 Canescit argento solum,
 Et florulento lilieta frigore
 Latas inundant areas;
 Vernoque lacte languidum quassant caput,
 Æstatis innocentiam,

En ut minutim fluctuant, & è suis
 Suspensa pendent caulibus!
 Ut candidatis turbinata paginis
 Album merentur calculum,
 Et sustinentes grandius premunt bases,
 Flavoque rident stamine!
 Illinc jocosò pensiles suspensio
 Irridet aura fosclos;
 Vernansque socias inter Hyacinthus rosas
 Crispante stipatur comâ.
 En Caltha, florum Proteus, totos suo
 Intexit agros vellere.
 Imparque proprio ponderi ora languido
 Acclinat ad terram osculo.
 En explicatis Tulipæ captant labris
 Amæna Phæbi lumina!
 Et, si vel atrâ pellitur noctis rotâ,
 Vel insepultus Nubibus
 Titan serenas invider mundo comas,
 Turbante Cauro sidera,
 Et illæ apertos protinus claudunt sinus,
 Tristemque vultum contrahunt.
 En ordinatis carminatim lineis,
 Se spica Nardi porrigit!
 Florentibusque Rosmaris tua radiis
 Sese coronat infula.
 Illinc verecundâ Irides florent genâ,
 Et tam modestè subrubent;
 Ut ipse florem pænè credatur Pudor
 Propriâ animasse purpurâ.
 Nec falsa terris nascitur Thaumantias
 Minusque diverso caput
 Distinguit igne: hinc æmulas astris rosas
 Effingit; illinc lilia.
 Hinc tristiores fuscatur inter purpuram;
 Hinc lætiores muricem,
 Inexplicatim pensiles tornat Scyphos,
 Et picta Floræ pocula.
 Illinc minore flore Narcissus niter,
 Canoque pallefcit gelu.

Quem si loquaris, suscitata flebili
 Suspirat Echo murmure.
 Adhucque mediâ voce Narcissum vocat,
 Suasque deplorat specus.
 At nec sub uno flore Narcissus latet,
 Nec crine eodem fluctuat.
 Illic fideli purpuram mendacio
 Mentitur, & fingit rosas.
 Illinc pudico subrubentes murice
 Vivas odoris pixides
 Suspendit; inde luteas refert notas,
 Floræque tintinnabula.
 Hinc ditiori pingit auro pendulam
 Floris tenelli bracteam.
 Ac distributis in modum stellæ comis,
 Flavum rotundat verticem.
 Illinc cruentum mentiente sericum
 Nutat labatque coccino:
 Aut nigricante buxum ferrugine
 Sensim colorem diluit.
 En rursus idem in aureis flavet genis,
 Auroque ridet duplici.
 Argenteoque lacte conspersum caput
 Virente concludit mitrâ:
 Et quâ supremi verticis surgit coma,
 Raro rubescit sanguine!
 Unum quis unquam crederet florem unico
 Vernare dictum nomine.
 Sed quâ explicatæ porriguntur arbores,
 Parvosque despectant rubos.
 Quæ lautiore Pyramis vernat comâ,
 Aut vere majori viret?
 Hinc viva Laurus Daphnidem celat suam,
 Phæbumque non vitat procum:
 Illinc superbum florêâ turri caput
 Procera pomus erigit,
 Et sub globosa frondium testudine
 Æstiva nutrit frigora:
 Pyrusque celsis grandè tecta frondibus
 Vastos relaxat fornices.

Trophæa terræ crederes victricibus
 Intrare nubes infulis.
 Et ne supino diceret quisquam DEUM
 Isthæc patrasse brachio.
 Quotcunque cerno folia, quotvè flosculos
 Crebris notatos lineis,
 Tot credo ductas sedulæ limas manu
 Laboriosæque indices
 Dextræ lituras: nam quis exquisitiùs
 Vel scripta limavit sua
 Vel scripsit unquam, aut paginas severius
 Censore correxit stylo?
 Quis te parentem nesciat florum DEUS?
 Quis te marito nesciat,
 Herbas ferendis esse vestitas togis,
 Rudesque depingi areas?
 Tu molle pandos circinasti flosculos;
 Tu cana tornas lilia,
 Castisque præfidiarios sentes rosis
 Certo catenas fœdere.
 Tu delicatis contegis tapetibus
 Verni pavementum soli.
 Tu temperatis imbribus florum sitim
 Extinguis, & plantas rigas.
 Ad te omnis hortus floreas tendit manus,
 Et densa pandit brachia.
 Tibi dissipatis supplicantes frondibus
 Curvantur excelsæ arbores.
 Et in rotundos distributus urceos
 Omnis rubescit flosculus.
 Sed en & ore, nescio quid, pallido
 Tibi loquuntur lilia;
 Ipsique flores, nescio quid, pandulis
 Mutire conantur labris!
 Absiste nervis Phæbe, quin Patrem suum
 Ipsi alloquantur flosculi,
 Et Chloris ipsa florulentis vocibus
 Parenti aduletur DEO.
 At nos Polonis interim gestis manum,
 Totumque lassemus diem.

Totus Polonis Regibus fudet stylus,
 Totæ sacrentur feriæ.
 O quæ serenam gemmei, Virgo & Prens,
 Cæli pavementum premis,
 Et excubantes fiderum accendis rogos,
 Robur Clienti suggere.

AD GREGORIUM BAXONUM

De extemporali Poësi iudicium.

ODE LXXXII.

Quisquis jocosø percitus entheo
 Extemporali ludere carmine
 Præsumit; horrentesque nosci
 Præcipiti vomit ore versus.
 Ille aut magistræ laudis avarior
 Formosa vulgi nomina deperit:
 Aut sacra, Musarumque leges
 Indocilis temerat Sacerdos.
 Odit profanæ verba loquentiæ
 Laboriosi culmen Apollini.
 Repentè nil pulchrum; frequenti
 Urfa suos polit ore sætus.
 Sublime quidquid vult, solido fover
 Natura partu: sic virides diu
 Crevère lauri; crevit illa
 Æthereæ cedrus æqua nubi.
 At ulva, vel quod vilius aspici,
 Submissiori verrit humum comâ,
 Serpillum, inæqualesque lappæ,
 Exiguus viruère lustris.
 Sic dum madenti rore tepentior
 Exsudat æther, innumeros parit
 Nox una fungos; sic minores
 Spe citius vegetantur herbæ.
 Repentè natum carmen in extimas
 Vanescit auras. Frange volubiles,
 Baxone, nervos, curiosa
 Pegaseo metra stringe fræno.

Nam

Nam cui supremis Musa natat labris,
Spumâque tinctum carmen, & obvio

Extrusum palato cespitanti

Accumulat nova damna linguæ.

Præcogitato dulcius influit

Thalia versu: quod cita parturit

Prurigo, de sublimioris

Ingenii ruit arce carmen.

Abstite plebes, me juvat interim

Lassata crebro pagina vulnere.

Multisq; detritus lituris,

Sollicito calamus cerebro.

Meta Votorum.

ODE LXXXIII.

QUid profunt Parii pegmata marmoris,
Sublimisque domus; quam Phrygiis gravet
Trabs innixa columnis,

Testo subter eburneo?

Quid prodest pedibus vix patiens premi,

Stratum Tænartis marmoribus solum?

Aut vivis pretiosa

Sapphiris laquearia?

Quid prodest Tyrio lana satur mero,

Captivæque suis divitiæ seris;

Et quodcunque stuporem

Vulgo conciliat decus?

Nil me regna juvant; nil iterum canam,

Quanquam gemmifero sordidus alveo

Pactolusque, Tagusque

Et magni solium Jovis.

Nil me divitiæ, quas vomis aureo

Præceps Inde vado; nil juvat aurifer

Toro Lydius auro,

Et ditis pretium Cypri.

Hæc poscant alii; me minor interim

Intonsâ retegat cespes arundine,

Plebejâque lucernâ

Virtutis dominæ manus.

Hanc

Hanc desideris ingemino meis,
 Hanc nunquam tacitâ sollicito prece,
 Illâ vota precesque
 Ac suspiria compleo.

ELOGIUM LYRICUM

Perillustri & A^{dm}. R^{ndo}. D^{no}. D^{no}. Alberto
 Szerebryski Canon. Cracoviensi. Ob Sacel-
 lum S. Francisci Xaverii, Indiarum APO-
 STOLI, Cracoviæ, in Regia SS. PETRI
 & PAULI Basilica egregiè exornatum.

ODE LXXXIV.

Sunt quos petrosæ fragmina Lydiæ,
 Et è Lycurgi montibus eruta
 Silex, peregrinumque marmor,
 Et Paris variata clarant
 Trophæa crustis. Alter inania
 Jam panè tactis culmina nubibus
 Immiscet; addendumque stellis
 Tegmen agit; nimiasque cælo
 Inducit ædes. Hic veteres solo
 Exæquat arces, fanaque diruit;
 Fumoque Majorum sacrata
 Tecta novis onerat colossis.
 Ehèu ruinas condimus! obruunt
 Ipsa eminentem marmora gloriam.
 Casura molimur; gravesque
 Magno emimus pretio timores.
 Quidquid superbis addimus arcibus,
 Terræ & sepulchro demimus. En gravi
 Lassata fabrorum tumultu
 Stare negat, titubatque tellus!
 Et justa cæli fulmina provocat
 Sublime marmor, cur minitantium
 Irasque Fatorumque rixas,
 Magnificis alimus fodinis?

At dum insolentis lege superbiæ
 Patrum vetustos corrigimus lares ;
 Jam pænè defacrata cælo
 Tempa labant : & anhela crebris
 Delubra rimis. Jam propè pauperes
 (Quanquam vetustæ cura tenet domus)
 Ad astra migravére Divi :
 Nam rudibus malè nixa fulcris
 Gemmas profanis ædibus invident.
 Et obsoleto fana silentio
 Divosque , Divorumque Nomen ,
 Et patrios tumulant Honores.
 Sic & propinquæ regna Bohemiæ
 Formidoloso Mars quatit impetu :
 Ausosque dicitur vel ipsis
 Cælitibus habitare Reges
 Neglecta sternunt Numina. Sic tibi ;
 Defunçte tantis Panno periculis ,
 Antiqua divisère scepra
 Odrysæ nova jura Lunæ.
 O cui fideli Relligio manu
 Sublime sacris Nomen Honoribus
 Apravit ; illustresque nosci
 Emeritis Titulos trophæis ,
 Divine Mystes, cum radiantia
 XAVERIANO pegmata nomini
 Educis & SIGSMUNDIANOS ,
 Ausoniâ regis arte muros :
 Tibi perenni marmore durior
 Non pænitendis Fama caloribus
 Assurgit : Arctoumque culmen ,
 Et geminos tibi sacrat axes.
 Et ipse quanquam thuricremo sibi
 Stipata fumo sacra per exteras
 Fulsère gentes , quâ Goana
 Memnonium rubet ora solem ;
 Quanquam trecentis pervigil ignibus
 In Mexicanæ collibus Indiæ
 Stet ara , Brasilæque turres
 Perpetuo famulentur auro :

Tibi

Tibi Patronâ XAVERIUS manu
 Denata rursùm sæcula prorogat;
 Arasque dignatus Craceam
 Ingreditur novus Hospes urbem,
 Qua liberali prodigus entheo
 Tuo beatæ munere dexteræ
 Invitat ardor, & recoctum
 Dædaleâ secat arte marmor:
 Ac eruditâ calce nitentia
 Suspendit alto Symbola fornice;
 Auroque dispunktum lacunar,
 Arte novos imitante flores.
 Tibi Myrones, & pretium novi
 Debent Apelles; quos propius sacris
 Inducis Aris, annuenti
 Cæla jubens placuisse Cælo.
 Humana quidquid dextera condidit,
 Humana sternit. Subruit æmulos
 Natura conatus. In una
 Cum Phrygibus jacuere tumba
 Superba quondam Pergama; nunc cinis,
 Et incolentum rudera murium.
 Quò vasta Carthago? quò avaro
 Ære graves Amathuntis arces?
 Et illa quondam Roma, nimis suæ
 Oblita Romæ! surgit & occidit;
 Surgetque, & occidetque rursus
 Divitibus tumidum ruinis
 Inflatus orbis. Nulla sibi satis
 Constatibit Ætas. Nulla diu sui
 Secura moles. Multa magnas
 Hora tulit; rapit una Turres.
 Tu certus ævi sæcula grandibus
 Frenas lupatis: Tu fugientia
 Momenta, perniceſque Lunas,
 Et refugos super orbe soles;
 Ac larga pennæ lustra tenacibus
 Arctas catenis. Te superum favor,
 Et aucta SEREBRYSIANIS
 Cælituum monumenta RIVIŞ

Peren-

Perennioris non dubium spei
 Sanxere Civem. Tu minitantiū
 Compescis annorum furores,
 Ac vetulæ cariem Senectæ,
 Et excitatos divite parietes
 Abscondis auro. Jamque volubilis
 Secura Fortunæ serenas
 Marmora perpoliére venas:
 Ipsisque sese sternere calcibus
 Gratantur ultrò, jam Patrias Tibi
 Hinc inde suspendere Ceras,
 Quà TRIPLICI madet AMNE saxum:
 Triplexque Ganges Stemmata de Tuo,
 Tagusque triplex volvitur: & simul
 Hermique Paetolique dites
 Diluvio locupletiore
 Inaurat undas. Sic memori Tuū
 Æternitatis Flumen in æquore
 Volvetur; æternique sacros
 Eridani cumulabit amnes.

P R O
 EODEM PERILLUSTRI
 E T
 ADMODUM RNDO D^{NO}.
 Ad S. Franciscum Xaverium
 VOTUM.

ODE LXXXV.

DIVE cui fulvo tumidus metallo
 Gemmeas inter Brasidum saburras
 Supplicat Ganges: rubeique largus
 Fluminis Indus.

Quem

Quem Molucani didicere tractus
 Aureâ Numen sonuisse linguâ?
 Et pedum Japon minor; & sequestri

Regia Bungi,

Huc ades quâ te SEREBRYSCIANUM,
 Arte nativas imitante gemmas,
 Marmor invitat; vigileſque ſacro

Igne lucernæ.

Quâ Timanteæ genio Palæſtræ
 Viva ſtellatus rotat aſtra fornix;
 Nec ſpei caſſum laquear ſuperbo

Invidet auro.

Quâ Tunetanis animatus herbis
 In tuos geſtit color ire vultus;
 Et ſuum fronti decus, æmulamque in-

fundere mentem.

Hinc & hinc fixum geminis laborat
 Poſtibus marmor: minus eruditæ
 Cæla Naturæ; pretioque doctus

Certat Apelles.

Nec tamen cedit pretio; nec arti
 Ille, qui prompto tibi ſervit ære:
 Et ſuum vincit propè munus ipſe

Muneris auctor.

Vincit impenſas Animus, nec ulla
 Lucra collatos pariunt favores.
 Nec latex fontem ſuperat; nec hauſtum

Flumina Pontum.

Ergo bellacis columen Navarræ,
 Quâ tui certus SEREBRYSCIANI
 Pectoris candor vocat, expeditos

Dirige paſſus.

Ille ſeu multæ miſerum catervæ
 Neſciam ſtringi, timidamque noſci
 Porrigit dextram; queruloſque nummis

Ditat egentes.

Sive dorandis opulenta Divis
 Dona diſpenſat: benè contumaci
 Conſulit Fato, redimitque magnæ

Tempora Famæ.

Quos fatigatæ peperêre Lunæ,
 Una collectos rapit hora census.
 Volvitur sensim, teretisque gyrat
 Copia nummi.

Pauper est, qui plus cupit obseratis
 Incubans gazis. sua dona parcus
 Qui premit, perdit; perimens sepultæ
 Semina laudis.

Ille qui sparso pretiosus auro
 Pauperes ditat superos; suasque
 Elocans gazas meliøre Numen
 Fænore stringit.

Ille Fortunæ, dubiæque gaudet
 Certior fortis, cui grata justum
 Astra vestigal, solidumque pendent
 Fata tributum.

Talis erectis, tibi Dive, votis
 Se cliens sacrat; Patriumque largo
 FLUMEN electro; nec avara clausæ
 Scrinia gazæ.

Quà SIGISMUNDI tholus, hospitalis
 Ad latus PETRI, tibi dedicatam
 Porticum pandit, facilemque cerni
 Erigit arcum.

Si tibi proni studio clientis
 Regius multo lapis ardet auro:
 Si Craci culmen placet, & propinqui
 Petra Veveli;

Sic ei magnæ per acuta Famæ
 Limpido TRIPLEX fluat AMNIS auro,
 Semper illimis liquidoque semper
 Dives obryzo.

Sic procellosi vacuus duelli
 Vitreo totos bibat ore cælos,
 Donec immensum subeat refusi
 Numinis Æquor.

CARMEN SECULARE,
DEI MATRI VIRGINI

Ineunte anno à nata in terris Sapientia
M. DC. XLIII.

E VOTO METAPHYSICORUM

Ad metas humanæ Sapientiæ consistentium,

IN COLLEGIO KARNKOVIANO
SOCIETATIS JESU.

In gratiam Condiscipulorum

DECANTATUM.

NEC me Latinis æmula vatibus
Exemit ætas, Tendite Gratiæ
Lyraſque chordaſque, & diſertis
Mane novum recreate plectris.

Jam nata rorem Lux ſicientibus
Propinat agris: ſurgite Præſides

Dex, *Marianumque vatem*
Caſtaliò redimite ſerto.

Non fata Trojæ, non Agamemnonis
Multo redemptam ſanguine lauream

Canemus, aut ſparſas Achillis
Buſta ſuper tumuloſque palmas.

Tibi, diei *Prodroma*, Thraciò
Interrogatam pectine barbiton

Tentamus, attractoſque nervos
Ad tacitam moderamur aurem.

Tuo, recentis tænia ſæculi,
Et nexa denſis orbita menſibus,

Expiret in ſinu: renatæ
Hinc iterum remeent Kalendæ.

Tibi

Tibi propinquis sanguinibus novum
Signamus Annum; cum sibi Vagiens
In fonte sacratum cruore

Nomen emit titulosque VERBUM.

Tibi dicatum, Dia Parens, AVE
Quæ narrat horas machina quolibet
Perfolvet ictu; & ter monente

Quæque dies dabit ære SALVE.

Utcunque casti nomine Sideris
Expergefactæ prævia Gratia

AURORA diceris modesto

Castius erubuisse vultu.

Non te Phaneres, non nimio dies
Extinguit igni. Tu mihi blandius,

O Virgo, sub meridianis

Mane refers; Cynosura, flammis.

Quin & supernæ maxima GRATIÆ

Dicere MATER; cui vigiles sacrum

Caput coronavere stellæ;

Cui famulum sociata cælum

In circularem sidera tæniam

Stellis Planetas diffociantibus

Coëgit, & bis sex fluentem

Sideribus cohibere crinem

Affectat ultrò: cui adamantina

Pallent supinæ cornua Cynthiæ:

Et ipsa necquidquam perosa

Eximiam capitis tiaram,

Tibi decentes neçtere calceos,

Et virginali non humilem pedi

Aptare gratatur cothurnum,

Aque iuis melius serenum

Hausisse plantis. Quid memorem simul

Tinctas pudici lumine Phosphori

Fulgere malas; ac honestis

Tempora subrubuisse flammis?

Quid ad fluentis sformata pallii,

Si quando, Mater, tendis in aureum

Cæli pavementum, trecentas

Sub pedibus vigilare stellas?

Quas

Quas ludibundi dextera parvuli
 Hinc inde flexi straminis in modum
 Prehenfat; & ridente vultu
 Innocuos tibi monstrat ignes.
 Utcunque nobis diceris Aurea,
 Quam sumptuosis marmora colligant
 Hinc inde gemmis, ô trecentis
 Digna *Domus* supereminere
 M A R I A pinnis! seu tibi *Cedrinæ*
 Auro gravatos tollere fornices
 Certant columnæ; seu per amplas
 Gemma frequens tibi ridet ædes,
 O me beatis postibus additum
 Adscribe vatem! me, *DOMUS AUREA*,
 Stellasque nolentemque cælos,
 Hospitio meliore virgo
 Dignare Mater! si tamen ardua
 Non pænitentæ *CASTRÆ* potentia
 Metaris, & rursus *ORDINATA*
 Belligeris acies sub alis
 Dicere? lectum me tibi militem
 Adscisce, Virgo; me tua potius
 Sub signa, sacratumque Martis
 Auspicium, rigidasque rursus
 Adscribe turmas? non ego proprii
 Parcus cruoris, Nestorios sinam
 Impunè grassari; aut caninos
 Sacrilegi fremitus Arii.
 Certus triumphi, certus in obvia
 Calvinianæ monstra protervix
 Armabor, instantesque rumpam
 Virgineis acies trophæis.
 Tum post peracti classica prælii,
 Si fors Cadanis *PALMA* vocaberis
 Florens corymbis; ipsa nostrum
 Non humili caput, ipsa vere
 Umbrabis olim; non ego laurea
 Nunquam vetustæ brachia *Daphnidis*;
 Frondesque *Dodonæ*, aut dicatum
 Herculeo folium labori

Desiderârim, si mihi vel Rosa,
 Vel innocentis florida LILII
 Hyems triumphales decoro
 Flore velis redimire crines.
 Quin nec molestis horreo tempora
 Sepire spinis, si mihi Lilium
 Exinde furges, delicatis
 Immeritam religare frontem
 Dignata fertis. O radiantium
 Exuberanti lumine vivida
 FENESTRA cælorum, innocenti
 Digna magis radiare vitro.
 O PORTA Cæli! gemmea siderum
 O porta virgo! nobile Regii
 ALTARE cultus, quod trecentis
 Gestit Amor cumulare votis.
 Quocunque tandem nomine fulseris,
 Tuo quotannis lumine retricas
 Solabor horas, seu resurgit,
 Seu vetulo labat ore Titan.
 Si te Phanezem dixeris: illico
 A tam sacratis torreo ignibus.
 Sed dicta rursus disfluenti
 Flus tepidos Cynosura ventos:
 Quis ille vero Fons vitreis vocat
 Ad se labellis? quæ salientium
 Procella lympharum bibaces
 Explicuit sine labe fluctus?
 Heu quanta casti me sitis occupat
 O Virgo, fontis! da cupido sacrum
 Hausisse nectar, sine tu FONDS,
 Sive suâ PUTEUS vocaris
 Illimis undâ: non ego garrula
 Apollinaris flumina Pegasi
 Vovebo, si vivacis undæ
 Virgineos referabis amnes.
 At nunc, tuorum si qua clientium
 Te cura tangit; pulchra volucris
 Protende tantisper Favonis
 Lora, super bijugesque pernix

Adscende ventos: te juvenum frequens
 Suppirat ordo; te vigilantibus
 Aræ lucernis, supplicisque
 Ingeminat pia flamma ceræ.
 Tibi, *Modorum* gloria, Lesbios
 Gratante pleetro colligimus modos;
 O Mater, Æternum administro
 Digna Modo genuisse VERBUM.
 Hic, quæ mitrato vertice celsior
 Tibi supinis cornibus annuit
 AGNUS, superstitesque nobis
 Auspicio potior Colchos,
 Crispumque Phryxo non minor æmulo
 Suspendit aurum: quæ tibi subditæ
 Lassantur aræ: & digniora
 Herculeo monumenta furto.
 Qua grata doctæ nœnia Palladis
 KARNKOVIANIS manibus assidet,
 Udæque deplorant Camænæ
 Præsulei cineres sepulchri:
 Quæ præsentis Arx *Sapientie*
 Inter minores summa *Scientias*
 Edicta dispensans, Lecheam
 Non dubio ciet ore pubem.
 Quam ponè flexo cernua vertice
Natura adorat; cui capitis minor
 Se spontè submittit *Mathesis*,
 Et *Logica* genius Minervæ.
 Huc, increatæ quæ SAPIENTIÆ
 Mater vocaris, virgineos age
 Molire currus; huc vel ipsa
 Te queruli vehat aura vorî.

Quies

QUIES POST LECTIONEM
THEOLOGICAM.

AD PEDES

VIRGINIS MATRIS
PUERUM JESUM
AMPLEXANTIS.

ODE LXXXVII.

Fessus Theologi diffidiis fori,
Hic ad virgineos me jacio pedes;
Mitis somne veni, clausaque languidis
Adduc lumina palpebris.
Alternâ vegetum stat requie caput:
Et se interposito mens fovet otio.
Nil durat nimium. Tensa diu fides
Plectrum deserit & manum.
O qui Liligero virginis in sinu
Blandùm pupe cubas, tu mihi languida
(Virgam Mercurii temno) oculi vitra
Dulci sparge papavere.
Junonis dubio somniet in sinu,
Quem Fortuna juvat. dum mihi tutior
Affusum dominos virginis ad pedes
Somnum conciliet quies.

A D
R E M I A N U M
F E S T I U M.

De suis scriptis, eorumque publi-
 candorum morâ.

O D E L X X X V I I I.

CUR diu tantis, Remiane, curis
 Opprimor, quæris: quoties minores
 Ingeniû partus minus expetita

Commodo luci;

Sepe *Cunctator*, nimiumque tardus
 Audio vates: mihi sæpe dicis
 Vera *TESTUDO* digitos, & ambas

Possidet ulnas.

At nec à tantis monitus querelis
 Occupo tardas magis ipse pennas;
 Et citum nasci gravibus calorem

Tardo lituris.

Ante maturis mea charta canis,
 Ante deponrano adolescat ævo;
 Ante versetur, crucitata donec

Cura senescat.

Non ferunt longam properata lucem.
 Temperat nostrum Maro dux calorem,
 Perque bisenos vigilata quondam

Thebais annos.

Fædum in Parnasso monstrum,
turpis inter Poëtas invidia.

O D E L X X X I X .

O Nata pulchras inter adoras,
Lætum tuentis prodigialior
Propago famæ! o in decoris
Progenies malè nata cunis!
O laureorum blatta cacuminum
Profana, fæti non populariter
Proles Honesti! dicta quondam &
In mediis habitasse cælis.
Enate multis Livor in ædibus,
Adulte multis, te sibi disparem
Inter Planetares ruinas
Dius Honor genuisse partum
Narratur olim. Te per & inclytas,
Etsi impotentes stare pedes, manus
Juvaret heroum tiaras,
Et solidæ monumenta famæ
Impunè reptasse; ac mediis super
Mayortiorum culminibus Ducum
Hæssisse passim; pèr suasque
Se se iterum recreasse mortes.
Quis ille? verò (pro superùm fidem!)
Quis ille tandem per medias tui,
Apollo, Parnassi nivales
Se genius graviore passim
Incestat aurâ. quæ furia impio
In eruditas serpere laureas
Luctatur ausû? quæ sacratas
Aonidum populata frondes
Se pestis infert? quam macies propè,
Pallorque fædis pingitur in genis,
Horrorque, qui frontis serenos
Inciliis sepelivit ignes?

An & scelestum, sit licet innuba,
 Thalia partum jure stupentibus
 Effudit astris? proh vetustæ
 Excidium, interitusque famæ!
 Sic & sacrati culmen Apollinis
 Infame passim corripuit nefas.
 Ipsosque jam passim Poëtas
 Livor edit spoliūque laudis.
 Ille excubanti Dædalus impete,
 Perjura nostris laudibus impulit
 Dolabra; queis parvas videri,
 Pergit adhuc tenuare laudes.
 Vel si supremi gloria nominis
 Nolit dolari, protinus horridam
 Se volvit in nubem, & latentes
 In nebulis tetricoque fumo
 Celare laudes pergit, & impias
 Inhalat umbras: hinc meritis frequens
 Se vesper infudit trophæis,
 Hinc vetulæ periëre laudes.
 At, si sacrati restat adhuc amor
 Collis Poëtæ, si vice consonâ
 Æterna magnorum vocamur
 Posteritas sobolesque Divūm:
 Si dius omnes altius impulit
 Apollo vates; pellite perfidam
 E valle Permessi, aque castis
 Invidiam prohibete Musis.

A D

FELICEM GEORGIUM.

Christophori Baldovini Oſſoliniſki Palati-
nidæ Sandomiriſis, Stobnicenſis
Ropezycenſis &c. Capitanei filium.

O D E X C.

SUnt quos patricii ſtemmata ſanguinis,
Et conſanguineæ ſymbola gloriæ
Ignavos faciunt: qui patrium decus
Cunis intumulant ſuis.

At tu Sarmatici fax nova climatis,
Fax Oſſoliniis addita ſaciſibus,
Nunquam propoſiti nominis immemor
Magnis paſſibus emica.

Seu te belligeræ circulus orbitæ,
Inter Sarmatici fulmina prælii,
Ac immerſa ſuis ſpicula cædibus
Et miſtos gladiis globos.

Sên Bellona truci percita clafſico
In conferta ſuæ præta Podoliæ
Invitat, rigido fortis acinace
Latas ibis in areas.

Et de Tartariſis vulneribus tuum
Implebis gemino nomen anhelitu:
Nec parcus proprii ſanguinis hoſticum
Totis viribus hauries,

FELICEMQUE tibi te fore dixeris.
Si fors pro patriæ finibus arduum
Fati amplexus iter magnanimo frequens
Vulnus nomine ſarcies.

Hic poſt emeriti clafſica prælii,
Ac abſterſa levi vulnera ſpongiâ,
Infundes clypeis vel tibi proximo
Feſſum corpus in aggere.

Post haustasque gravi de galea nives,
 Evictamque famem, lætior ardua
 Ad suprema novæ culmina gloriæ
 Faustis ibis Etefiis.

Quod si paciferæ Palladis atria
 Marti prætuleris: protinus huc, ubi
 Sudor Pieriis præfluit arcibus,
 Pronos curre per aggeres.

Hic gentilitiæ prodigus ASCIÆ
 Cæsas de viridi culmine laureas
 Doctâ fronte feres, serraque fortibus
 Immiscebis adoreis.

Et junctas patriis Fascibus Ascias
 Doctâ lege jugans consiliis Patrem
 Effinges, patriæ lapsaque proprio
 Sistes sceptrâ periculo.

Tunc conferta suis rostra curulibus
 Distractumque gravi dissidio forum
 Leni voce tenens Herculis aurea
 Stringes pectora compede.

Vel si sædifragi Cynthia Concani
 Armatos Geticis ensibus Ædonas
 In nos impulerit; prælia, & asperæ
 Suadebis juga gloriæ.

Tunc & non vacuo nominis omine
 FELIX à Lechicâ gente vocaberis,
 Et patrum decus, non popularia
 Doctus vincere nomina.

At nunc cum teneræ vincula Fasciæ
 Plexas non humili stamine dexteras
 Infanti cohibent, cresce volentibus
 Felix progenies Diis.

Cresce ô magnanimo dignus Avo Nepos,
 Primis ingenuam stertibus indolem
 Confessusque Patrem; cresce novas tuo
 Spes cum nomine nutriens.

In eos qui exoticis ac inusitatis
nominibus delectantur.

O D E X C I.

AT ô Polonæ quisquis amicior
Virtutis hæres, projice barbaros
Ritus, peregrinumque nomen
A Lechicis prohibero fastis.
Nam cur Latino Scipiadâ minor
Victoriosæ symbola gloriæ
Inuadit, & sublimiores
Romulei titulos Quirini;
Qui militaris parcior indolis
Paterna quondam tela Decembribus
Exussit in focus, & altas
In stimulos humilemque stivam
Coëgit hastas? dum tenui manu
Sulcans paterni jugera prædii
Fodit reluctantem juvenicum,
Et patriis secat arva pilis.
Ac pro revicti verticibus Getæ,
Aut Tauricani milite Concani,
Prosternit imbelles aristas;
Hâcque sua tegit arva strage.
Alter furenti percitus impetu
Iræque largus, miribus asperos
Confundit Augustis Neronas,
Et veterem crepat ore Numam.
An & ferarum (pro Patriæ pudor!)
Indigna nobis nomina fingimus,
Pardisque commissos Leones
Ingenio exprimimusque factis?
At ô Polonæ si quis amor rei,
Ignota nobis nomina patriis
Delete de fastis, Quirites,
Et veteres renovate ritus.

Hic acer ensis, ac gladii; arduis
 MIECISLAORUM nomina dexteris
 Interpretetur, & redemptam
 Belligero parer ense famam.
 Alter, regendæ laudis idoneus,
 Potensque famæ, moribus exprimat
 Nomen VLADISLAI, sciatque
 Certa suæ dare jura laudi.
 Hic non inani nomine sedulus
 PREMISLAORUM se genio ferat
 Illustrem; & inclinata quondam
 Consiliis animisque sistat
 In se ruentis culmina patriæ
 Infractus Atlas. Hic LECHUS audiat,
 Hic LESCO, nobilisque PIASTUS;
 Hic Lechico ZEMOMISLUS olim
 Illustris auro. Si veterum tamen,
 Quos densiori fusa volumine
 Caligo, gentilisque ritus
 Immemori sepelivit urnâ,
 Pudet Parentum: sunt alii tibi,
 Polone, fasti; & vel Latios super
 Inscripta colles, vel Pelasgis
 Nomina nobilitata saxis.
 Quæ vel professâ conspicuus fide,
 Vincens aperto lilia pectore
 Candor fateatur; vel refusus
 Purpureo cruor ambit ostro.
 Sunt sacra quondam, sunt merito Lechi
 Recepta cælo nomina; sunt quibus
 Servata libertas, & auro, &
 Supplicibus vigiles lucernis
 Accendit aras; hinc tibi faustius,
 Olim futuris danda nepotibus,
 Polone, non vanum futuri
 Nomina suppeditabit omen.
 Hinc nata proles, non vacuum sui
 STANISLAORUM nomen; & intima
 Bene apprecantis ominetur
 Vota spei, similesque Patrum

Promittit ausus; queis ubi grandior
 Ætas virilem fuderit aleam,
 Patriſque patriæque certâ
 Laude decus, pretium famæ
 Non otioſis aſſerat iſtibus,
 Invidus hæres. hinc alius tibi
 Aſſurgat ALBERTUS, Polonæ
 Gentis amor, patriæque florem
 Vel FLORIANI nomine præferat;
 Vel indecori fæderis otia
 Rumpenda promittat, vocandus
 Non humili CASIMIRUS æſtro.

SUMPTUOSUS
 MODERNI SÆCULI
 MENSARUM

A C

CONVIVIORUM
 APPARATUS.

ODE XCII.

GULæ magiſtrum perſequar, Muſæ, ſcelus.
 Ultore Vates carmine.
 Ventrinè tantum vivimus? Myſtæ gulæ,
 Voracitatis Præſules:
 Sordent ſub axe patrio natæ dapes;
 Avita ſordent ferula.
 Et nî macello farciatur Indico,
 Fames ſuperba murmurat.
 Cupediarum quidquid aûr Phæſis fovet,
 Aûr dives Oriens educat,

G 6

Totis

Totis ematur censibus: nec annuo
 Crumena parcat censui.
 Multifque patinas æstimatas millibus
 Dives culina præbeat.
 Et tota paucis lancibus patrimonia
 Insanus impendat nepos.
 Centum coquorum dapfiles exercitus
 Uni Dynastæ militant.
 Strepunt culinæ; fumus obfuscat diem.
 Ætæ favillas crederes:
 Trojamque rursus, & suis captum dolis
 Fumare rursus Ilium.
 Immugientum hinc fervet ollarum cohors,
 Illinc ahenorum agmina.
 Hastata veruum stridet hinc & hinc phalanx,
 Mille legiones lancium.
 Pippire volucres, garrulosque posthumo
 Stridere gutture anseres,
 Et quidquid igne pinfitur Vulcania
 De plebe, censeres queri.
 In quæstionem turdus, & perdix gemit,
 Raptumque Phænicopteri
 Quidquid saporis servit, acta in equuleum
 Omnis ferarum copia.
 In jus vocati taurus, & lepus pyræ
 Adjudicantur ignæ.
 Alter Prometheus cervus explodit jecur,
 Exenterantur bubali
 Tortore ferro, dama carnifice rotâ
 Torretur Ixion merus.
 In innocentes sæviunt cultri feras,
 Feræ necantur à feris.
 Apros molossi lancinant; aves, aves
 Gulæ voracis victimas;
 Et ni suorum purporetur sanguine,
 Hero ferina non sapit.
 Mox pharmacorum prodigâ fluens manu
 Exoticorum copia
 Inundat ollas: advenæ Tmolo croci
 Pretiosa inaurant flumina.

Armantur apri pipere : amaris dulcia,
 Ludunt amara dulcibus.
 Ac evoluti cinnamorum cortices
 Adusque pulverum nihil,
 Molles arenâ divite inscribunt notas,
 Limbosque circumsepunt.
 Hinc Canarino faccarum ridet gelu,
 Extrema rident lancium,
 Nivesque circum, circum & hyemes albicant
 Purosque claudunt margines:
 Post fata rursus vitreum natat pecus
 Mellita subter flumina.
 Anserque pigri Nerei quondam accola
 Inter saporis fluctuat.
 Domator alter collis ad morem tumet,
 Premente pomorum strue.
 Tum tortuosa sumptuoso cochlea
 Inviscerantur hospite;
 Et quidquid infami Ostreorum gurgite
 Lucrina piscatur Thetys.
 En pavo vitæ medius à morte explicat
 Stellata caudæ lumina.
 Et centum oculeis hospites signat comis,
 Pupilla pennarum aurea.
 At inde saturam provocat famem suis
 Gallina cincta prolibus.
 Gallusque semivir, vel avens Ardea
 Coo petita litore.
 Anserque Thuscus, & cothurnix Indicæ
 Raptura palmam Phasidi.
 Confusa centum ferculis (Ollam vocant
 Gulæ sacristæ putridam)
 Sentina planè nausæ, & famis scatet
 Infame diversorium.
 At cum supinas vestit mensas labor
 Discriminatis orbibus,
 Mox resluentum, & disfluentum plurima
 Nant basulorum examina.
 Dapum procella, nimbus & mappas procul
 Fastidiosus opprimit.

Mensas paropsis subditas latè premit;
 Lances superstant lancibus.
 Turrita crebris mappa consurgit jugis,
 Trabesque patinis territat.
 Suspiriosus ingemit venter, satis
 Anhela clamant viscera:
 Farcitur usque, sed tamen satur fames,
 Ad usque fundum nausæ.
 Tuentur ora, nausæat ventris tumor,
 Pascuntur epulis lumina.
 Oculisque dentes invident; & dentibus
 Oculi voraces exprobrant.
 Sistantur argento interim graves scyphi,
 Et militares amphoræ.
 Senexque Bacchus, seculare dolium
 Crebro resiccans congio
 Quo cum recedens perpleuit se Phosphorus,
 Redux stupefcit Hesperus.
 Et cras relinquens Indicum Phæbus torum
 Hesterna ridet pocula.
 Oppugnat alter alterum scyphus scyphum,
 Ac vitra respondent vitris.
 Et cœu micantem cæteræ Phæbum faces
 Longo sequuntur ordine;
 Prætoze vitra cantharo mensas premunt.
 Lateque mappas obsident.
 Ripis stupefcit aureis se se merum,
 Tanto superbum margine.
 Compendiosus unicâ ridet Lyeûs
 Se se intueri vineâ.
 Jam tunc Falerni non eget solis Pharo,
 Calena temnit jugera.
 Jam tunc Faliscos deserit libens cados,
 Rubrasque Cypri vineas.
 Cumque temnit, temnit & Tmoli caput
 Flavasque Cretæ glareas.
 Glebas pinguis Massici mittit manu,
 Consortiumque Synnadæ
 Vitis superbus; in gelu gemmæ cavo
 Parisque stagnat balneis.

Centum salutes quisque præbabit ; bibit
 Quisquam salutesque totidem.
 An mersa tantum cantharis natat salus
 Siccos perosa margines ?
 Sapit nec unquam ni sit ampla prodigo
 Condita vino gratia ?
 Jam naufragatur animus , & plantæ labant ,
 Diluta languent viscera.
 Stupet cerebrum ; sed caput ducit choros.
 Vinum loquuntur lamina ,
 Vinoque stillant ; tota mens vino madet ,
 Caduca fallit tibia.
 Deliberanti stet ne , num cadat , pedi
 Incurva cervix annuit.
 Reciprocantes & dubii planum pedes
 Super pavimentum natant.
 Errat loquela , lingua titubat , nant manus ;
 Eclipticique stant dies.
 Tum sistræ turpi classicum canunt joco ,
 Fædosque provocant sales :
 Et inverecondis focia verbis comes
 Miscetur impudentia ,
 Rauca peritum tibie citant pedem
 Gyrate molles circulos ,
 Itur per ulnas , manibus adnæxæ manus ;
 Pulsam ingemit cænaculum.
 Mathesis ipsa , sed carens puncto , rotas
 Sphærasque pangit , crederes.
 At ô Avorum quisquis immunes geris
 Vultus decusque Patrium ;
 Absiste circo : dedecent chori viros ,
 Et fæminales circuli.
 Martis cruentus circus invitat viros.
 Ac dura Bellonæ orbita.
 Hic hinc parentem masculus quondam chalybs ,
 Hic entheata pectora ,
 Addicta famæ negligunt ipsam famem ,
 Ac erudita fercula.
 Sed per Gelonos postquam arietatum est choros ,
 Tepente Thracum sanguine :

Sub hospitali populo, vel esculi
 Favente textilis domo,
 Elusa patinis vilibus cessit fames,
 Et rusticano prandio;
 Haustusque galeâ præfluentis rivuli
 Illimis ac purus latex
 Sitim fugavit: dum cavâ miles manu,
 Simulque potat cornipes
 Fonte ex eodem: Utrique communis scyphus,
 Commune carrit poculum.
 Viridesque mensas futilis cespes soli,
 Herbæque mappas exhibent.
 At lætus atrum hæc gerit panem manu,
 Quâ tela miles gesserat;
 Ehippchioque membra commendans rudis
 Mordet polentæ segmina.
 Spectante cælo, sole ridente, & volâ
 Propinat alter alteri.
 Mox cum severas pugna sufflari tubas
 Tonante jussit classico;
 Totus choreis aptior manui manum
 Scutisque scuta conferit.
 Alter supino, dum capit fessus cibum,
 Bobus solutis, vomere,
 Libussa Regem dum sibi cælebs virum,
 Equo subarrhat prodromo,
 Regnum colonus rusticas inter dapes,
 Pretiosa risit fercula.
 Illamque, quam nos mitibus pomis gulam
 Mensâ secundâ ludimus,
 Lufit coronâ, sponte dum fasces subit
 Stiva, & lacerna purpuram,
 I, perge, quisquis divitem nutris gulam.
 Nec tale spera ferculum.
 Nam si Neronis æmularis prandium,
 Cænam æmulabere Claudii.

HOROLOGIUM
MARIANUM

Septem horis

CONCEPTÆ ABSQUE MACULA
VIRGINI,

Decantatis,

JAM OLIM DISTINCTUM:

NUNC VERO

TOTIDEM PARODIIS
METRO SAPPHICO
DONATIS ILLIGATUM.

ACADEMIÆ MARIANÆ

In Collegio Califfiensi Soc. JESU,

AD IPSAM

TRIENNI

PHILOSOPHICI METAM,
SACRUM, DICATUMQUE.

Anno Domini 1643. Mense Junio,

Die 17.

PARODIA I.

ODE XCIII.

JAM renascenti pudefactus ore
Siderum lætas inhihet choreas;
Jam patri jungi Phaëron carules
Imperat horas.

Jam vagâ fratrem fugiente Lunâ
Antè venturi rubet ora Phæbi
Manè, stillato madefacta potans
Jugera rore.

Jam MARIANÆ duplicata laudi
Æra vocali sonuère pulsu.

Jo! surgamus! properat fugaces
Hora quadrantes.

Surgimus, Virgo; simul hinc, & inde
Labra divinis animata labris
Ad tuas læti solito vocamus
Carmine laudes.

Jamque te MUNDI DOMINAM sonoro
Dicimus cantu: tibi prona servum
Sceptra dat cælum; Tibi subjugatus
Militat æther.

O nihil tacti retinens pudoris
Virginum Virgo! tibi nata solis
Antelucano cupiit probari
Stella sereno.

Te, licèt natæ genitrix vocaris
Gratiæ, plenam tamen Orbis audit:
Tu DEI clarum jubar; increatæ
Gloria lucis!

O relapsuro citò profuturas
Fer manus orbi; celerique pigras
Et moras curru, simul & morantes
Corripe nubes.

Te DEUS quondam semel elocuto
Fertilis VERBO Pater; ante natas
Temporum cunas nec adhuc adulti
Lumina Solis,

Virginem Virgo geniti parentem
 Ordinat VERB I. juga quo patentis
 Condedit terræ; mare quo suis in-

fudit arenis;

Quo recens natas cohibente stellas
 Te sibi pulchram melior maritus
 Addidit sponsam; vacuans nocentis
 Crimen Adami.

Te præelectam sibi fecit olim
 Inter ingentes habitare stellas;
 Laxa te subter refovens sui ten-
 toria cæli.

Hæc ubi junctis tibi ritè palmis
 Diximus, Virgo, pudor innocenter
 Vulnerat cælos, roseisque pingit
 Nubila plagis.

Te simul, Virgo juga, Te cadaci
 Ebrizæ roris sonuère valles:
 Te recens festis volucrum salutat
 Mane querelis.

PARODIA II.

ODE XCIV.

I Nterim primâ juvenis favillâ
 Celsa per primam juga scribit Horam
 Phæbus & totum jubar in minores
 Contrahit umbras.

Si tuam nobis, bona Virgo, dextram,
 Et salutare ope faustiori
 Porrigis parmas; Tibi noster ultro
 Occidet hostis.

Tum ter acclini redeunte collo,
 Unicum in Trino, gracili Tonantem
 Voce placamus; solitos precati
 Laudis honores.

Ac

Ac simul grato variante cantu,
Virgo clamaris SAPIENS; sequestri
Te canunt colles, tibi replicata
Accinit Echo.

O DEO quondam DOMUS incolenti
Gratior nosci! DOMUS altiore
Dignior pinnâ! tibi cedit alti
Regia cæli.

Digna septenis Domus in columnis
Altius tolli; tibi larga casto
Sternitur lino; tibi mensa vivo
Pane redundat.

Te profanati geniale mundi
Præterit crimen, tibi Diva dandam
Sanctitas vitam præit illibati
Præscia partus.

Te suam, quisquis meliore vitam
Prorogat censu, geminat Parentem.
O minus claudi facilis sacrorum
Porta Quiritum!

Læta si mæstus regit ora Titan;
Protinus, Virgo, nova stella nobis
Ex Jacob surgis; placidâque findis
Nubila rimâ.

Te leves picti volucres Olympi
Ritè submissis venerantur alis;
Te suam pronus Dominam vocari
Gaudet Olympus.

Jure pallentis Zabuli sacratus
Diceris terror: tibi namque Virgo
Hinc, & hinc surgunt populosa firmis
Cornua castris.

Quo-mari posthac mea-cunque nabit
Cymba; securum mihi *Navis* ipsa
Exhibe portum, pia Christianis
Ripa phasellis.

Ipsè te quondam Pater administro
Spiritu, Virgo, creat; ipsè quondam
Te, redundantis maris instar, omnem ef-
fudit in oram.

PARODIA III.

ODE XCV.

SED nec Ascraeo vacuus duello
Tertiam nobis vehet axis horam ;
In Marianas mea fila rursum

Surgite laudes.

O perennanti laqueata Cedro ,
Digna legalis radio coronæ !
O semel pacti melior vocari

Fœderis Arca !

Tu Thronis vivo Salomonis auro
Inter ardentes radiare gemmas
Diceris ; tutò super excubantes

Stare leones.

Te repercussis immitata flammis
Splendidè fuso micat Iris igne ;
Dum colorati varius relucet

Ætheris arcus,

Quin nec aspecti prohibes Tonantis
Te Rubum dici : licet hinc & illinc
Te pene circumstrepat innocentis

Ira favillæ.

O DEO florens superisque virga
Dignior pratis ! tibi rorat olim , &
Lenè siccat Gedeonis udo

Vellus in agro.

O serâ casti celebrem Pudoris
Numinis Portam ! cui stillat omni
Defluus cellâ favus in precepti

Ore Leonis.

Jure te Sanctus , genialis , olim
Consciam noxæ cavet esse Natus ;
Cui puer quondam DEUS hospitem

Incoler alvum.

O licet summo supereminere
Diceris cælo ; licet in columnæ
Tortilis morem tibi sponte nubes

Bajula sacrum

Aureos inter superum recessus
 Fert thronum, Virgo; tamen usque pronam
 Applicans aurem, facilisque nostris
 Annue votis.

PARODIA IV.

ODE XCVI.

FAllor? an sextam mihi dixit horam
 Æs recensendos vigil in quadrantes:
 Quod frequens circum rota temperato
 Dirigit axe?

Si tibi nostram liceat salutem
 In preces ductis geminare votis;
 O parens, quondam pueri Tonantis
 Arbitra, salve!

Te velut votum tibi servat una
 Trinitas Templum: Tibi prona Divum
 Alitum pubes amat expeditis
 Claudere pennis.

O semel voræ sacra Castitatis
 Cella, quam sanctus Pudor arctiori
 Pessulo eludit; pia tristioris
 Gaudia mundi!

Hic ubi picto petulans vireto
 Aura colludit; tibi surgit almæ
 Hic voluptatis, liquidasque repit
 Hortas in auras.

Hic ubi lætas fugiunt per herbas
 Virgines rivi; patiens gravari
 Hic tibi nutat, viridique fulget
 Palma sereno.

Ast ubi celsum caput inter ipsas
 Promover nubes Libanus, refusa
 Hic tibi Cedrus speciosiores
 Porrigit umbras.

O vetustorum benedicta quondam
Terra mystarum! cui virginales
Præterit sulcos gravior paterni

Culpa reatus.

Et licet Summi celebris Monarchæ
Civitas audis, cui celsa ductum
Sepiunt vallum, & decies reversos

Mænia muros.

Tu tamen nobis Orientis alma
Porta pandêris, licet in viarum
Nubium servet vigil obseratos

Ultio postes.

Jure supremâ prece singularis
Audies Virgo? tibi namque sacram,
Et rudem vinci cumulavit omnis

Gratia mentem.

Tu velut castum decorat severas
Lilium spinas; recreas nocentis
Filiâs Adæ, foliisque densos

Protegis hamos.

PARODIA V.

ODE XCVII.

JAM supinatas minor inter umbras
Phæbus in nonam sobolescit Horam.
Jam fatigatus tepidâ dies re-

spirat in umbrâ

Nosque dum lætæ fuga mussat auræ,
In crucem ductam tibi, Sancta, dextram
Cogimus, Virgo; modò tu peritum in-
tende juvamen.

En tibi junctis reverenter ulnis,
Pectus & celsam cruce frontis arcem
Ritè signamus, similique scripti

Brachia signo,

Glo-

Gloriam Patri canimus, suoque
 Gloriam nato; licet hic, & ille
 Invicem spirent sibi par sacro
 Flamme Numen.

O fugatorum facilis nocentum
 Urbs! nos vitæ, propriæque quondam
 Conscios noxæ, patulis clientes
 Excipe portis.

Quin & armato sinuata clivo
 Emines Turris, cui grande David
 Robur, & firmis dedit alta propu-
 gnacula muris.

Quà repercussi radius Phanetæ,
 Dum levis puro Jove ridet æther,
 Et timens vinci jubar in politis
 Palpitat armis.

Te celer primos Amor inter ortus
 Splendidis castæ radii favillæ
 Ussit illustrem; teneroque parvam
 Induit igne.

Tunc licet nullo gravis in cothurno
 Et minus firmis solidata plantis,
 Subdolum Diti caput, & superbos
 Conteris artus.

Te, simul vitam Syriis in uno
 Amputans collo, famulis adorat
 Laureis Judith; tibi cedit altos
 Sponte triumphos.

O fovens verum sine labe David,
 Virgo Jessæi bona virga trunci!
 Se tibi sacras Sunamitis ultro
 Sternit ad aras.

Qui Thetin Nilo, Phariæque mundum
 Prætulit terræ, simul & Josepho
 Prætulit JESUM, simul & Racheli
 Ille MARIAM.

Jure te totam canit esse pulchram,
 Quisquis optatâ tibi spirat aurâ;
 Namque te primo geniale probrum
 Fugit in ortu.

PARODIA VI.
ODE XCVIII.

CUR mihi scriptas stylus alter horas
Sæpè promotis variabit umbris?
Ite, nil obstat, procul, inquieti

Ite quadrantes.

Tu mihi posthac, bona Virgo, certas
Divides horas. tibi veriores

Phæbus horarum Pater hinc & inde

Prænotat umbras.

Quin ut æternum reverente VERBUM

Carne vestires; decimam reversus

Lineam Phæbus facileque retrò

Flexit habenas.

Sic & infernis homo de lacunis

Altius surgit; sociisque junctus

Angelis paulò minus eminenti

Cedit honore.

O ab æterni radiis Phæneta

Virgo contextâ radiata pallâ!

Te vigil Titan mediam sereno

Palliat auro.

Cum tuum fixo attonitus stupore

Volvo Conceptum; mihi te pudicam

Tollis Auroram, quoties diurnas

Excitat horas.

Hic tibi, Virgo, magis innocenti

Candidum lino, licet in molestis

Lilium spinis, hiat alba casto

Oscula labro.

Tu sacram nato gravidante plantam,

Arduum pressò Stygis in cerebro

Pondus assurgis; grave subjugati

Pondus Averni.

Si quis adversas vagus inter umbras

Errat; albentes radios honesto

Comis argento; niveoque Lunam

Allinis igne.

H

O pe-

O perennantis cynosura lucis!
 Tu ream noxæ nebularum amictus
 Protegis terram, tenuique celas
 Crimina nube,

At simul densâ comitatus umbrâ
 Siderum vivas superis lucernas
 Vesper in rimis, nimiosque labi
 Suscitât ignes,

Jamque te nostris canit evocata
 Barbitis Echo; tibi, Virgo, fessus
 Se dies sternit; tibi ducit altas
 Luna choreas,

Meque vocales imitatus inter
 Montium clivos tibi lætorem
 Vesper applausum dedit; o sequestri
 Gloria veri!

Te sibi tutis hilares sub umbris
 Gariunt stellæ; tibi mitigatus
 Lene suspirat Notus, & quietis
 Dormit in alis.

PARODIA VII.

ODE XCIX.

Ultimus nostræ labor est Camænæ,
 Ut levem molli comitante cantum
 Tibiâ, nuper tibi, Virgo, voras
 Compleat horas.

O mis suetus precibus vocari,
 Nos ad æternæ propylæa lucis,
 Virgo, convertat DEUS, & severam
 Exuat iram.

Taque festinum dominâ juvamen
 Annuens dextrâ; graviore nostri
 (O Stygis justus timor!) hostis iram
 Stringe catenâ,

Tunc ter inflexi capitis minores,
 Cum paraclero simul æviternam
 Et Patri, & Nato, solito canemus
 Carmine laudem.

Jamque votivum tibi sæpè SALVE,
 Nobilis Virgo, canit hinc reclinis
 Et pedum plebes minor, hinc reductis
 Vesper in antris.

Castra sis Virgo, licet; illibata
 Audies mater, cui se maritus
 Siderum Patris pudor innocenti
 Junxerat igne.

Jure submissis pedibus propinquo
 Cernui collo tibi comitatis
 Addimus sceptrum, melior sacri Re-
 gina Favoris.

Nam tibi sparsos sine lege crines
 Hac refrænari licuit coronâ,
 Quam superfusus vigil è Planetis
 Texuit æther.

Jure formosæ face puritatis
 Virgines picti superas Olympi
 Angelos; nullo maculata quondam
 Crimine Mater.

Jure supremi dominam Monarchæ
 Occupas ausu meliore dextram;
 Ardet è puro tibi namque palla
 Sutilis auro.

Per tuas ergo gravis educatæ
 Gratia Mater; sacra seu reorum
 Ara confurgis, bona seu rei fi-
 ducia mundi:
 Seu graves moti maris inter iras
 Stella lustraris trepidis patronum
 Naufragis portum, placitosque præbens
 Ætheris ignes.

Sive conclusi referas patentem
 Januam cæli, tremulisque pacem
 Imperans morbis, querulo salutem
 Dividis ægro:

Per tuas, inquam, pia Virgo, curas,
 Hic ubi vivi patet aula cæli,
 Unicum & Trinum videam propinquâ
 Luce Tonantem.
 Hic ubi sudo liquidum sereno
 Balsamum fulget; mihi suavè fragrans
 Nomen effundis; tibi quisque sacro
 Ardet amore.

DEDICATIO.

ODE C.

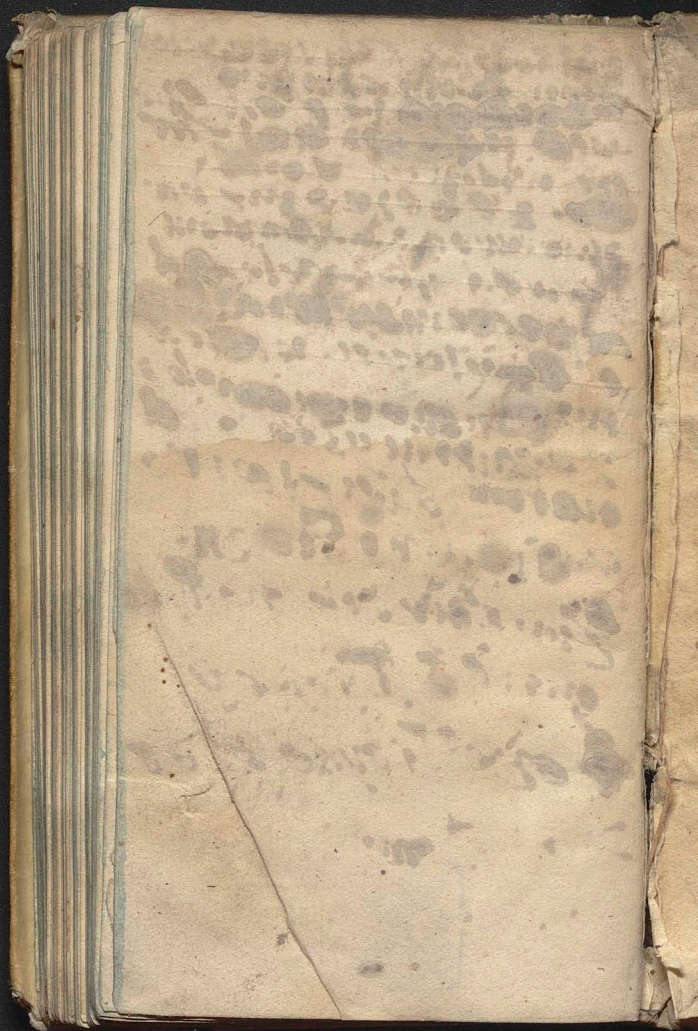
SUPplices, *Virgo pia*, destinatum
 Solvimus penum; tibi mancipatâ
 Annuunt horæ, famuloque servit
 Hesperus ortu.
 Fac ut humani via longa tractus
 Prospero nobis faveat cothurno,
 Fac ut æterni, duce te, pateat
 Semita cæli.
 Dumque supremi series Agonis
 Urserit fontes, ope tu Patronâ
 Territis adsta, dubiamque præsens
 Erige luctam.
 O Hymetteo melior liquore,
 Quem sub Hyblæis coquit Ætna clivis!
 O favo dulcis mage, cælicoque
 Nectare Virgo!
 Jamque nocturnis oculata stellis,
 Cælici somnum fuga suadet orbis.
 Jamque decrevit tibi nostra pronò
 Fine Camæna.

A. M. D. G. B. V. M. H.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page. Some words are partially recognizable, such as "Troyce" and "Troyce" in the lower half of the page.

Jeanes M. [unclear]

